

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
superfunt.*

Accessit huic Editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
nam libellus.

Ceterae sequentes paginae indicant.

Apud. hær. E. Vignon.
M. DC.

T Y P O G R A P H V S L E C T O R I
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua in priora habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiosè dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

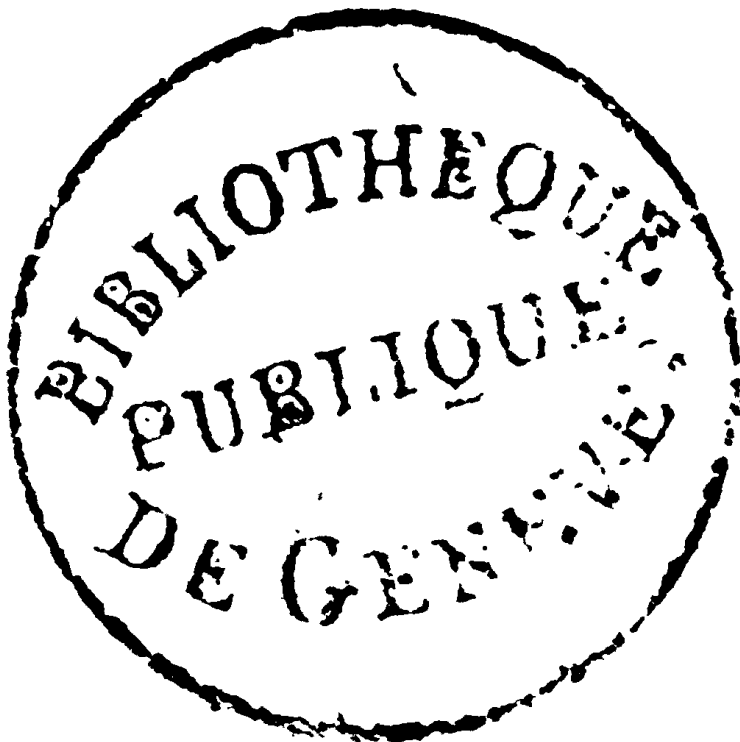
*Tertio, quaedam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant:
quodam etiam qua in nullis reperias.*

*Musaei quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum,
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI de sua editione.
SISTOXOY.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFATIO,
TIO,

IOANNIS CRISPINI.

GRAVIORIBVS defessam labori-
bus quid vetat in amœnos nonnunquã
Poëtarum hortos requiescendi gratia
excurrere? Sanè fuit, ea mihi iam dudũ
in promouendis (quoad potui) litera-
rum studiis voluntas, vt quũ à grauioribus illis, imò
primariis Autoribus edendis otij quid superesset,
secundariis qui ad humanitatem pertinent, impen-
derem. Maximè verò iis qui viciniore origini,
vt Plato monet in Philebo, minus attractarum sor-
dium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus
idem efficiunt, quod pictores præstant suis pi-
gmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque ge-
neris coloribus scitè omnino adhibitis & elegan-
ter. Aequum superioribus annis ab Homero Poë-
tarum principe cœptum esset, nunc alterum ab il-
lo, Hesiodum Ascræum illi Ἡσιόδον, Theognidem
quoque & Phœcyli dem: Theocritum aliòsque pri-
marios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ
scriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediat circumges-
santem. Distinximus quidem eos veluti in tress

classes quarum primam Hesiodi operibus τοῖς αὐτο-
 ζομφοῖς: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυμιο-
 χάροις: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμο-
 λόγοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
 men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
 huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
 pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
 dam horum Poëtarum lectionem, remorer, aut ve-
 recundix terminos nimia commendatione transi-
 liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
 que eo doctorum virorum præstitam operam atque
 industriam studiosis nec inutilem nec ingratam
 futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
 liter expressa est, omnibus è regione coniuncta
 detur: tum etiam breuibus ea annotationibus in-
 dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
 ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quibus
 profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
 in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè
 communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
 Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in
 iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur: quæ præter-
 quam quòd sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Au-
 toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
 mus Theocriti Σύνεργα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
 bis: τὸ δὴ τ' Θεοκρίτου σύνεργα ἀνίγματα μὲν ἑμοίον,
 διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
 στηῶς τῆς μνημονοδοσιῶν ἰσχυρῶν ἔχεισθαι, καὶ τὸ ἐλθεῖν
 τῆς σωτάξεως: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ ἀπὸ πικρῆς συνήθου
 ἀλλὰ πῶς ἐκφυλῶν, πολλὰ μὲν ἔμποισαν ἀσπίφειν. Quæ
 sanè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-
 gmaticis

T O T I V S . O P E R I S .

gmatis Simmiae commentis prædici vsurpari-
que meritò. possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfatur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem gratæ compendio & his præfer-
tium temporibus aliqui pertur-
batissimis, coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *in* *extremo*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A .

H E S I O D I A S C R A E I ,

O P E R A & D I E S .

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ἐξιάματα* quædam commu-
ni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S .

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de* *u* *sc* *is*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

OECONOMIA

Annotationes in Εἰσαὶ Ἡμῖνες, Philippo Mel:po-
tissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita ge-
nealogiarum compendiaria descriptio, nobis à
• D. Porio Cretensi communicata, plurimum lucis
adfert.

II.

THEOCOLICA.

THEOCRITIS RACVSI
Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda,
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII, OUVM. ALAS. SECURIM

Restituit suis metris, enodatèque exposuit Aube-
rius.

MOSCHI Syracusij,

PIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi,
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versi-
bus à Fed. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi
Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis
E. Vineti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucu-
brationibus expolitæ.

T O T I V S O P E R I S.

P H O C Y L I D I S pœma admonitorium.

P Y T H A G O R A E carmina aurea scholiis
V. Amerpachij aliorūq; obseruationibus illustrata.

S O L O N I S sententiæ quæ supersunt,

T Y R T A E I varia,

S I M O N I D I S pleraque,

R H I A N I,

N A V M A C H I I,

P A N T A S I D I S,

O R P H E I,

M I M N E R M I,

L I N I,

C A L L I M A C H I,

E V E N I P A R I I,

E R A T O S T H E N I S,

M E N E C R A T I S,

P O S I D I P P I,

M E T H O D O R I,

T I M O C L I S. Quorum sententiæ pleræque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris præfatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus,
Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus:
ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basiliius cognomento Magnus.

H O S P O E T A S I N S E Q V I-
tur eadem tertia Enchiridij parte,

S E N A R I O R V M Libellus, continens
aliorum quoque Poëtarum sententiæ: quemad-
modum ex Indice ad calcem illius tertiæ partis
apposito constabit.

A D D I T A sunt eiusdem cum superioribus
argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
fragmentis: quorum nomina idem Index com-
monstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Η Σ Ι Ο Δ ΟΥ Τ ΟΥ Α Σ
κράϊον Εργα ἡ Ημέραι.

Τ ΟΥ ΑΤ Τ ΟΥ.

Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε ΟΥ Σ.

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

*Hesiodi Ascraei Poëtae ut vetustissimi, ita puris-
simi, opera quæ supersunt omnia: Latina ver-
sione & breuibus annotationibus iisque sele-
ctiss. exposita.*

ANNOTATIONES IN

Opera Hesiodi ex doctis. virorum
scriptis collectæ.

¶ **Tag. 1. ΗΣΙΟΔΟΥ.** Super Homeri atque Hesiodi
etate, ait Gellius lib. 3. ca. 11. non consentitur uter na-
tus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore
eodem vixerint, **ΑΣΚΡΑΙΟΥ.** 1) Sacerdos fuit
templi Musarum in Helicone monte Bæotia. in Ascra
pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hūc
Poetam ē tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit, Ascraeūq; cano Romana per oppida car-
men. Ερῶ καὶ Ημίπυς. Non dubium est quin idem
Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expres-
serit hoc versu, Quid faciat lætas segetes: quo si-
dere terram, &c.

Breuiter autem summam rei complectitur hic titulus:
nam per Opera significat agriculturā esse artem qua
non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione per-
agatur. Per Dies autē innuit suo tempore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operum libro ad labo-
rem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam a-
lia aque alia præcepta de moribus tradit, ad iusti-
tiam & pietatem colendā, iniustitiam verò & igna-
uiam vitandam. In secundo autem artem agricultu-
ra tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium
habeat agricolam: deinde, ut peritum.

¶ **1. Μοῦσας.** Duplicem inuocationē ponit: prior hac ad
Musas, posterior (¶ 8.) ad Iouem dirigitur, ut in Per-
se fratre docendo sit auxiliator.

- ✧ 3. Οὐ τε δία.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅν potest intelligi τέρπον, more Attico, ut sit δ' ὅν τέρπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiuè, alij verò absque interrogatione intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δ' ὅν, vel καὶ ὅν δία, secundum quem Iuven gubernantur homines. φάτις ἔφντος differunt ut apud Latinos loquor & dico: est enim φάτις, de quo magna fama est: φντος autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.
- ✧ 5. Πεία μὲν.) Contractio est in voce πεία. ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit aluaria pro alucaria. Aesopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit, τὰ μὲν ὑψυλὰ ταπεινοί, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοί.
- ✧ 9. Καὶ δὲ.) Inuocatio ad Iouem. Δίμυσας vocat precepta de moribus.
- ✧ 11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude.
- ✧ 15. Οὐτὲ τὴν γὰρ φιλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis ea quae falsò boni speciem praeseferunt: idque natura quodam fato. ψ. 20. ἀπάλαμνον, inertem, qui manus nulli operi admonet. πάλᾱμ enim & manum & ipsum opus significat.
- ✧ 24. ἀγαθὴ.) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.
- Pag. 3. ψ 3. Ω Πέρων.) Alloquitur fratrem, & iam traditā doctrinam ad eius emendationem accommodat: eumq; dehortatur à contentionibus fortibus, quia infelicitèr circa eas versetur cui singulis temporibus sui proventus.

non adsuerint. κακὸς ἄρτος, epitheton aptissimum in-
 honesta cōtentionis, quia malis gaudeat, vel quòd mali-
 ea gaudeant. § 6. Ωπν.) absque aspiratione pro φεγ-
 νῖς. alij legunt ὀπν, i. tempus. § 9. Τὺ κακοποιῶ.)
 Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam-
 re familiari, nec animus à malo reuocari potest, age per
 me licebit litiges quandiu voles. § 14. Ἀρχαὶ (ων.)
 βασιλῆας vocat praefectos singularum urbium, quem-
 admodum & Homerus.

§ 16. Νόμοι.) Mediocritatem cōmendat, & redarguit:
 iudices & gubernatores qui indulgēt suis cupiditati-
 bus, & à vite fragilitate digrediuntur ad πλεονεξίαν,
 iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim &
 utilitatem iustitiae longè potiorem quàm iniustitia &
 πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit
 commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo
 περ ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est
 iustum, & honestius atque utilius παντὸς, i. toto, quo
 & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur.
 Plato. 5. Polit. & 3. Legum. intelligit de mediocritate
 in statib. ciuilibus amplectenda.

§ 18. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) pro γὰρ ἐκρύψαν, occuluerūt.
 Causam huius ignorantia ostendit esse voluntatē Dei,
 qui voluerit abscondi ab intelligentia communi ho-
 minum hanc faciliorem vitam rationem.

§ 19. Πνιδίως.) Illius prima & melioris vite rationem
 commendat, ita ut ostendat in ea seruata posse facilè
 quemque non admodum industrium vel unius diei la-
 bore efficere quod sufficiat in integrum annum.

§ 21. πιδάλιον) Quidam non pro naui gubernaculo, sed
 pro stiuā, stiuamq; pro aratro accipiunt. Solent autem
 rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia col-
 locare, ut fumus ea corroboret & induret.

§ 23. Ἀλλὰ Ζῆς) Langsam fabulam recenset de Pando-
 ra, qua docet Iouem iratum abdidisse ignem, i. verita-
 tem, quae penitus abstrusa est in natura. Sed cum Pro-

metheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit
Iupiter Pandoram; 1. voluptatem, qua multu rebus
opus habet, augētque quotidie sumptus, & quāvis mul-
tis modis abblandiatur, malorū tamen omnium, mor-
borūque causa est. Prometheus autem, i. sapiens ali-
quis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: at
Epimetheus, i. sensus, non auscultās rationi, noxiam vo-
luptatem incautus recipit, sed serò recepisse pœnitet.
Nonnulli paulò aliter exponunt, ut max patebit. Πρω-
τον δὲ: q. πρῶτον δὲ πρῶτον, prospiciens, solers, industrius,
eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis hu-
mani ingenij.

Ψ 26. Κρύψκ.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio
serè omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim
solertem, ut si mplicius viuerent homines.

Ψ 28. Εὐνοία) Ignem ferulis optimè seruari auctor est
Plinius libr. 13. cap. 22. Ψ 31. Χάρις.) Est qua-
dam reuerētia approbatio. Pulchrè hic notatur inge-
niorum studium, & inconsiderata in successu suorum
conatuum letitia. Ψ 34. ἐὼν κακόν.) Ea serè est
humanarum rerum conditio, ut illa ipsa cupiditates
qua omnis generis mala secum trahunt, nos dele-
ctent.

Ψ 36. Η παρσι.) Recenset iam quomodo Pandora con-
dita sit. M. Garbitius sensum huius fabula sic expli-
cat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores
naturam, simpliciūque vixisse. Postquam verò lasciuia
mentis ipsas contra voluntatem Dei, sibi vendicavit
ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi
transformatum in aliam naturam & πρᾶσι corpo-
ream, & illam quidem excellentem virtutibus cale-
stibus, sed quibus corporea fece contaminata, mens hu-
mana & ipsa ex consortio contaminata, varè abuta-
tur ad lasciuia & luxuriam variarum artium &
inuentionum: & hoc sub spe & specie boni, & vita me-
lioris: sed quā omnem industriam suam posteriore con-

fidératione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solâque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Ceterum si de voluptate hac porius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non unum esse genus voluptatis.

† Pag. 5. v. 6. Καὶ πόθος.) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. γυμνάσιον, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. v. 7. Ἐν δὲ δέμῳ.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itémque negotiatores, & πλεονέκται variis artibus & doli lucrum captare.

† v. 12. Ζῶον.) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi.

† v. 13. Ἀμφί.) Περὶ dea eloquentia est.

† v. 21. Παιδωρίων.) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis dotibus sit exornata: sed hoc sit per accidens, vitio natura. ἀλφειὰς, intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt.

† v. 28. Ἐπιμηθεὺς.) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliori que mentis & rationis, quæ est ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, serò recepisse pœnitet. Rectè ergo Horatius, —nocet empta dolore voluptas.

† v. 31. Νόσφι ἀπὸ π..) Hæ duæ particule quanuis idem
B. i.

denotent, intendunt tamen hinc significationem.

Ψ 33. Αἰψα.) κακότης hic pro malo externo accipitur.

Ψ 34. Αλλαζωνή.) Proverb. γυναῖκων ὀλεθροί. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publice indulgentia δὴμαγωγική & ψυχγωγική, atque συοπετώδης, unde laxatur disciplina seuerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquā operculo Pandora, i. corporis & animi humani statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum, Quā data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non peruadunt & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit significat neminē tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Ouid. Viuere spe vidi qui moriturus erat.

Pag. 7. Ψ 2. ὁρῶμεν γδ.) Ratio solius spei in pyxi relicta. Magnum certē Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum satia, sed etiam insuauissima sunt.

Ψ 10. Εἰ δ' ἰδέσθης.) Quinque atates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem atatū omnes ferē Latini Poëta imitati sunt, ἐκπορρωσσω. significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

Ψ 13. Χρύσει.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturæ, morum & vitæ. Ψ 16. ὤσπε.) Cognouerat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eō, hæc dicit.

Ψ 19. ἐν θαλίῃσι) ἐσπταῖς, sacris epulis. Ψ 25. δαίμονες.) Hac omnia non multum discrepant ab iis quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

Ψ 30. Ἀργυρεον) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

Ψ 35. ἡβας μέσσην, vocat mediam atatem, quæ Græcis ἀν-

ut dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῶς Κερίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

ψ 10. Ζῶς ῥ.) Tertium genus hominum aeri comparat, immane, ferox, & omnino Martium: fortasse Gigantes intelligit. ψ 12. ἐν μελίσσῃ.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiam & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

ψ 13. ἐσέ τι σῖτον.) Non frumentum ederunt: sed primi pecudes laniant, & carne vesci coeperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

ψ 26. Ἀνδρῶν.) Quartam aetatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonautae vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum natura praestarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina praediti essent.

ψ 29. ἐπὶ ἀπύλῳ.) Ad differentiam Thebarum Egyptiarum quae dicebantur ἐκ τῆς πυλῆος, & illarum quae dictae sunt ὑποπλάκῳ, à monte sub quo sitae sunt in Cilicia.

ψ 30. αἰλῶν.) id est, propter regnum ac potentiam. nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. v. 1. Ἐν μαχέρεσσι.) De fortunatis insulis vide Plin. lib. 6. cap. 32. & Homerum Odys. 8.

ψ 4. Μηκέτ') Descriptio postrema & ferreae aetatis, quae moribus est pessimis, impijs & depravatissimis, vitaeque cursu calamitosissimi. vox ὠφειλον usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis. v. 13. Οὐδὲ ξείνος.) Eleganter hunc locum expressit, Quid nec hospes ab hospite tuus, Non socer à genero, fratrum quoque

gratia rara est. § 17. Δεῦν ὅτιν.) ὅτιν Poëta usur-
pant pro intuitu, & præcipuè Dei & hominum in
imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina:
ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi e-
rūt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deū, nec
parentes præditi sint. § 18. Ἰνπαίτεας.) Athenis ca-
pitale fuit, Δρετθία non persolvere parentibus.

§ 19. Χειροδίναι.) i. violenti, quibus ius est in manibus,
qui neque ius neque leges norunt. § 21. ὕβερν.) pro.
ὕβερν. substant. pro adiect. ut. Latinus scelus pro
scelesto.

§ 25. Ζῆλον.) Iam redit ad primā propositionem de liti-
bus. Posteaquam verò præclare affectum inuidia epi-
thetis suis descripsit. fingit Pudorem & Nemesein deas,
reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterreri amplius
à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis
enim hic significat iustitiam qua ulciscitur malefacta
flagitiosorum. Locus hic verè philosophicus etiam à
 Platone in Protagora tractatus fuit.

§ 32. Νῦν δ' αἴτιον.) Narrat apologum quo notat po-
tentiorum mores aduersus inferiores. αἴτιον & fabulam
eiusmodi significat qua figuratè & rectè contineat ad-
monitionem seriā & grauem, & ex usu vita petitā.

§ 33. ἀνδρία.) per Lusiniā intelligit doctos homines.
& sapientes. vocat hanc auiculam πτερυγία, pro-
pter soni & vocis varietatem.

Pag. 13. § 2. Δαμνόν, τῆς δ' εἰς.) Tyrannica vox, planè
proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.

§ 4. Αἰσχρογ.) Epiphonema seu ἐπιμύδιον huius fabulæ,
quod monet non esse reluctandum potentioribus.

§ 1. Ω Πέρση.) Primum præceptum, quo fratrem ad iu-
stitiam colendam, & iniustitiam vitandam adhorta-
tur. ὕβερν. opponit iustitiæ, quia pro iniustitia uniuersa-
li hæc vox usurpatur: quanuis tamen sapius accipia-
tur pro insolentia qua comitatur diuitias.

§ 12. παρρησία.) Proverbialis locutio, qua significat miser-

O P E R A H E S.

- rimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur. *ψ 13. Αὐτίκα.*) Commoratur in collatione iustitiae & iniustitiae, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem fidei violationem: Per δίκας οὐλοῦσας, lites iniquas quae falso intenduntur per calumnias & fraudes.
- ψ 14. πόδες.*) tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.
- ψ Ηδὲ ἐπιταί.*) Subintelligendum fortassis καὶ ἄλλα, i. cætus, conuentus, statuta, & alia quae sunt in consuetudine civili.
- ψ Οἱ δὲ δίκαι.*) Eruditissimè insignia iustitiae præmia & commoda enumerat. Eadem ferè recenset Homerus in clypeo Achillis.
- ψ. 34. Πῶνάκι.*) Hac sententia totidem ferè verbis est in Ecclesiaste. Scpe vniuersa ciuitas mali viri pœnam luit. ἐπ' αὐπεῖν, dicitur luere peccata.
- Pag. 15. ψ. 4. Η καὶ ἡ.*) Hac & similia procul dubio ab Hebraeis ex doctrina Moysis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes. *ψ. 9. τῆς βίβλου.*) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiore planè conterat, & ad nihilum redigat. *ψ. 21. Ταῦτα.*) Principes dehortatur ab iniustitia, 3 peculiaribus argumentis, quorum primum est. *ψ 24. Οἱ αὐτοί,* quæ sententia mirè conuenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, *ψ 25,* & prudentia animaduersione diuina. Tertium, *ψ 27,* ab absurdo, & indignitate rei.
- ψ 32 Ω Πέρον.*) Denuò fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.
- Pag. 17. ψ 8. Σοὶ δὲ.*) In sequentibus Poëta laboris & industria fructus, incommoda verò & opprobria ignavia varijs argumentis declarat. *ψ 9. κακόν τινα,* hîc pro malo interno accipitur.
- ψ 11. Τὴς δὲ.*) Argumētum à natura virtutis. Ita enim

laborē pponit, ut cōiungat cū virtute & iustitia. Hunc locū imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

Ÿ 15. Οὗτος.) Tria hominum genera describit. Liuius in Fabio & Minutio hunc locum penè ad verbum expressit: Sape ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

Ÿ 26. καὶ ὄφεις.) Κόθυσθαι, ἀκρύβω, abscondo; & ὄφεις, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignauiam, vel quia non habeant: fucorum, enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.

Ÿ 33. Εργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionionem.

Ÿ 36 Δείμωνι.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Pag. 19. Ÿ 3 Αἰδώς.) Occupatio itē est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hac neququam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest si eo ignauiam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

Ÿ 7. Εἰ δὲ τις.) Duo genera iniuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & periuria ditescere cupiunt.

Ÿ 12. καὶ ὄφεις.) Malè partum, malè disperit. & De malè quæsitis non gaudet tertius hæres.

Ÿ 13. ἱερὸν.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope priuare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ξένισθαι.

Ÿ. 22. Καὶ δὲ ὁ δῶν.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere. Ÿ 30. Εἰ δὲ τις.) Hec intelligendum de difficultatibus insuetis & improuisis. Ÿ 31. ἄλλωσιν. i. sine mora. Afflues autem cunctantius adfuit, & non

O P E R A H E S.

tam promptè. Ὑ. 3. τιμῆς) i. famam, honorem. v. 38. ἔῃ μὴ.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρίως, dimensum accipere, vel mutuo.

Tag. 21. Ὑ 13. αἰδῶπα λιμὸν.) sic vocat famem ab effectu, quod nigram aut luridum colorem inducat.

Ὑ 18. Ἀρχαίου.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. v. 19. δεινὸν.) Prouerbiū in eos qui omīssis demum occasionibus incipiunt sapere.

Ὑ 21. Καίτε.) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel secundum quosdam, ut etiam cum fratre causè agas, fide quadam interposita, non apertè quidē, sed quasi per iocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentia tuæ indicatione. v. 23. πυρρὸν &.) De meretrice intelligit, quæ immodica elegantia cultus sit dedita.

Ὑ 31. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis: vel ἀποκρινὸν ad doctrinam sequentis libri.

L N I I L I B R V M.

Tag. 23. v. 1. Πανίσδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quàm à mari remotis. Sunt autem Pleiades, - stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Syderum autem ortum & occasum tribus modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur, coocciditque, κασμικὸς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χροικὸς. Quod autem Solis aduentu, abitūve occultatur aut emergit, ἡλιακὸς. Quando igitur Pleiades manè ante Solis ortum conspiciuntur, quod sit mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod sit mense Novembre) arationis tempus adesse dicit.

B. iiij.

- Ψ 3. Αἰδὺς.) Occultantur 40. dies & noctes propter vi-
 cinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod
 est à Maio usque ad Iunium. Ψ 4. ἐπιπλομήν.) E-
 pith. anni, ἀπλομήν, i. existo: vel πολέω, verto: vel ἀ-
 πλομήν. Ψ 7. ἀγλαῖ.) Palustrem terram signifi-
 cat. Ψ 9. γυμνόν.) vult ut hos labores perficiat matu-
 re & ante senectutem hyemis, atque sollicitè & festinan-
 ter, ad egestatem & eius molestias vitandas.
- Ψ 21. νομός.) Alij fortasse melius νόμι & legunt, id est, o-
 ratio vel series verborum ad persuadendum appositae:
 nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intel-
 ligunt. Ψ 24. κτηνὴν.) famulam intelligit iure acqui-
 sitā: Aristoteles tamē initio Ceconomici sui ad uxorem
 refert. Ψ 28. ἐννοήν.) ab ἐν, i. postremus dies mensis.
- Tag. 25. Ψ 5. Σείριος.) Stella est in ore canis maioris,
 ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calo-
 re exiccet & debilitet vires humanas.
- Ψ 7. πλεῖον.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula ma-
 nè aliquantisper ante solem, ortu Heliaci, conspicitur:
 orto autem sole statim labitur sub terram.
- Ψ 11. Per ὀλμον ἀριστόδωλον quidam intelligunt mortariū
 trium pedum, quo veteres usi sint pro mola.
- Ψ 14. δὲ γὰρ δώρον.) ἀ δώρον, i. palmus, quod munerum da-
 tio δώρον appelletur: id autem geritur per palmam ma-
 nus. Ψ 18. Ἀθωαῖος.) Sic vocat Cererem quod ipsa
 Athenienses, adeoque omnes homines de frugibus do-
 cuerit. Ψ 27. Αὐτόγων.) aratrum quod habet den-
 tale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non
 sit planè elaboratum, sed usque ad dentale. Ψ 30. ὀκτά-
 βλωμον.) octo morsum, ἀ βλωμός, morsus, ita tamen
 ut unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelli-
 git robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisum
 absumat in cœna: vel cui opus sit pane cuius quadran-
 tes octonū bolis seu partibus constant.
- Ψ 31. Ὅς κ') Aetatis quā in seruo requirit, rationes addit
 admodum graues, sentit ἄ multum situm esse in matu-

O P E R A H E S.

- ritate atatis. Ψ 34. $\delta\mu\alpha\omega\sigma\iota\eta$,) q. super eminatio, quæ
usurpari solet cū prior sementis non est ritè peracta.
- Ψ 36. $\phi\epsilon\alpha\zeta\epsilon\delta\gamma$,) Tempus arandi indicat per clangorem
gruum auolantium, idē (ut Poeta fingunt) in *Aegy-*
ptum, ubi belligerantur cum *Pygmæis*.
- Page. 27. Ψ 5. $\Pi\iota\delta\iota\omega$,) Occupatione negligentiam & in-
scitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
opus habeāt, sed in alienam opem sunt intenti. Respon-
det ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- Ψ 10. $\epsilon\upsilon\tau'$ αἰα Docet diligentiam qua est adhibenda
in aratione. Addit (Ψ 12.) signa & circūstātiās, qua-
lis terra sit aranda sicca scilicet & humida, i. nō luto-
sa, & tamen madefacta. Ψ 14. $\epsilon\iota\alpha\sigma\iota$) Modus &
ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater a-
rari. Qui verò tenuius solum habent, ter arant. Pri-
ma aratio est proscissio: secunda fit mense Iunio, qua
est iteratio: tertia, cū ante sementem aratur, qua
est tertiatio. Ψ 15. $\nu\epsilon\iota\delta\omega$,) Concedendum est suum
internallum terra, quo interquiescat, ut deinde copio-
siorem fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui al-
ternis annis seritur. $\kappa\epsilon\upsilon\phi\iota\zeta\epsilon\sigma\tau\omega$, id est, recens aratam,
adhuc elevantam. Ψ 16. $\alpha\lambda\epsilon\zeta\iota\alpha\pi\alpha$,) pellens execratio-
nem, Solent enim agricola maledicere quando fructus
ex sententia non proueniunt. $\delta\upsilon\kappa\mu\lambda\eta\tau\epsilon\gamma\alpha$, liberos exhibi-
larans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.
- Ψ 19. $\alpha\rho\chi\omicron\iota\delta\omega\varsigma$,) Quomodo sit arandum. $\epsilon\chi\epsilon\tau\alpha$, stiva,
quia αὐτῆς $\epsilon\chi\epsilon\tau\alpha\iota\circ\alpha\phi\epsilon\tau\eta\varsigma$, quod eā manu teneat ara-
tor. Ψ 21. $\epsilon\upsilon\delta\upsilon\sigma\omega\iota$,) Hoc loco lignum est quod est pro-
ximum temoni. Ψ 27. $\epsilon\chi\delta'$,) quia scilicet omnia
sepositoria & vasa repleta sunt. Ψ 28. $\epsilon\rho\delta\iota\mu\delta\omega\upsilon$,) cum
inquisitione & delictu capientem. Ψ 31. $\epsilon\iota\gamma$,) Im-
probat hic arationē dilatam ad solstitium hybernum.
- Ψ 32. $\eta\mu\phi\theta$,) ob culmorum breuitatem scilicet &
paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur
ad declarandum tristem euentum tarda arationis.
- Ψ 35. $\alpha\lambda\lambda\omicron\tau\epsilon$,) $\alpha\iota\theta\upsilon\pi\omicron\phi\omicron\epsilon\gamma\epsilon$, & mitigatio precepti de tar-

da aratiōe, quòd tēpestates varia sint, p̄ volūtate Iouis.
Pag. 29. v̄ 2. Ημος.) Pulchra Veris descriptio est.

v̄ 9. Παρ. δ'.) Præteri interpretandum, non accede.

Monet enim diligentem agricolam ne vel tempus hybernū, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκον & σίον intelligit officinas ferrariarū, in quas antiquitus in Grecia pauperiores & ociosi solebant conuenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tetrastinis. Pro ἱπ' ἀλῆα, ut constet versus. quidam legunt, ἱπ' ἀλῆα, neutro genere in locis calidis, ab ἀλῆος. Λέξεις quondam dicebantur conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus leuissimis agitabatur, factum est ut mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsa nuga λέξεις dicta sunt.

v̄ 13. λεπὴν γ.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poeta cum iubet cauere, ne pedem tumescitū tenui manu demulcere oporteat. v̄ 14. Πολλὰ.) Verissimum est Columella dictum, Homines nihil agendo, male agere discunt. v̄ 2. Μῶα.) Hyemis tempus, & mensem Borcali frigore grauissimum copiosè & eleganter describit. Διαιών, mensis Ianuarius est. Lenea enim Bacchi feria & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βύδρα. vocat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam ipsos boues. v̄ 23. Ος τε.) Naturam vini, effectus Borea prolixè declarat. v̄ 34. Ἐχέλον.) inclinatum, contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioquin tardum. v̄ 36. Η τε δόμον.) Curam virginum in honestioribus familijs exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 31. v̄ 4. ὅτ' αἰῶσε.) Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodant.

O P E R A H E S.

quo maxima hyemis sauitia notatur : & quia vehementer frigore leditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀνόσεν, quod cartilaginem pro spina habeat. Ψ 7. Αλ' ὅτι.) Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos. Ψ. 13. γλάφου.) pro γλαφουρί. τρίποδι βροτῶ, homini seni, tertio iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide prouerb. Bœotica ænigmata. Ψ 17. Χλαῖν δὲ.) χιτὼν interior vestis erat supra quam utebantur pallio.

Ψ 18. κρήνη. (pro κρήνιδεα. Ψ 21. ἰφιπαμύροιο.) quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. Ψ 25. Υετῶ.) ad pluuiam propulsandam, ut ἀλὲν sit ab ἀλδύεω. Quare expungenda erit illa interpretatio quæ habet ἀλέω, teporem. Ψ 29. Ἀνρ πυεφός.) Vapor ex terra in nubibus repercussus & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aer sata & arua.

Pag. 33. v. 1. μετς γδ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hætenus descripsit. Ψ 3. Τῆμος.) Robus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro verò aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largiuntur quidem. Ψ 4. θυεργὴν.) Sic vocant Poetæ noctem, πύρε τοῦ ὧ προεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ θυεαίειν τὸ πῶμα διὰ τῆς ἀναισθησίας.

Ψ 10. Ἀρκτῶρος.) stella est sub Zona Bootæ: oritur vespere initio veris. v. 13. Παρδιονίς.) Hirundinem intelligit: respicit aut ad fabulā de Progne & Philomela, Παρδιονίς filiaabus. v. 13. Ες εἰάθ.) Poëta videtur in ea opinione esse ut putet hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alij putāt eas auolare in regiones tepidiores. v. 15. Αλ' ὅποτ.) Μεσὶς τῆπος describis. Per φερίοικον intelligit testudinē, quod domū suam circūferat. Alij aliud animalculū intelligūt, quod pro vitādo Solis æsiv solebat ascēdere plātas & virgulta.

ANNOT. IN

Ψ 18. φέγειν.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.

Ψ 33. Βίβλιν.) Biblinum vinum dicitur à Biblia regione Thracia, ubi nobilissima vina sunt.

Ψ 35. αἷδεπα.) vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.

Pag. 35. Ψ 4. Τεῖς ὕδατ.) Graci nunquam merum bibere solebant. Athenaus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vins cyathos, quinque aqua adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aqua. Ψ 6. ὅτ' αἷ.) Id incidit in mensem Augustum. Ψ 8. Μέτρε.) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

Ψ 17. κατὰ πόδοντα.) à sono factum videtur. Sunt. a. canes asperrimis dentibus, & omnium firmissimè tenent semel in fauces recepta.

Ψ 13. ἰμπερόιστ.) furem intelligit. Ψ 14. σὺρρετὸν.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum verò herbas, aliisque id genus quae pecoribus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

Ψ 16. γυνάτα.) usitatum est Poetis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore.

Ψ 17. Εὐτ' αἷ.) Tempus vindemia describit.

Ψ 20. Δεῖξαι.) Hoc intelligunt nonnulli quadam certi vini preparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alij generale praeceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo. Ψ 26. Εἰ δέ σι.) De navigatione praecepta quadam subiicit. Fuit enim illi familiare, deuchere fruges & merces. Ψ 34. Χεῖμαρον.) Clauus significat quo foramen in nauis carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tracta aquam in sentina collectam emittunt.

Pag. 37. Ψ 5. Ως πατρί.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter inuidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem.

O P E R A H E S.

11. Νάτατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.
 13. Νῆ' ὀλ.) Mediocritatem tutiorem esse dicit.
 21. Οὐτίπ) Remouet à se reprehensionem ob imperi-
 tiam. Hic videmus σκῆζεῖν primò usurpatum fuisse
 cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius
 præ alijs. 25. Ἀμφιδάμαντος.) Amphidamas rex
 Eubœæ in bello aduersus Erythraeos occisus fuit: in cu-
 ius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet
 sanè Hesiodum Homero posteriore ferè centum annis
 fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.
 35. Ημεῖς) Tempus nauigationis commodissimum
 tradit, æstiuum scilicet.
 Pag. 39. 5. Εἰ τίς.) Prouerbialis est hic versiculus
 & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduer-
 sum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.
 6. Ἀκρινέας αὔρας vocat faciles & leues fatus, ut
 sunt Etesii & similes placidi. 14. Ἀλλῶ.) Ver-
 nam nauigationem describit, quam ipse quidē non pro-
 bat, ut periculosa, sed quæ tamen est vsitata homi-
 nibus ob cupiditatem pecunie. 30. Μέρσα.) Epi-
 phonemate generali concludit modum esse seruandum.
 31. Ὁρῶ.) Tradit tempus coniugio maturum in
 mare & femella. 34. τέτορ.) Pollux quatuordecim.
 exponit, Plato & Arist. constituunt puella decimum
 octauum annum nubendi.
 Pag. 41. 4. Δειπνολόγος.) quæ comessationibus clām
 indulget, & quæ passim adit conuiuia.
 5. ἄτερ. δαλός.) sine face, id est, clām, etiam si foris ni-
 hil appareat. Et crudam senectutem, tempestiuam &
 maturam vocat.
 6. Εὖ δ.) De religione præcipit. ὅπρις, in Deo signifi-
 cat inspectionem & gubernationem rerum, iustamque
 indignationem contra impios. In homine autem. respe-
 ctum ad Dei metum & reuerentiam.
 7. Μνῆ.) Præceptum plenum humanitatis, nulla
 amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni.

ANNOT. IN

- ψ 11. Δὶς τὸσα.) Iubet offensionem amici duplici vindi-
 cta pensare, idq; eò ut agnoscat delictum: & tum si in
 gratiam redire velit, benignè recipiendum docet. Alij
 sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
 impunitum relinqui. ψ 14. σὲ ᾗ.) Tu vites omnia
 quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum
 minus quàm conueniat integrum. Vel, vide ne vultus
 tuus præ se ferat similitatem, sed ex animo ejicias o-
 mnem pristinarum iniuriarum memoriam.
- ψ 15. Μὴ ᾗ πολυξ.) Vtraque extrema liberalitatis fu-
 gienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa
 hospitalitas, quæ erat sacrosancta.
- ψ 27. δυσπρόσιτος.) morosus, id est, non sis difficilis ac-
 cessionis & collationis. ψ 27. Μὴ δὲ ἀντ'.) Nō esse me-
 iendum contra solem. Vel allegoricè, contra magnos
 & honestos viros nihil proteruè & irreuerenter agen-
 dum. ψ 3. Ἐξ ὁμοῦ.) Turcis etiamnum hodie reli-
 giosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium
 designari credunt si quis in publico cacaret aut min-
 geret. ψ 33. Μὴ δὲ αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne
 sacra accedas.
- v. 35. Μὴ δὲ ἀπὸ.) Ab hilariori conuiuiο, non à tristiori-
 bus sacris accedendum ad uxorem docet.
- Pag. 43. v. 6. Μὴ δὲ ἀπὸ πέντοζ.) Vngues non esse praci-
 dendos in conuiuiο, præsertim solenni. πέντοζοι vocat
 manum, quòd quinque digitis tanquam ramis constet.
- v. 8. Μὴ δὲ ποτ' οἶνοχ.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut
 prohibeat paruum poculum supra craterem magnum
 collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quan-
 tum velint: vel ut ne velit paruum poculum pro crate-
 re apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in com-
 potationibus. Locus est satis obscurus.
- v. 10. Μὴ ᾗ δόμ.) Spartam quam nactus es orna. In
 quocunque genere verseru, in illud incumbe, & in eo
 perseuera. v. 11. κοροῖη.) Fama sinistra & mali-
 gna potest intelligi. ληκέρυζα, pro κελέρυζα.

O P E R A H E S I O D.

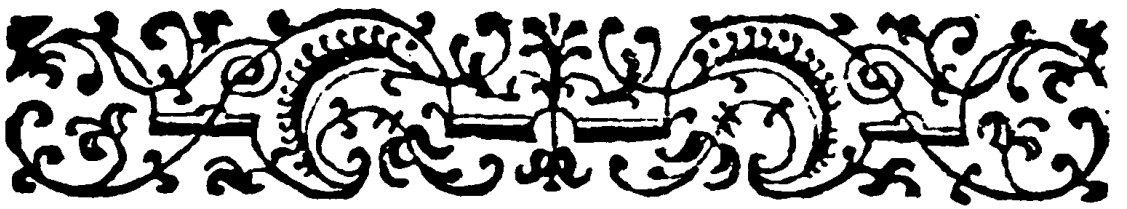
- V. 12. Μῆδ' ἀπὸ) *Pium praeceptum. Ex illis nondum sacrificatis, & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χρυσόποδες ἀντιπρόκτοι intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patinis infusi, mensis impositi, atque consecrati sunt.*
- V. 14. Μῆδ' ἐπ' ἀκν.) *Prohibet liberorum collocationē super sepulchra & morticina, (quae vocat ἀκνῆτα, quòd nō moueātur, vel non sint mouenda,) quod pri- scis infaustum videbatur. Vel allegoricè prohibet ignauiam, otium & delicias in prole duodecim annorū.*
- V. 21. Μῆδ' ἐπὶ.) *Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.*
- V. 24. Σφιλῶ.) *Boni nominis precipuam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus e- uanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur. fama enim vim quandam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descri- ptionem fama, 4. Aeneid. Fama malum, &c.*

*Annotations in Dies habes in calce huius
voluminis post Theogoniam.*

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσιόδου ποτὶ βίβλον ἑμάς ἐπὶ χερσὶν ἐλίσγων,
 Πυρρῶν ἑξαπίνης εἶδον ἐσθ' ἔρμῳ ἰκν.
 Βίβλον ὃ ρίψας ὅππ' γλῶ χερσὶ. πῦτ' ἐβόησε,
 Ἔργα τί μοι παφέχῃς ὦ γέρον Ἡσιόδε;

Tag. 69. ὧ Ἡνίοχοι.) *Lege ἑμπλῶ non ἑ. πλῶ, ut vul-
go editur.*

HESIODI ASCRAEI OPERA
ET DIES.

U^s A^{ex} Picria carminibus cele-
brates,
Agite, Iouem dicite vestrum patrē
laudantes,
Per quem mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,
Nobiles, ignobilesque, Iouis magni
voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat:
Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileque corrigit incuruum, & superbum desiccant
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit. (iudicia
Audi intuens & auscultans, & pro iustitia tua dirige
Tu. Ego verò Persa fratrem vera monebo.

Non sanè unum est contentionū genus, sed super terram
Sunt duo. alteram quidem probauerit qui nouerit:
Altera est vituperabilis: in diuersa a. animū distrahunt.
Nā hac contentio bellū exitiosum, & discordiā auget,
Noxia: nullus hāc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consilijs litem colunt molestam.
Altera verò priorem. i. prius genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnius altiugus, in aethere habitās,
Terra in radicibus i. & quidem hominib⁹ lōgē meliorē.
Hac & quantumuis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum. n. quispiam intuens ociosus
Diuitem, qui festinat arare, atquē plantare,
Domūque rectē gubernare, amulatur vicinū vicinus,
Ad diuitias festinantem, bona. v. hac cōtentio hominib⁹.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ἔργα καὶ ἡμέραι.

ΟΤ ΣΑΙ Πιερίην ἀοιδῶν
κλείουσαι,
Δῶτε δὲ ἐνέπτε σφίπερι πατέρ
ὑμνέουσai.
Οἱ τε διὰ βροτὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφραστοί
τε φατοί τε,
Ρητοὶ τ' ἄρρητοί τε, διὸς μεγάλα κτ
ἔκνῃ.

Ρεῖα μὲν γὰρ βερέει, ρεῖα δὲ βριάντα χαλῆπει.
Ρεῖα δὲ ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀΐξει.
Ρεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκολιὸν καὶ ἀγνώστου καὶ φρε
Ζεὺς ὑψιθεμέτης, ὃς ὑπὸρτατα δώματα ταίει.
Κλυθεὶς ἰδὼν αἶων τι δίκην δὲ ἰδυνε θέμιστας
Τυώη' ἐξω δὲ κα Πέρσῃ ἐπὶ τυμα μινυθισαίμην.
Οὐκ ἄρα μοιῶν ἔλω ἰρίδων γῆρας, ἀλλ' ὅπῃ γαῖαν
Βισὶ δύνω. τίω μὲν καὶ ἱπαιγέωτε νεώσας,
Ἡ δὲ ὅπῃ μωμὴ τὴν διὰ δὲ αἰδίσχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλειών τε κακὸν καὶ ὄφελον ὀφείλει,
Σχετλὴν. ἔτις τίω γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης
Αδυνάτων βουλήσιν ἔριν πιώσῃ καρτεῖαν.
Τίω δὲ ἐτέρω, φρετέρω μὲν ἐγείνατο νύξ ἱρεβεγνή,
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι τήαν
Γαίης τ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω
Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ὅπῃ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργου χατίζων
Πλέστοι, ὃς ἀπύδῃ μὲν ἀσόμεναι ὑδὲ φυτθίαν,
Οἶκόν τ' ὅτ' ἀνάσσει. Ζηλοῖ δὲ τε γίττοια γίτταν
ἕως ἄφριον ἀπύδῃ. ἀγαθὴ δὲ ἔρις ἥδε βροτοῖσι.

α. λ.

καὶ

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori

O Persa, tu vero hac tuo repones in animo, (cat.
Neq. malis gaudens contentio animū tuū ab opere abdu-

Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.

Cura namque parua est esse debet litiumque forique,

Cui non sit victus domi in annum repesitus,

Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatus lites ac rixam moueās

De facultatibus alienis. Tibi verò nō amplius erip iterū

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Rectis iudiciis, quae ex Ioue sunt optima.

Nā nuper quidē patrimonium diuisimus: aliaque mul-

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Conuincor, qui hanc litem volunt indicasse.

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

Neque quā magnum in malua & asphodelo bonum

Occultatum erim habens dii victum hominibus:

Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses

Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:

Statimque remonem quidem super sumum ponerēs,

Opera verò bonum cessarent, malorumque laboriosorum.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsū decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus parauit tristia mala.

Abscōlit verò ignem, quem rursus quidem bonus Iapetus

Surripuit ad hominum usum, Ioue a consulto,

In caua serula, fallens Iouem fulminibus gaudentem.

Hūcque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:

Iapetionide, omnium maximè versute,

Gaudes ignem furatus quodque animū meū deceperis.

Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risi que pater hominumque deumque.

Vulcanus verò insignem iussit, quam celerrimè

Καὶ καρμὶν κισσάμει ποτίει, καὶ τέκνει τέκτων.
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φδοίει, καὶ αἰεὶς αἰεὶς.

ὦ Πέρση, σὺ γ' ταῦτα τεῷ ὀϊκίστῳ θυμῷ.
Μηδὲ σ' εἰς κακὸν ἄπ' ἔργου θυμὸν ἱρύκοι
Νεῖκε' ἐπαπιδύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἴοντα.
ὦρ' ἄρ' τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
ὦ τι μὴ βίῃ ἐνδον ἐπιητανὸς κατὰκειται.
ὦρ' αἴθρ' ὅν γ' αἴθρ' ἀκτῶν ἀκτῶν.
Τῷ κε κορεσάμεθ' ὅτε καὶ δῆριν ὀφείλοισι
Κτήμασ' ἐπ' ἀνθρώποις, σοὶ δ' ἐκίπ' διύπτερον ἔστα
ὦδ' ἔρδην. ἀλλ' αὖθι διακρινάμεθα τίς κ' αἴθρ'
Ἰθύνει δίκης, αἵ τ' ἐν Διὶ εἰσὶν ἄρισται.
Ἡδὲ μὲν γ' κληῖρον ἔδασα μὲν ἄλλ' αἴθρ' πελὰ
Ἀρπαζῶν ἐφ' ὅ, εἰς μέγα κορεσάμεθ' ὅτε καὶ
Δωρεσάμεθ' εἰς τῶνδε δίκης ἐδύλοισι δικάσαι.
Νῦν ποῖ, οὐδ' ἴσασι ὅσα πλέον ἡμῶν πάντες,
Οὐδ' ὅσον ἐν μάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω μὲν ὄνειαρ.
Κρύψαιτες γ' ἐχρῶσθε τοὶ βίον ἀνδράποισι.
Ρηϊδίως ἄρ' κεν καὶ ἐπ' ἡμῶν ἐργάσασθε,
ὦς τέ σε κ' εἰς εἰσαυτὸν ἔχθρ' ἀεργὸν ἴοντα.
Αἴψ' αἴθρ' πηδάλιον μὲν ἔσθ' ἀπὸ κατὰ δεῖο.
Ἔργα βούων δ' ἀπόλοιτε καὶ ἡμῶν ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε, χαλῶσάμεθ' ὅτε φρεσὶν ἦσιν,
Ὅππῃ μὲν ἐξαπάτησε Περσηδαις ἀκυλομήτης.
Τὸν γ' ἄρ' ἀνδράποισιν ἐμύσατο κήδεα λυγρὰ.
Κρύψε γ' πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εἰς πᾶσι Ιαπετιοῖο
Ἐκλεψ' ἀνδράποισι Διὸς παρὰ μητόεντες
Ἐν κοίλῳ γάρ θηκε, λαδῶν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν γ' χαλῶσάμεθ' ὅτε φρεσὶν ἐφελιχερέτα Ζεὺς,
Ιαπετιοῖο, πάντων πέρι μὲνδε αἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἡφρεπέυσας
Σοὶ τ' αὖτ' αὖτ' ἐμὰ πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσθ' ἐμῶντοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ αὖτ' ἐπὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὅ κεν ἅπαντες
Τέρπονται καὶ καὶ θυμὸν, ἴδ' κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

ὦς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ, ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἠφ' αὖθις δ' ἐκείλυσεν ἀεὶ κλυτὴν ἐπὶ τάχιστα

Terram aqua miscere, hominisque imponere vixem,
 Et robur, immortalibus verò deabus facie assimilare
 Virginū pulchrā formam peramabilem. at Mineruam
 Operā docere, ingeniosam telam texere,
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò caninamque mentem, & furaces morca
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus
 Virgini verecunda similem, Iouis consiliis.
 Cinxit verò & ornauit dea glaucocula Minerua.
 Circum verò Charitēsque deæ, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptauit Pallas
 At in pectore sanè nuncius Argicida, (Minerva,
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Collocauit Iouis consilijs grauistrepi. sed vocem utique
 Imposuit deorū praece. appellauit autem mulierē hancce
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incolae
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curicis.
 At postquā dolum perniciosum & inenitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytus Argicidam Merc.
 Munus ferentē decorum celerē nunciū. neq; Epimetheus
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando mu-
 susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nus
 Retrò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verū ille suscipiens, cum iam malum haberet sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Sine & absque malo, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnū operculum dimouens,
 Disperfit, hominibus autē machinata est curas graues.
 Et la verò illic Spes in infracta domo dolio.

Γαῖαν ὕδρ' οὖρεϊν, ἐν δὲ ἀνδράσιν δέδρ' αὖδ' αὖ
 Κνὶ δέιν'· ἀθανάτας ᾗ δαίς εἰς ὧπα εἴσκειν
 Παρθένη καὶ χαλὸν εἶδος ἐπὶ ἔρατον. αὐτὰρ Ἀθύνου,
 Ἔρρα διδασκῆσαι, πυλὺ δαΐδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν
 Καὶ χάριν ἀμφιχάει κεφαλῇ χρυσίῳ Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γυμῶρι μελεδῶνας·
 Ἐν ᾗ δέμῃ κνέον τε νόον καὶ ὀπίκλῳπον ἦθος
 Ἑρμείῳ ἦνωγε διάκλῳρον ἀργυρόντιον.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δὲ ὀπίδοντο Διὶ Κροτύωνι ἄνακτι.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὰς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένας ἀδούρητον, Κροτύῳ δὲ διὰ βουλάς·
 Ζῶσι ᾗ καὶ κόσμῳσι διὰ γλαυκάπης Ἀθύνῃ·
 Ἀμφὶ ᾗ οἱ Χάρτες τε δαί' καὶ πέτνια Πεισῶ
 Ὀρμοὶς χρυσείου ἔδισαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τῷ γε
 Ὄρει χαλκίκομοι σέφον ἀνδρῶν εἰαρνοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμασε Παλλὰς Ἀθύνῃ.
 Ἐν δὲ ἄρα οἱ στήθεσσι διάκλῳρον Ἀργυρόντης
 Ψυδίεα θ' ἀμυλίου τε λόγῳ καὶ ὀπίκλῳπον ἦθος
 Τόξ' εἰ, διὸς βυλῆσι βαρυκτύπου· ἐν δὲ ἄρα φωνίῳ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε ᾗ τῷ δὲ γυναικῇ
 Πανδώρα, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἔδωκον, πῆμ' ἀνδράσιν δὴ φησὶ σῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμύχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπει πατὴρ κλυτὸν ἀργυρόντιον
 Δῖον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ὅτ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφράσσετο ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ἑλῆος ὀλυμπίου, ἀλλ' ὀλοπύμπειν
 Ἐξοπίσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γήνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμβουρος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
 Ποῖν μὲν γὰρ ζῆσεσκον ὅτι χροῖ φῦλ' ἀνδράσιν
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πίνοιο,
 Νέσων τ' ἀργαλείων, αἳ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκεν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτῶν καταμεθέσκειοι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρας πίδου μέγα πῶμ' ἀφείψασα
 Ἐσκέδασ' ἀνδράποισι δὲ ἱμῆσθετο κήδεα λυγρὰ.
 Μόνη δὲ αὐτῇσι Ἑλπίς ἐκ ἀφ' ἑκτοῖσι δόμοισι

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
 Euolauit prius enim iniecit operculum dolij.
 Aegiochi consilio Iouis nubicoga.

Alia verò innumera mala inter homines errant.
 Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
 Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacitè: nam vocem exemit consultor Iupiter.
 Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.

Ceterum si voles alium tibi sermonem paucis absoluam
 Bellè ac scienter: tu verò precordijs imposito tuis.

Ut simul nati sunt dij, mortalesque homines,
 Aureū quidē primū genus diuersiloquentium hominum
 Dij fecerunt, cælestium domorum incole.
 Is quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret.

Sed ut dij viuebant, securo animo pradi,ti,
 Planè absque laboribus & arumna: neque molesta
 Senectū aderat: semper verò pedibus ac manib. similes
 Delectabantur in conuiuiis, extra mala omnia.

Moriebantur autem cœu somno domiti, bona verò omnia
 Illi erant, fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum, ipsiq; ultrò
 Quieti partu fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Is quidem diu facti sunt, Iouis magni consilio,
 Ponit, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
 Qui quidem obseruant & iusta & praua opera,
 Aerem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt cælestium domorum incole,
 Aureo neque natura simile, neque intellectu.
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sue.
 Cum verò adoleuisset, & pubertatis terminū attigisset,
 Pauxillum viuebant ad tempus, dolores habentes

Ἐδὸν ἔμμε, πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, ὅδε θυράζε
 Ἐξέπλη. φρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγόχρου βουλήσιν Διὸς νοφεληχερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μῦρτα λυγρὰ κατ' αἰδρώποισι ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα χακῶν, πλείη δὲ θαλάσσης.
 Νῆσοι δ' αἰδρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ὅδ' ὅπῃ νυκτὶ
 Αὐτέμαστοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσιν
 Σιγῇ, ἐπεὶ φανυὸς ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως οὐτε πού ὅστις Διὸς πόον ἐξαλέαται.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτέρῳ τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ καὶ ὅπῃσα μύθος. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆπτε.
 Ὡς ὁμῶθεν γεγάασιν θεοὶ θναπὶ τ' αἰδρώποισι,
 Χρῦσεον μὲν φρότιστα γῆν' ὀμιρόπῳ αἰδρώπων
 Ἀθάνατοι πείνησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅπῃ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανόω ἰμβρασίλθεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἐζῶν, ἀκυσθεα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τι πόων κ' ὀϊζύθ'. οὐδέ τι δηλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας κ' χεῖρας ἐμείοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, χακῶν ἐκπαθεν ἀπάντων.
 Θνησκόν δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δ' ὅ πάντα
 Τοῖσιν ἔκω καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ' ὄρουρα
 Αὐτέμαστι πολλοὶ τε κ' ἄφθονοι. οἱ δ' ἐθέληκε
 Ἡσυχοὶ ἔργα νέμοντο, σιωπῇ ἰδιαιῶσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γῆν' ὀμιρὸν καὶ γαῖα χαλκῶν,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσιν, Διὸς μεγάλου διὰ βρυλάς,
 Εὐδαίον, ὅπῃ χθόνιοι, φύλακες θνητῶν αἰδρώπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δέκας τε χεῖτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἰσάμενοι, πάντι θυμῷ ὅσῃς ἔσθ' αἴαν,
 Πλευτοδύται. καὶ τὸ γῆρας βαπλήϊον ἔχον.

Δύττερον αὖτε γῆν' ὀμιρὸν πολὺ χερότερον μετόπισθεν
 Αργύρεον πείνησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Χρυσέω ἔτε φυλὴ ἐν ἀλίγκιον οὐτε νόημα.
 Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς ἔπειτα παρὰ μητέρου κεδνῇ
 Ἐρέφειτ' ἀπάλλαι, μέγα νήπιον. ὃ ἐνὶ οἴκῳ
 Ἀλλ' ὅταν ἡγήσῃ καὶ ὄψῃς μύθον ἱκοίτο
 Παιρὶδον ζώσκον ὅπῃ χρόνοι, ἄλλοι ἔχοντες

Ob stultitias iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Vlebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 Effaxinus, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantis habebant durum animum:
 Feroces: magna verò vis & manus inuicta
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 Hi erant aenea quidem arma, aenea quoque domus:
 Aere verò operabantur: nigrum autem nodum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles. mors verò tamen si stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quatenus super terrā multorum alium
 Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius, (naso
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, primi generationi, per infinitam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septipartes Thebas, Cadmeam terram
 Perdidit pugnantes, propter oues opes Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Iis aut seorsum ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδωάντο
 Αλλήλων ἀπὲρ χιτῶν, οὐδὲ δὲ θανάτου θερπεύειν
 Ἡδελον, ἐπὶ δὲ ἔρσεν μακάρεσσι ἱεροῖς ὅππῃ βωμοῖς,
 Ἡ δέμιν ἀνδράποισι κατ' ἥδεα. τοῖς μὲν ἐπὶ στα
 Ζῶς Κρονίδης ἐκρυψε, χολέμενους οὐτε κατιμας
 Οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς οἱ ὀλυμπον ἔχουσι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κτ' γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιαι μάχαιρες θνητοὶ καλέονται
 Δάιτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπιθεῖ.
 Ζῶς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερῶν ἀνδράπων
 Χόηκεοι ποῖνσ', ἐκ ἀργυρῶν ἐδὲν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελίσσιν, δψιόν τε καὶ ὁμωριμον ὄϊσιν ἀρηθ
 Εργ' ἐμελε σονόεντα καὶ ὕβριν· ἐδὲ τι σῖτον
 Ἡδον, ἀλλ' ἀδαύεαιτος ἔχον κρατερέρρονα θυμὸν,
 Ἀπλάστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπῆτοι
 Ἐξ αἶμων ἐπέφυκον ὅππῃ σὺ βαρῶς μελίσσιν.
 Τοῖς δὲ λῶ γάλακτα μὲν τρύχεα, χάλκασι δὲ τε οἴκοι,
 Χόηκε δὲ ἐργάζοντο μέλας δὲ ἐκ ἔσκε σίδηρ.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ἐπὶ σφιντέρησι δαμνύτες
 Βίωσαν ἐς δαυρόντα δῆμον κρυερὰ ἀΐδαια,
 Νόονμοι. θάατος ἦ καὶ ἐκ παγλοῖς φρεσίνοντας
 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δὲ ἔλιπον φάει ἡελίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κτ' γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἔτ' ἄλλο πέταρτον ὅππῃ χρόνι πουλυβοτείρῃ
 Ζῶς Κρονίδης ποῖνσι δικαρότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν κρυφαὶ θεῖοι γένος, οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, περὶ τὴν γῆν, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ σὺ μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰετῶν,
 Τοῖς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ θόλῃ Κασμυρίδι γαῖῃ
 Ωλεσε μαρναμένοισι μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο.
 Τοῖς δὲ καὶ ἐν νῆεσσι ἐφ' ἐμὲ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ες Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο.
 Εἰθ' ἤτοι σὺ μὲν θανάτου τέλος ἀμφικάλυψε.
 Τοῖς ἦ δὲ καὶ ἀνδράπων βίον καὶ ἥδε ὀπάσας
 Ζῶς Κρονίδης κατένευσεν πατέρ' ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοὶ μὲν ταίοισιν ἀκηδία θυμὸν ἔχοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroës: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert sæcunda tellus.

O si neque iam quinto ego interessẽm (natus.
 Hominũ generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corrupti: graues verò dī dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Jupiter aut̃ perdet etiam hoc genus variè loquẽtiũ ho-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (minum,
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Statim verò senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neque deorum oculum veriti. neque hi sanè
 Senibus parentibus educationis præmia reddent?
 Violenti. alter verò alterius ciuitatem diripiet,
 Neque ulla pij gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis verò maleficum & iniurium
 Virum colent. Iustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium verò iurabit.
 Lænor autem homines miseros omnes,
 Raucus, malus gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumq̃, demum ad cælum à terra spaciøsa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graues
 Mortalibus hominibus, mali verò non erit remedium.
 Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Altè in nubibus ferens, unguibus correptam:
 Illa verò miserè, curuis confixa unguibus,
 Lugebat: eam aut̃ imperioso ille sermone alloquitur est,

Εν μακάρων νόσοισι, παρ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
Ολβιοὶ ἦσθες τοῖσιν μεληδέα καρπὸν
Τρεῖς τῷ ἔτοικε θάλλοιτα θέρει ζείδαι· αἶψα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἰγὼ πέμπλοισι μετεῖναι
Ἀνδράσι· ἀλλ' ἢ φερόμεν θανεῖν, ἢ ἔπειτα γλυέσθαι.
Νυνὶ γὰρ δὴ γλυθ' ὅσι πιδάρον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται χαμάτυ καὶ οἰζύθ', εἰ δέ τι νύκτωρ
Φθιγόμενοι· χαλεπὰς ᾗ θεοὶ δώτοισι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμύξεσθαι ἰαυτὰ χακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσθ' καὶ τὸτο γλυθ' μερόπων ἀνθρώπων,
Εὔτ' αὖ γινόμενοι περικρίταφοι τελέσθωσιν.
Οὐδὲ πατέρ' παύδεσθαι ὁμοίῃθ', οὐδέ τι παῖδες
Οὐδέ ξείνθ'· ξεινοδόκω, καὶ ἐταῖρθ' ἐταίρω,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλθ' ἔσσεται, ὡς τοπαρθ' ἄρ.
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀπὸ μύσοισι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα σὺν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν
Σχέτλιοι, εἰ δὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. οὐδέ μιν οἷγε
Γηράντεσσι τοκῶσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκαν ἔτιρθ'· ἐτέρου πόλιν ἐξ ἀλαπάξει.
Οὐδέ τις δούρκευ χάρεις ἔσσεται, οὔτε δικαίῳ,
Οὔτ' ἀγαθῷ· μάλλον ᾗ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβρις
Ἀνέρα τιμίσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς
Οὐκ ἔσται· βλάψθ' ὁ κακὸς τὸν ἀείψα φῶτα,
Μύθοισι σκολοῖς ἐπέων, ὅππ' δ' ἔρκοι ὁμείψα.
Ζῆλθ' δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπανσιν
Δησκέλασθαι, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσας συμερόπης·
Καὶ τότε δὴ πρὸς ὀλυμποὶ ἀπὸ χροῖος ἀρυοδείης,
Λαλοῖσιν φάρισι καλυψαμένῳ χρόα καλόν,
Ἀθανάτων μὲν φύλον ἵτον φεολιπόντ' ἀνθρώποις
Αἰδῶς καὶ Νέμισις. τὰ ᾗ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακὸς δ' ἐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νυνὶ δ' αἶνον βασιλεύσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς
Ὡδ' ἱρήξ' φροσέειπεν ἀνδρῶν ποικιλόδην,
Τψ' ὕψ' ἐν νεφέεσσιν ἔσθον, οὐδέ χεσσιν ἑμμερπῶς·
Ἡ δ' ἰλέον, γαμπροῖσι πεπαρμένῳ ἀμφ' ὀνύχεσσιν,
Μύρετο· τίω δ' ὄγ' ὅππ' κρατίως πρὸς μῦθον εἶπε,

Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior.
 Hâc vadis, quâ te ducō, etiam cantatricem existentem.
 Cœnam verò si quidem libet faciam, vel dimittam:
 Imprudens verò, quicūque velit cū potēriorib. contēdere
 Victoriâque priuatur, & præter cōuitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latius aliū prætita auis.

Ô Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam foue.
 Iniuria enim perniciosa est misero homini, neque bonus
 Facile ferre potest, grauatūrque ab ipsa, (quidem
 Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
 Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
 Ad finem progressa: passus verò stultus sapuit.
 Citò enim abit iurifurandum undè cum prauis iudicijs.
 Iustitia verò impetus, tracta quocūque homines duxerint
 Doniuori, prauis autem iudicijs iudicarint leges.
 Hec verò sequitur flens, urbemque & mores populorum
 Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quique ipsam expellunt neque rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hospitibus quàm popularibus dant
 Recta, neque à iusto quicquam exorbitante:
 Iu viget urbs, populique florent in ipsa:
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis.
 Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
 Neque noxa. in conuiuiis verò partis opibus fruuntur.
 His fert quidē terra multū victū: in mōribus verò quer-
 Summa quidem fert glandes: media verò apes: (omn
 Lanigera autem oues velleribus onusta sunt:
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neque nauibus
 Nauigant: fructum verò profert fecundus ager.
 Sed quibus iniuriâque mala cura est, prauaq; opera
 Iis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
 Sæpèque uniuersa ciuitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illi autem cœlitus magnum adduxit malū Saturnius,
 Fama

Δαμονίη, τί λείλαχας; ἔχοντά σε πολλὸν ἀρείαν.
 Τῇ δ' εἰς ἥ σ' αὖ ἐγὼ πῶς ἄγῃ καὶ ἀγιδὸν εὔταν·
 Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσουμαι, ἢ ἐμεδήσω.
 Αφρονὶ δ' ὅς κ' ἐθέλοι ποδὸς κρείσσονας ἀντιρεΐζει
 Νίκης τε σέρεται, ποδὸς τ' ἀγχεσθῇ, ἀλγεα πάχῃ.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρὴς τανισίτηρ Θ' ὄρνις.
 Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίνης, μὴ δ' ὕβριν ὄρελλε.
 Ὑβρις γὰρ τε κακὴ δὴ λῶ βροτῶν· ἔδ' ἔμην ἐσθλὸς
 Ρηϊδίως θρέμεν δυνάταί, βαρύθι δέ θ' ἔσθ' αὐτῆς,
 Εγκυρταὶ ἄτηντι. ἰσθὺς δ' ἐτέρηφι παρῆναι
 Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. δίκῃ δ' ἔσθ' ὕβριος ἔχθρ.
 Ες τέλος ἐξήδουσα. παρθὸν δέ τε νύπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ πρὶν ἔρκος ἄμα σκολιῇσι δίκῃσι.
 Τῆς ὃ δίκης ῥόθ' Θ' ἐλκομένης ἥ κ' ἀνδρες ἄγῃσι
 Δωροράγρι, σκολιαῖς δὲ δίκῃσι κρίνωσι θέμιστας.
 Ἡ δ' ἔπειτα κλαίονσα πόλιν τε καὶ ἥδεα λαῶν,
 Ἡέρα ἔστα μῆν, κακὸν ἀνδρώποισι φέρουσα
 Οἷ τε μὴ ἐξελάσῃσι, καὶ ἐκ ἰθείῃσι ἐνεύειαν.
 Οἷ ὃ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδύμοισι διδούσιν
 Ἰθείας, καὶ μὴ τι παρὲν αἰνέουσι δίκῃν,
 Τοῖσι τέθνηκε πόλις. λαοὶ δ' αὐτεύουσιν ἐς αὐτῇ·
 Εἰρήνῃ δ' ἀνὰ γῆν κουρὺ ξέφ' Θ', ἔδ' ἔπειτ' αὐτοῖς
 Αργαλέον πόλεμος τεκμαίρεται θυρύοπα Ζεὺς·
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκῃσι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς ὃ μαιμηλότα ἔργα νίμονται.
 Τούτοις φέρει μὲν γῆν πολὺν βίον. ἔρεσι δὲ δριγ
 Αχρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μίσην ὃ μελίστας·
 Εἰς πόποι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίδασιν·
 Τικπιον ὃ γυναικας εἰκότα τένα γονόσιν·
 Θάλασσι δ' ἀγαυῇσι διαμάρεις. ὕδ' ὅπ' ἐκὼν
 Νείσσονται, καρπὸν ὃ φέρει ζείδωρ Θ' ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μάταια κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τούτοις δὲ δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται θυρύοπα Ζεὺς·
 Πολλάκι καὶ ζύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὡς τις ἀλιτρεῖται καὶ ἀπαύταλα μηχανάεται.
 Τοῖσιν δ' ἔσθ' ἰόθεν μέγ' ἐπύγῃ πῆμα Κρονίδης

Λιμὸν

Famem simul & pestem: intereunt verò populi.
 Neque mulieres pariunt, decreſcuntque familiae,
 Iouis Olympij conſilio interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum;
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipſorum.

O reges: vos autem conſiderate etiam ipſi
 Iuſtitiam hanc, propè enim inter homines veſſantes
 Dij vident, quotquot prauis iudiciis
 Se mutuo atterunt, deorum animaduerſione nò curantes.
 Innumeri enim ſunt in terra multorum alumna
 Dij Iouis, cuſtodes mortalium hominum:
 Qui ſanè & iudicia obſeruant, & praua opera,
 Aerem induti, paſſim oberrantes per terram.
 Virgo autem eſt iuſtitia, Ioue pregnata,
 Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
 Et certè cum quis ipſam leſerit, obliquè iniurians,
 Statim ad Iouem patrem conſidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Alio deſectunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac obſervantes o reges corrigite ſententias; (mini.
 Corrupti: obliquorum verò iudiciorum prorsus obliuiſca-
 Sibi ipſi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò conſilium conſulenti peſſimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniàque intell gens,
 Et hac certè (ſiquidem vult) inſpicit: neque ipſum lateſ
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porrò nec ipſe nunc inter homines iuſtus
 Eſſe velim, neque meus filius: quando malum eſt iuſtum
 Eſſe: ſiquidem plus iuris iniuſtior habebit. (gaudentem.
 Sed his nondū finè arbitror impoſiturum Iouem fulmine
 O Perſa, caterū tu hac animo tuo repone, (prorsus.
 Et iuſtitia quidē animū adijce, violētia verò obliuiſcere.
 Namque hanc hominibus legem diſpoſuit Saturnius.
 Piſcibus quidem & ſeris & auiſus volucribus,
 Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iuſtitia carent:

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν ἄποφθινύσουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικες τίκτουσιν· μινύθουσιν ἢ οἶκοι,
 Ζηῶς φραδμοσυήπιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ γ' ὅ γε στρατὸν ὄρυμ' ἀπώλεισιν, ἢ ὅ γε τεῖχος,
 Ἡ γὰρ ἐν πόντῳ Κρονίδης ἄποπίννυται αὐτῆς.
 Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἢ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τίωθε δίκην. ἐγὼ γὰρ ἐν ἀνθρώποισι εἶοντες
 Ἀθάνατοι λείωσι τοὶ ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλοισι τρίβοισι, θεῶν ἔπιν ἐκ ἀλέγροντες.
 Τεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ὅππῃ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζηῶς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσοιεν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡῖρα ἐσάμενοι, παῖτι φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθεῖα ὅσῃ Δίκη Διὸς ἐμγεγαῖα,
 Κυδινή τ' αἰδοῖν τε θεοῖς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπότ' αὖ τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Ἀντίκ' παρ' Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἄντυγίση
 Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοεῶντες
 Ἀλλ' ἢ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδύετε μύθοις,
 Δαρεφάγρι, σκολιῶν ἢ δίκων ὅππ' ἀγρυ λάθρεθε.
 Οἱ αὐτὰρ κακὰ τεύχε' αἰὴρ ἄλλω κακατεύχων.
 Ἡ ἢ κακὴ βουλή τῷ βουλομένῳ κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὄφθαλμός ἢ πάντα γένοισαι,
 Καί νυ παῖδ' (αἴκ' ἐδέλυσ') ὅππ' ἐρκεταί, ἔδ' ἐλήθη.
 Οἴλω δ' ἢ καὶ τίωθε δίκην πόλεις ἐντὸς ἔργῃ.
 Νῦν ἢ ἐχῶ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκας
 Εἴλω, μὴτ' αὐτὸς ὕος· ἐπεὶ κακὸν ἀνδρα δίκασον
 Εμμεταί εἰ μείζω γε δίκην ἀδικοτέρῳ ἔξει.
 Ἀλλὰ πάγ' ἔπειτα ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυτον.
 Ὡ Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ὅππ' ἡδέο παρῖπαι.
 Σοῖδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἐχέουσι μὲν καὶ θνητοὶ καὶ οἰωνοὶς πετεινοῖς,
 Ἐσθλὴν ἀλλήλοισι, ἐπεὶ καὶ δίκη ὅσῃ ἴσθ' αὐτοῖς.

Hominibus autem dedit iustitiam, qua multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui verò testimoniis volens periurium iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laus est:
 Eius verò obscurior posteritae postea relicta est:
 Viri autem iusti generatio posteris praestantior.
 Ceterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persi.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera. ubi verò ad summum ventum fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adicit, rursus hic inutilis vir est,
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pueri hunc coronata Ceres
 Veneranda, victumque tuum impleat horreum
 Fames namque perpetuo ignauo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicunque ociosus
 Vivat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes, tibi verò opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quam hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescentē: diuitias verò, & virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Αἰδρώποισι δὲ ἔδωκε δίκλιν, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται, εἰδὼ τις κ' ἐδέλῃ καὶ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ δούροισιν ἑλπίσιν·
 Οὗ δέ κα' μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἔπιόρκον ὁμόσας·
 Ψύσσεται, αἷ' ὅ δίκλιν βλάψας, ἤκειτον ἀάδῃ,
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γλυκὴ μετέπαυε λείλειπαι.
 Αὐτοῖς δὲ δούρεσσιν ἡμετέροισιν ἀμείνων.
 Σοὶ δὲ ἰγὼ ἑσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τίω μὲν τι κακότητα καὶ ἰλασθὲν ὅτιν ἐλέσται
 Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ἔδδς, μέγα δὲ ἐγύθει ναίει·
 Τῆς δὲ ἀρετῆς ἰδρώτα θεοὶ φρεσὶ παροῖσιν ἐδηλαῖ
 Αἰσάντοισι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρδιος υἱὸς ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ φρεσὶν· ἐσθλὸς δὲ εἰς ἄκρον ἵκνεται,
 Ρηϊδίῃ δὲ ἥπεται πέλει, χαλ' ἐπὶ ἄρ' ἐκείσιν.
 Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
 Φρεσὶν ἀμύμονος καὶ ἥπεται καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀκείνω.
 Εσθλὸς δὲ αὐτὸς ἀκείνους ὃς αὖ εἰπόντι πείθεται·
 Οὗ δέ κα' μήθ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκύνων
 Εν θυμῷ βέλλεται, ἔσθ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Εργάζεαι Πέρση δῖον γλυκὺ, ὃ φράσσῃ λιμὸς·
 Εὐχαίρη, φιλέῃ ὅτι εὐσέφδους Δημήτηρ
 Αἰδοῖα, βίοντος ὅτι τίω πῖμπλησι καλῶ.
 Λιμὸς γὰρ τοὶ πάντες ἀεὶ γὰρ σύμφορος αἰδοῖα.
 Τῷ δὲ θεοὶ νομισσῶσι καὶ ἀνέρες ὃς καὶ ἀεργὸς
 Ζῶν, καμφήνεας κοτύροις ἵκαλ' ὁρμῶν
 Οἷτε μυλιασάων χάρματα τρύχοισιν ἀεργῶ
 Ἐδόντες, σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔστω μέτεια κοσμεῖν,
 Ως καὶ τῷ οὐράϊου βίοντι πλῆθυσσι καλῶ.
 Εξ ἔργων δὲ αἰδοῖς πολὺ μνησὶ τ' ἀφνειοῖτε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν·
 Ἔσται ἡδὲ βροτοῖς· μέγα γὰρ συγίοισι ἀεργῶ.
 Ἔργον δὲ ἔδδ' ὄνειδος ἀεργῶν δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δὲ καὶ ἐργάζῃ, τάχα σε ζήλώσῃ ἀεργὸς
 Πλοστυμῶται· πλούτῳ δὲ ἀρετῇ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
 Δαίμονι δὲ οἷος ἔσται τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, ut te iureo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & laedit & inuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia verò ad diuitias.
 Opes verò non raptæ, diuinitus data, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliarit (qualia multa
 Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur verò familia
 Viro illi: exiguum verò ad tempus diuitia adsunt. (ciat:
 Par est delictum, si quis & supplicem & hospitē maui affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti causa lecti uxoris scelerata patrans: (ros:
 Quicquid mala cuiuspiam fraude, deceperit orphanos libe-
 Quicquid parentem senem misero in senecta limine
 Prius affecerit, grauius incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur, id extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus dijs
 Castè & purè, splendidaque crura adurito.
 Interdum certè libaminibus atque hostiis placa,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam a ius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum verò finito.
 Eum verò potissimum vocato, quicumque te propè habitat.
 Si enim tibi & negotium aliquod domesticum accidat,
 Vicini discincti accurrunt: cinguntur aut cognati. (dum.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus comor-
 Datus est premium, quicumque sortitus est vicinum bonum.
 Neque sanè eos interierit, nisi vicinus malus sit. (reddet.
 Restat quidem mēsuræ à vicinis mutuum accipe, recta quoque
 Eadem mensura, & amplius si quidem possis:

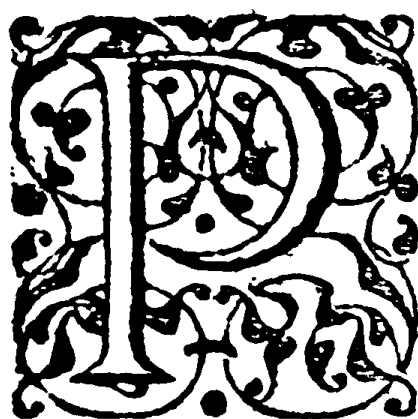
Εἴ κεν ἐπ' ἀλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελύσω.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆ καχημόνιον αἰδρε κομίζει,
 Αἰδώς ἐτ' αἰδρε μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς ποιεῖ πρὸς αἰολβίη, θάψους δὲ πρὸς ὀλβω.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀππακτα, θεύς δότα, πολλὸν ἀμύνει.
 Εἰ δὲ τις καὶ χερσὶ βίη μέγα ὀλβον ἔλθεται,
 Ἡ γ' ἀπὸ γλώσσης λήισσεται (οἷα τε πολλὰ
 Γίνεται, δὴ τ' αὖ δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήτη
 Ἀνδρώπων, αἰδὼ δὲ τ' αἰαιδεῖν κατωπάζει.)
 Ρεῖα τῶν μαυροῖσι θεοῖ, μινύθουσι ἢ οἴκοι
 Ἀνέρι τῷ παῦρον δὲ τ' ὅππῃ χρόνον ὀλβῶ ὀπηρεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἐκέλευ ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βάποι,
 Κρυπιδίης ὀλβῆς ἀλόχου, παρακαίρια ρέζων·
 Ὅς τε τοῦ ἀφραδίης ἀλιτρεύεται ὀφθαλὰ τέκνα·
 Ὅς τε γυνὴ γέροντα κακῶ ὅππῃ γήραθ' ἐδῶ
 Νεικεῖν, χαλεποῖσι καὶ ἀπρόμοιός ἐπέεσσιν.
 Τῶ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαγέσθαι, ἢ τελευτῶν
 Ἐργων αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέδνηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καὶ δωμάειν δ' ἔραθ' ἔρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 Ἀγῶς καὶ καδαρῶς, ὅππῃ δ' ἀγλαὰ μερῖα κείνῃ.
 Ἀλλοτε δὲ σοιοῖ ἦσι θυίασί τε ἐλάσκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ὀνάζει, καὶ ὅταν φάθῃ ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς καὶ τοι ἴλαον κρηδύλω καὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 Οφρ' ἀλλων ὠνὴ κλήρον, μὴ τὸ τέον ἀλλῶ.
 Τὸν φιλέοντ' ὅππῃ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν εἶπαι.
 Τὸν ἢ μάλιστ' ἐκαλεῖν ὅς τις σέθεν ἐχθρὸς γαίῃ.
 Εἰ δὲ τοι καὶ χεῖρ' ἐχθρεῖται ἄλλο γένεται,
 Γείτονες ἄζωσοι ἐκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γίγναι, ἔσσοι π' ἀγαθὸς μέγ' ὅνειαρ
 Ἐμμορέ τοι πικρὸς ὅς τ' ἐμμορε γίγοντο βέλτοισι.
 Οὐδ' αὖ βοῖς ἀπόλοισι· εἰ μὴ γίτων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γίγνεται· δὴ δ' ἀποδιδῶναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λείπει καὶ δύναι·

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra aequalia in damnum.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti. verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim vir sponte sua dederit ei si multum de-
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo. (derit,
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 - Quamuis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (cuaferit.
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hoc,
 Qui verò partis adijcit, is vitabit atram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò animo.
 Egere absente: id quod te cogitare iube.
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mala enim infundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeo:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Plandè garriens, tuum inquirens tuguriū.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is quidem furibus. A
 Unicus verò filius seruāris paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem mori aris, alium filium relinquens.
 Facile verò & plurib. praeberit Iupiter ingentes opes.
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio:
 Tibi verò si opes animus appetit intra sese,
 Sic facis, operamq; opera subinde addis.

Ως αὖ χηνίζων, καὶ ἐς ὑστερον ἄρκιον ὄρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνει· κακὰ κέρδεια ἴτ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ περσύνει περσεῖναι.
 Καὶ δόμου ὅς καὶ δ' ὦ, καὶ μὴ δόμου ἕς κεν μὴ δ' ὦ.
 Δώτη μὲν τις ἰδῶκεν, ἐδῶτη δὲ ἕτις ἰδῶκεν.
 Δῶς ἀγαθὴν, ἀπὸ δὲ ἧ κακῇ, θανάτοιο δέ τιμαρ.
 Ος μὲν δ' ἄν κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ἦ καὶ μὴ δ' ὦ.
 Χαίρει τῷ δῶρα καὶ τέρπεται ὅτι καὶ θυμῷ.
 Ος δὲ κεν αὐτὸς ἔλπεται ἀγαθὴν περσεῖναι,
 Καὶ τε συμκροῖ ἐόν, τοτ' ἐπάχυνσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ δ' ἄν κεν καὶ συμκρὸν ὅππ' συμκρὸν καταδείξῃ,
 Καὶ θαμὰ τῷ δ' ἐρδεις, τάχα κεν μὴ καὶ τὸ γλυκύοιτο.
 Ος δὲ ἐπ' ἔκτα φέρει, ὅδ' ἀκύνεται ἀδοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κατακείρουσιν ἀνέρα κῆρ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν' ἢ ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφει.
 Εὐδαλὸν μὲν παρέοντος ἑλᾷται, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηζέειν ἀπέοντος. ἃ σε φράζεσθαι αἴωγα.
 Ἀρχαῖον δὲ πίθου καὶ λήγειος κοῖσαισθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι. δὴν δὲ εἰς πυθμόν, φειδῶ.
 Μισθὸς δὲ αἰδοῖ φίλον εἰρημῶν ὅτ' ἀκίον ἔσω.
 Καί τε καὶ πρὸς γλάσας ὅππ' μαρτυρεῖται.
 Πίστις δὲ ἄρα ὅμως καὶ ἀπιστία ὅλιστα αἰδοῖται,
 Μηδὲ γυνὴ σε ἰόντι πυρὸς ὅλ' ἔξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωπίλουσα, τιλὴ διφύστα χαλκῷ.
 Ος ἢ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθε ὅγε φιλήτησι.
 Μουσὴν δὲ παῖς πῶς πατρῷον οἶκον
 Φρβίμην. ὅς γ' ὅππ' ἀέξειται ἐμὸν ἄριστον.
 Γυναιὸς ἢ θανοῖς ἔτερον παῖδ' ἐγκραταίει πων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεσι πόροι ἔκτε ἀσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μάλιστα, μίζον δὲ ὅππ' ἔλπει.
 Σοὶ δὲ εἰ πλάτος θυμὸς ἑλδεται ὅφρ' ἔστιν ἦσι,
 καὶ δὲ ἔρπον ἔρπον δὲ τ' ἐπ' ἔρπον ἔρπον ἔρπον.

β. ιη.

Βιβλίον

Dei Leiadibus Atlante natus exorientibus,
 Incipe messem, arationem verò occi-
 dentibus.
 Haec quidem nocte, quae et dies qua-
 draginta
 Latent, rursus verò circumuoluan-
 te se anno.

Apparent primum ut acuitur ferrum.
 Haec utique aruorum est regula: quique mare
 Propè habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiua omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendites ad alienas domos, nihilque efficias sed dabo,
 Sicut et nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera quae hominibus dii destinarunt.
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Quaras victum per vicinos, hi verò negligent. Isteles,
 Bis enim et ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-
 Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
 Cogitare debitiisque solutionem fami,que euitationem.
 Domum quidem primum, uxoremque, bouemque aratorem,
 Famulam non nuptam, quae et boues sequatur:
 Vter filia verò domi omnia apta facito:
 Ne tu quidem petas ab alio, illique recuset, tu verò careas,
 Tempus autem praetereat, minuaturque tibi opus,
 Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum,
 Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
 Neque procrastinator. Cura verò tibi opus auget.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ληϊάδων Απλαγλῶν ὅπιτελλομ-
τάων

Αρχεῶ' ἀμπυδ, ἀρόπειο ᾧ, δυσκομ-
τάων

Αἰ δὴ τι ἵκτας τε καὶ ἡματα τε σ-
σαράκοιτα

Κεκρύφαται, αὐθις δὲ πειπλομήρου

ἐν μὲν τοῦ

φαίνονται, ταπεινῶτα χαρασομήνιο σιδήρεσιν.

Οὗτος τοι πεδίων πέλεται νίμης, οἷ τε θαλάσσης

Εὐρύθι ναιετάεσ', οἷ τ' ἀγκυα βησάνετα

Πόντου κυμαίνοντος δὲ πᾶσι πύονα χῶρον

Ναίοισιν. γυμνὸν ἀπείκειν, γυμνὸν ᾧ κοσπεῖν,

Γυμνὸν δὲ ἀμᾶρται, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐδέλησθε

Εργα κομίζεσθαι Διμήτηρ. ὥς τι ἔχαστα

Ὡρὴ ἀέξῃται. μὴ πῶς τὰ μεταξὺ χατίζων

Πτώσῃς ἀλλοτρίοις οἴκοι, καὶ μηδὲν ἀνύσῃς.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴ ἡλθες· ἐγὼ δὲ τι καὶ ὀπιδῶσθε,

Οὐδὲ ὀπμετρήσω. ἐργάζου γῆπι Πέρση

Εργα τά τ' αἰθρώποισι θεοὶ διστεκμήραστο

Μήποτε σὺ πάθῃσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,

Ζητῶνς βίοτον καὶ γείτονας· οἱ δὲ ἀμελῶσιν.

Διε μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα πύξια· καὶ δὲ ἐπὶ λυπῆς.

Χρῆμα μὲν εἰς φρήξεις. σὺ δὲ ἐπὶ πᾶσι πόλλ' ἀγορεύσεις·

Αχρεῖα δὲ ἔσσι ἐπέσσι νομός. ἀλλὰ σ' αἰῶνα

φράζειται χρεῖων τε λύσσι, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.

Οἶκον μὲν φερόπιστα νοσῶν καὶ τε βουῶν τ' ἀροτῆρα·

Κτηνῶν, οὐ γαμετῶν, ἥ τις καὶ βοεσὶν ἔποιτο

Χρήματα δὲ εἰς οἶκον πάντ' ἀρμόδια ποιήσασθαι

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλα, οἱ δὲ ἀφῆται, σὺ δὲ τητᾷ·

Ἡ δὲ ὥρη παγαμείβεται, μινύθῃ δὲ τι ἔργον.

Μηδὲ ἀβάλλεσθαι ἐς τ' αὐρίων ἐς τ' ἐννεφιν.

Οὐ γὰρ ἐπὶ σιοιερῶς ἀπὸ πῆμης καλῶν,

Οὐδὲ ἀβάλλομεν καλῶν δὲ τοι ἔργον ὀφέλλει.

β. iiij.

Αἰετ

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Ioue prapotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylua: folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestiui operis. (tale,
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillū verò tricubi-
 Axemque septempedalem, valde enim certè conueniens
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
 Trium palmorū curuaturā secato decē palmarū curruis.
 Multa praterea curua ligna, ferto aut dentale cū inue-
 Domum, siue in monte querens, siue in agro, (neris,
 Lignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni insignens,
 Clavis adiunctum stiuā adaptauerit.
 Bina verò disposito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum frigeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro aut, vel ulmo firmissima stiuæ sunt. (uenes
 E' quercu teminem, ex ilice dentale, boues verò duos no-
 Masculos cōparato (borū enim robur nō imbecillū est.)
 Adolescentia mēsurā habentes. hi ad laborandū optimi.
 Non utique hi contententes in sulco laborando aratrum
 Frigerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrisidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coætaneos: sed in opere
 Animum habens. hoc verò neque iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationē euitandū.
 Iunior enim vir a l coætaneos euolat animo.
 Considera verò, cum vocem gruis audieris

Αἰεὶ δ' ἀμβολιστῆς ἀνὴρ ἄτακτος παλαίει.
 Ἡμεῖς δὲ λήγῃ μῦθος ὀξέειν ἡελίοιο
 Καίματος ἰδαλίμου μετοπωρινὸν ὁμβρῆσαντος
 Ζῆτος ἐριδενέει, μὲν δὲ τρίπετα βρότεον χροῖς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον (δὴ γὰρ τότε σείρειν ἄσπερον
 Βαχὸν ὑπὸ κεφαλῆς κρηστρεφείων ἀνδράπων
 Ἐρχεται ἡμέτιον, πλείον δὲ τετυκτὶς ἐπαυρεῖται)
 Ἡμὸς ἀδελφότητι πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Τλαφύλα δ' ἔραζε χεῖρ, πτόρδοιό τε λήγῃ
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομείει μεμημενέον ἄρσεν ἔργον.
 Οἰμον μὲν πεπόδῳ τάμνειν, ὕψρον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξιοῖα δ' ἐπαπόδῳ. μάλ' αὖ γὰρ οὗτοι ἀμύμον οὐτῶ.
 Εἰ δὲ καὶ ὁκταπόδῳ ἀπὸ καὶ σφύρου καὶ ταύριου,
 Τρισπίδαμοι δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρα ἀμείξει.
 Πόλ' ὅτ' ἀκαμπύλα κῆλα φέρειν δὲ γύνῳ, ὅτ' αὖ δούρης,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὅρθον διζήμενος ἢ κατ' ἄρουρον,
 Πρίνιον. ἔς γὰρ βροσὶ ἀρουῶ ὀχυρότατος ὅστις,
 Εὐτ' αὖ Ἀθηναῖος δμῶν ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφουσιν πελάσας φροσάρηται ἰσοβοῆι.
 Διὰ δὲ θέσται ἄροτρα πονησάμενος καὶ οἶκον,
 Αὐτῶν καὶ πηκτόν. ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὐτῶ.
 Εἰ γὰρ ἔπεσον γὰρ ἄξαις, ἔπεσον γὰρ ὅτ' αὖ βροσὶ βάλαι.
 Δάφνης δ' ἢ πτελέας ἀκινύταιτοι ἰσοβοῆες.
 Δρυὸς ἔλυμα, σφίνου γύνῳ. βόε δ' ἐναστήρῳ
 Ἀρσενε κεκτῆσται (τῇ γὰρ ἀδένειν ἐπ' ἀλαπαδόνει).
 Ἡβης μώτρην ἔχοντε, τὴν ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ αὖ τῷ γὰρ ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμνέειν ἄροτρον
 Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐπὶ ποταμῷ διλίπειν.
 Τοῖς δ' ἄμα πρὸς ἀρακοῖται τῆς αἰζῆδος ἔποιτο,
 Ἀρτον δὲ πνήσας τετράπυρον, ὁκτὲ βλάμον
 Ὅς κ' ἔργον μελετῇ. ἰδεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μὲν ὁμῆλικας, ἀλλ' ὅτ' ἔργον
 Θυμὸν ἔχων. πῆδ' ἔτι νεώτερον ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ὅτ' αὖ πορίῳ ἀλίσσας.
 Κουρότερον γὰρ ἀνὴρ μὲν ὁμῆλικας ἐπιθίεται.
 Θερμάσθαι δ' εὐτ' αὖ φωνὴν γέγονον ἐπακούσης

Altè ex nubibus quotannis clangentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere curuos boves, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instant verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus, etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere uertito, astate verò iterata non te fallat.
 Noualem verò serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica, verò Ioui terrestri, Cererique casta, (est.
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stina
 Manus capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quercum temonè trahentium loro, iuuenis autem ponè
 Seruus, ligonem tenens, negocium ausibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignauia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum praeberit,
 E' uasis autem eijcies araneas. & te spero
 Gausurum, victu potitum domi existente.
 Latus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram almanam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Alias verò alia Iouis mens Aegiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin

Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐλαιύστα κεκληγύης·
 Ἡ τ' ἀροτυῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρῳ
 Δεικνύει ὁμβρίωνος· κραδίῳ δ' ἔδρακ' ἀνδρὸς ἄβύττου.
 Δὴ τότε χορταΐζειν ἑλίκας βόας ἔιδεν ἰόντας·
 Ρηίδιον γ' ἔπεις εἰπεῖν, βόε δὲς καὶ ἄμαξαν·
 Ρηίδιον δ' ἀπαύηνάσται, παρά δ' ἔργα βόεσσιν·
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πηξάδιαι ἄμαξαι.
 Νήπιόν, οὐδ' ἐπὶ γ' οἶδ', ἐκαστὸν δέ τε δούραθ' ἀμφοτέρῃς,
 Τῶν προάδεν μελέτω ἐχέμεν εὐκνήϊα θέσται.
 Εὖτ' αὖ δὲ προάψ' ἀρότος θνητοῖσι φανεῖν,
 Δὴ τότε ἐφουρμηθῆναι ἑμῶς δ' ἡμῶς τε καὶ αὐτὸς
 Αὔλῳ καὶ διερῷ ἀρόων. ἀρότοιο καθ' ὥρῳ
 Προὶ μάλιστα σπεύδων ἵνά τι πλήθαι πιν αἴουραι.
 Εἵαρε πολεῖν. θέεε δ' ὅ γε νεωμὴν οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νειὸν ὅ σπεύρειν ἐπὶ κουφίζουσιν αἴουραι.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκνηλήτιστα.
 Εὐχεσθαι ὅ Διὶ χθονίῳ Δημήτερι θ' ἀγῆ,
 Εκτελεία βρείθῃν Δημήτερι ἱερὸν ἀκτῖν.
 Ἀρχόμενόν τε προάψ' ἀρότρου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χερεῖ λαβὼν, ὃ πηχε βῶν ὅππῃ νῦν τοι ἱκῆαι
 Ἐσδρυὸν ἐλκόντων μεσάβω. ὅ γε τυτθὸς ὅππῃθεν
 Δμῶν, ἔχων μακέλλῳ, πύνοι ὀρνίθιασι πιθήῃ,
 Σπάρματα κακρύπτειν. εὐθημοσυνή γ' ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσυνή ὅ γε κακίστη.
 Ωδὲ καὶ ἀδρυοσύνη σάχυνες ἰδίῳιεν ἔραζε,
 Εἰ πόλιν αὐτὸς ὅππῃθεν Ολύμπῳ ἰατὴλόν ὀπάζῃσι,
 Εκ δ' ἀγῆαν ἐλάσφας ἀράχνια καὶ σὶ ἐολπαι
 Γηθήσῃν, βιότοιο ἐρδύμενον ἐνδὸν ἰόντος.
 Εὐοχέων δ' ἰξίαι πολὺν ἔαρ. ἐδὲ πρὸς ἄλλοις
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλῳ ἀνὴρ κεχρημύθ' ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο ἔσπαῖς ἀρόης χθόνα διαί,
 Ἡμῶν ἀμήσῃς, ὀλίγον πρὶ χερὸς ἐέργων,
 Αἰπία δεσμεύειν κεκοιμημένους, ἐμάλια χαίρον·
 Οἶσφι δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δὲ σε θήσονται.
 Ἀλλότῃ δ' ἄλλοις Ζωῶς νόθῳ αἰγόχοιο,
 Ἀρχαλίῳ δ' ἀνδρῶσι καὶ θνητοῖσι νόησται.

Sin autem serò araueris, hoc qui tibi remediū fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluāt triduo, neque desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neque relinquentis:
 Ita & serotina aratio tempestiua aqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neque te lateat
 Neque ver exoriens canum, neque tempestiua pluuia.
 Accede autem aneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta verò crassū pedē manu pre-
 Multa verò ignauus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, estate adhuc media existente:
 Non semper aestas erit, facite nidos. (nes,
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Nunc vitate: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea moleste existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Lussurans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas verò quercus alticomas abietēque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudāque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflāt hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bouis pellem penetrat, neque ipsum cohibet,
 Etiamque per caprā flāt hirsutā: omniū autem greges nō itē,
 Eò quòd annui ipsarum villi sunt non perflāt
 Vis venti borea: incuruum verò senem facit,
 Et per tenelli corporis virginem non perflāt,
 Quae ades intra charam apud matrem maret,

Non-

Εἰ δὲ καὶ ὅψ' ἀρότης, τόδε κέν τοι φάρμακα εἴη.
 Ἡκίς κοκκυῖς κοκκυῖζει δρυὸς ἐν πετάλειοις
 Τὸ φεσθῆται, τέρπῃ τε βροτοῖς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἤματι, μῆδ' Ὀπολήγῃ,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ἐπ' ἡλῶ, μῆτ' Ὀπολείπῳ.
 Οὕτω κ' ὀψαρότης φεσθῆται ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' ὅππαιτα φυλάσσει, μὴ δέ σε λήθῃ.
 Μῆτ' ἑὰ γυρόμενοι πολὺν, μῆδ' ὥσθ' ὀμβροῖς
 Παφ' δ' ἴδι χαλκείῳ δῶκαν κ' ἐπ' ἀλῆα λέχῳ.
 Ωρὴ χθμερίη, ὅπότε κεύθε' αἰέρας εἶργον
 Ἰθάει. ἐνθα κ' ἄελλ' ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε νυκὸς χθμεῖνος ἀμυχανίη καταμάψῃ
 Σὺν πηνίῃ, λεπτήν τ' παχύν' πόδα χερσὶ πῆζοις.
 Πολλὰ δ' ἄεργος ἀνὴρ, κενεὴν ὅτ' ἐλπίδα μίμων,
 Χρηίζων βιότιο, κακὰ φρεσὶ λέξ' αὐτὸ θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἔσθ' ἀγαθὴ καὶ χηιδύοι αἶδρα κενίζου,
 Ἡρόμεν ἐν λέχῳ, τῷ μὲν βίῳ ἀφικος εἴη.
 Δείκνυς τ' ὁμαίεσι θέρει ἐπ' μέσῳ ἰόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἐσθίει, ποιεῖ δὲ καλίας.
 Μιῦα τ' ἀλωαῶνα καὶ ἡμάτα, βύδρα παύτα.
 Τῶτον ἀλδ' αὖτις, καὶ παρὰ δαίς αἶτ' ὅτ' ἰθὺς
 Πιπίσσαντες βορέχο δύσηλεγες τελέθουσι.
 Νε τε διὰ θρήνης ἰπασθόφου ὄρεϊ πάντα.
 Εμπνέει ὅρ' ἐμείμνε τ' ἰθὺς καὶ ὕλη.
 Πολλὰς τ' ὄρεϊ ὕψι καὶ ἐλάτας τε παχίας.
 Οὐρεῖ δ' ἐβήσῃς πλινθ' ἔχοντι πούλυβοτῆρη.
 Εμπνέων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε ἰέρως ὕλη.
 Θῆρες τ' φρίσσουσ' ἔσθ' δ' ὑπὸ μίξε' ἔδεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα δατάσκιον ἀλλὰ το καὶ θῆρ.
 Φουχρὸς ἐὼν δίανοι διασυστρίων τῶν ἰόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, κ' ἐμὴν ἰχθ.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἀνσι τανύπειρα. πῶσα δ' ἔπει.
 Θύνει κ' ἐπ' ἡπειρὶ τρέχουσιν αὐτῶν, κ' δίανοι
 Ἰς ἀνέμου βορέου. ὄχθαλόν δ' ἐχέοντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενηκῆς ἀπαλόχρε' ἐκ δίανοι,
 ἔτε δόμου ἐντοῦ. φίλη παρὰ μὲν τρέμει, μίμνει,

Οὐκ

Nondum opera sciens aurea Veneris.
 Renéque lota tenerum corpus, & pingui oleo,
 Unctâ, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quâdo exossis polypus suum pedem ar-
 Inq, frigida domo, & in habitaculis tristibus. (rodit,
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populûmque & urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta syluicuba
 Misere dentibus stridentes per quercetum valiosum
 Fugiant, & passim omnibus id cura est:
 Quæ recta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spe-
 Huic similes incedunt vitantes niuem albam. (stat:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine verò in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pilis non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum verò hædorum, cum frigus tempestiuam
 Pelles consuto nervo bquis, ut super humerum (veneris
 Pluvia arceas teporem supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cælo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus:
 Autè supra terram leuatus venti procellæ,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te cœlitus tenebrôsa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet.

Sed,

Οὐ πῶ ἔργ' εἶδ' ἤα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοέσται μὲν τέρενα χροῶ, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Ιεῖσται μὲν, νυχὴ καταλέξεταί ἐνδοθεν οἴκου,
 Ηματι χιμείῳ, ἔτ' ἀνόςεθ' ὅν πόδα τένδῃ,
 Εν τ' ἀπύρῳ εἶκα κ' ἐν ἥδεσι λαβυθαλέοισιν.
 Οὐδ' οἱ ἠέλιος δείκνυσι μὲν ὁρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅπῃ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρεφάται, βράδιον δὲ πανελλώεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὲ κερκοὶ κ' ἡνέρεσι ὑληκοῖται
 Λυχνεὶ μυλῶντες ἀνὰ δρύα βησθέντα
 Φόβῳ ρισιν· κ' παῖτι ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μίμνησιν,
 Οἱ σκέπα μαγρόμοι πυκνοὶς κευθμῶνας ἔχουσιν,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ὅπῃ νῶτα ἔα γλῆρῃ δ' εἰς ἔδρας ὀρέσται,
 Τὰ ἱκέλοι φοιτῶσι, ἀλδρόμοιοι νίφα λαυκίῳ.
 Καὶ τότε ἑστασάτω ἔρυμα χροῶς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖναι τε μαλακίῳ κ' περιόετα χετῶνα.
 Στάμενι δ' ἐν σταύρῳ πολλῷ κρόκα μινύσασθαι·
 Τίω παρῆσθαι, ἵνα τοι τρεῖς ἀτρεμῶσι,
 Μὴ δ' ὀρθαὶ φρίσσων ἀειρόμεναι κ' ἰσῶμα.
 Ἀμφὶ ᾧ πᾶσι πέδιλα βίος ἴφει κ' ἁμύσιοι
 Ἀρμόμα δῆσασθαι, πῆλιν ἐν θυάδε πυκνῶσαι.
 Περατογόνων δ' ἐρίφων, ὅπῃ ταν χυθῶ ὤριον ἐλθῇ,
 Δερματα σὺρρά πῃ ἐν νόρῳ βίος, ὅθρ' ὅπῃ νῶτα
 Τετὼ ἀμφεβάλη ἀλέω. κεφαλῇ φ' ἰδ' ὕψος
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκητὸν, ἵν' ἔατα μὴ καταδύη.
 Ψυχρὴν δ' ἔτ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντες.
 Ἡὗθ' ἰδ' ὅπῃ γαῖα ἀπ' ἔρανος ἀστερόεντος
 Αἷρ πυροφόρος τεταται μακάρων ὅπῃ ἔργους·
 Ὅς τε ἀρυστάμορος ποταμῶν ἀπὸ ἀενάοντων,
 Τῷ οὐ ἔσθ' ἡμῶν ἀρῶν ἀνέμοιο θυέλη,
 Ἀλλοτε μὲν ὅτ' ὕψος ποτὶ ἑσπερος, ἄλλοτ' ἀπὸ
 Πυλῖα θρησκίον βόρεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάρμαθ' ἔργα τελέσας, αἰκόνδ' ἐξῶτα,
 Μάποτε σ' ἔρανόθεν σκεπῶν ἰέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χροῶ τὰ τε μακάριοι δείκνυσι κατὰ τ' εἴματα δέυσῃ.

Sed euitato. Mensis enim difficilissimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus difficilisque hominibus.
 Tunc mediani bobus, homini verò amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hæc obseruans perfectum in annum.
 Aequato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat:
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecerit. Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè lugens Pandionis prorumpit hirundo:
 Ad lucem hominibus, vere nupercepto.
 Hanc prauertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius sodiende vites,
 Sed salcesque acuito, seruósque excitato.
 Fugito verò umbras tabernas, & ad auroram cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidè viam, promouetque labores.
 Aurora que apparens multos ingredi secit viam:
 Homines, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum affundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pingue que capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccata
 Siccum verò corpus obstat. Sed tunc iam
 Sit petrosa que umbra, & Byblinum vinum,
 Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lacte
 Et bene arboriuora caro, nondum enixa, (trium
 Tenerorumque hædorum præterea nigrum bibito vinum.

Ἀλλ' ὡς δὴ βλάσται, μείς γ' ὑπερώτατος ὤϊ
 Χειμέριον, χαλεπὸς φοβέσθαι τοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις
 Τῆμος δ' αἰεὶ βροτοῖσι, δὴ δ' ἀνέρι τὸ πλεῖον εἶναι
 Ἀρμαλῆς. μακρὰ γ' ὁπίρροδοι δ' ὄφ' ὄνται εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμεν τετελεσμένον εἰς ἐπιπύρην,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰ τόκον αὖθις
 Γῆ πάπων μήτηρ καὶ πόνος σύμμεκτον εἰσέκη.
 Εὖ τ' αὖ δ' ἐξήκειτα μετὰ θοπᾶς ἡελίοιο
 Χειμέριον ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότ' ἀσπὴρ
 Ἀρκτεὺρον, πορφυρὸν ἡερὸν ῥέον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅππότε λιστα ἀκροκνήσται.
 Τόνδε μέτ' ὀρθρογῆ Πανδίωνις ὄρτο χελιδὼν
 Ες φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰστα χύθιο.
 Τὴν φθασίμενος, οἶνας περὶ ταυμένον ὡς γ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπ' τ' αἰθερέοικος δότο χθονὸς ἀνφυτὰ βρένη
 Πληϊάδας φέδυναι, τότε δὴ σκάφθαι ἐκίπ' οἰνέων.
 Ἀλλ' ὥπας τε χαρᾶσιν ἔμεναι καὶ δ' ὡς ἐγείρειν
 Φέδυναι δ' σκιδρὺς δώκοις καὶ ἐπ' ἡ δ' κοῖτον,
 Ὄρη δ' ἀμνητοῦ, ὅτε τ' ἔχ' ὅσον χροῶ κέρει.
 Τιμοῦτος ἀπεύδην καὶ ἰλαδὲ καὶ πόνος ἀγείρειν,
 Ὄρθρον αἰετῆρος, ἵνα τοι βίῃσιν ἀφικεῖται εἶναι.
 Ὡς γ' ὅτ' ἐργαῖο βίτῃ δότο μείρεται αἴσαν.
 Ὡς τοι φερέει μῶν ὕδωρ, φερέει δ' καὶ ἔργον.
 Ὡς ἥτε φανείσῃ πολέας ἐπέεσσιν ἀλβύδου
 Αἰθρώπου, πολλοῖς δ' ὅπ' ζυγὰ βροτοῖσι τίθησιν.
 Ἥμος δ' σκόλυμός τ' αἰθεῖ, καὶ ἡμέτα τέπιξ
 Δεινδρέω ἐφεζόμενος λειγυρὺν καταχεύειτ' αἰετῶν
 Πυκνὸν ὡς πῖρρον, δέρεθ' ἡματῶδεθ' ὄρη.
 Τῆμος πτόταται τ' αἶγες καὶ οἶν' ἄριστος.
 Μαχλόταται δ' ἡματῆς, ἀφαιρῶντα τοι δέ τε αἰθρῆς
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γούνατα Σείρει ἄζει,
 Ἀυαλῆος δέ τε χροῶς ὡς χαύματις. ἀλλὰ τότ' ἦδη
 Εἶναι περὶ τὴν τε σκιὴν καὶ βύβλινος οἶνον,
 Μαζὰ τ' ἀμυλγῆν, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμένασιν.
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγος κρέας μήπω τε τοκῆς,
 Πρῶτον γόνων τ' ἐρεῖσιν, ὅπ' αἰδοῦσα πινέμεν εἶναι,
 ε. ι.

In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit:
 Tertiam aquae partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famolis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planato in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 & erum domo carentem conducere, & sine liberis ancillā
 Inquirere iubeo: molesta est autem quae liberos habet an-
 Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cib), (cilla.
 Ne quando tibi interdū dormiens sur vit facultates au-
 Faenum autem importato, & paleas, ut tibi sit (serat.
 Bobus ac mulis annum p. bulum. sed postea
 Serui resocillent chara genna, & boves soluantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Caelum, Arcturū autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum tuas:
 Exponito verò soli decem dies, tot: deinceps noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito.
 Dona latitia datoris Facchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde aratiui memor esto -
 Tempestiva. annus verò per terram accommodus sit:
 Quod si te navigationis periculosa desiderium cepit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis,
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in ingra ponto.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iubeo.
 Navem verò in continentem trahito, munitoque lapidib.
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humides flantiū,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta verò congrua omnia domi tuae reponet,
 Rellē contrahens navis alas pontigrada.

Ἐν σπῆϊ ἐζόμην, κακορμήμον ἥτερ ἐδωδῆς·
 Ἀντίον δ' ἀκράϊος ἀνέμου πρέψαντα πρὸς ὤπον,
 Κρῶνις τ' ἀειάει καὶ ἀποϊρύτου, ἥ τ' ἀδολωτος,
 Τρεῖς ὕδατος πορρέειν, τὸ δὲ τέττατον ἱέρου οἴνου.
 Διὰ σὶ δ' ἐποβύκειν δημῶν τε· ἱερὸν ἀπ' αὐτῶν
 Δινέμεν, οὗτ' αὖ πρὸς τα φανῶν δένει· Ὀρέωνος,
 Χόρῳ ἐν δ' ἀεί, καὶ εὐχάλας ἐν ἀλαῇ·
 Μέτρεσ δ' ὅς κε μῖστα δαίμων ἄλγεσι· αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἔλθ'·
 Παῖτά βίον κατὰ θῆαι ἐπαρμήμον ἐν δόθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄρκεον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτερκον ἱερῶν
 Δίξιδαι κέκομα· χαλεπὴ δ' ἐστὶ περὶ τὸν ἱερῶν.
 Καὶ κῶνα παρὰ χερσὶν ὄντα κομῶν· μὴ φείδεο σίτου·
 Μὴ ποτὲ σ' ἡμετέρου τοῦ ἀνὴρ ὑπὸ χεῖμαθ' ἔλπηται·
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα περ εἴη·
 Εὐκοίη καὶ ἡμιόνοισιν ἐπιπτανοῖ· αὐτὰρ ἐπειτα
 Διὶ δαίμονας ἀνὰ ψυχαί φῖλα γυνώατα, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὐτ' αὖ δ' Ὀρέων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθ'·
 Οὐραγόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσὶ δ' ἡρ' ὀδοδάκτυλος Ἡώς,
 Ὡς Πέρση τότε πάντα δ' ὀδὸν ὄρεται οἴκαδε βότρυς·
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέχατ' ἡμέατα καὶ δέχα νύκτας·
 Πέντε δ' ὅσους κιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄλγ' ἀρῶσαι·
 Δῶρα Διωνύσου πλῆρη δέ· αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἔλθ'·
 Πληϊάδεις δ' Ὑάδες τε, τὸ τε δένος Ὀρέων·
 Δαίμονες, τότε ἐπειτ' ἀρῶν μεμνημένους·
 Ὀρέων· πλείων δ' ἔχ' ἡρότος ἀνέμων·
 Εἰ δέ σε ναυπλῆκας δὲ πεμφέλου ἡμερος αἰρή,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδεις δένος Ὀρέων Ὀρέων·
 Φθίγγουσαι πῖπτον ἐς ἡερειδία πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων ὀδὸν ὄρεται·
 Καὶ τότε μεκίτι νῆας ἔχ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Ἰλῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένους, ὥς σε καλὸν·
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρίσαι· πυκνὰς τε λείδεισιν·
 Παῖον δ' ὅφρ' ἴχθυσ' ἀνέμων γάρ· ὕδατι ἀέντων·
 Χεῖμαθ' ὅφρ' ἐρύσας, ἐν κ' μὴ πύθῃ Διὸς ὀμβρός·
 Οὐρα δ' ἐπαρμήμον· πάντα τε καὶ γὰρ τὸν εἴκοσι,
 Εὐκόσμως στελόντας· ἡνὲς πῖπτον ἐν πόντῳ·
 οἱ δ' ἔχ'

Clauum verò fabrefactum super fumum suspensito.
 Ipse autem tempestiuā expectato nauigationē deū veniat.
 Tūcque nauem celerē ad mare trahito, intus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:
 Quemadmodum meūsq̃ue pater, & tuus, stultissime Per-
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (Sa.
 Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
 Cum Aelida relictā, in naui nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem misero in vico
 Ascra, hyeme malo, aestate autem mo' esto, nunquā bono.
 Tu verò o Persa operi m' memor esto
 Tempestiuorum omniū: de nauigatione verò maximē.
 Nauem paruaū laudato, magne verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant status.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamœnam:
 Ostendam autem tibi modos multifoni maris:
 Etsi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam naui profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Aelide, ubi quondam Graeci
 Expectata tempestate, magnum collegunt exercitum,
 Gracia ē sacra ad Troiam pulchrum fœderis prœdium.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidromantis,
 Chalcidēque traieci, prœdeliberata verò multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi, ubi me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadihus dicaui,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam Iouis consilium Aegiochi:
 Musa enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa aestate laboriosa temporis,

Tempe-

Πηδάλιονδ' ὀβρυγές ὑπὸ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
 Αὐτὸς δ' ὠρᾶν μίμνειν πλόον, εἰ σῶκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε ἦα θολὴν ἄλαδ' ἐλκέρει· ἐν δὲ τε φόρτον
 Ἀρμυρὸν ἐπιπύλαται, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι·
 Ὡς ὥρ' ἐμὸς τε πατήρ κ' ὅς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν ἡλὸς, βίου καχρημῖαι Θ' ἐσθλοῦ.
 Ὅς ποτε κ' τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύκλῳ Αἰολίδῃ περιπῶν, ἐν ἡὲ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, ἐν πλῆτόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶ πενήτω, τῷ Ζεὺς ἀνδρείῳσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχι Ἐλικῶν Θ' οἰζυρῇ ἐνὶ κόλῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, δέρεαι ἀγχαλέῃ, ἐδὲ πετ' ἐσθλῇ.
 Τῷ δ' ὦ Πέρση ἔργωτ' ἐμμενέμεν Θ' εἴη
 Ωραίων πάντων, ὅτε ἰαυτιλίνε ὃ μάλιστα.
 Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖ, μεγάλη δ' ἐνὶ φρεσὶ θέσται.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ὅτε κέρδει κέρδος
 ἔσται, εἰ κ' αἰετοί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἵτας·
 Εὖτ' αὖ ἐσ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρενα θυμὸν,
 Βάλλῃαι ὃ χρεῖα τε φορφυγέῃ καὶ λιμὸν ἀτερπῇ.
 Δείξω δὲ τι μέτρα πολυφλοίσβειο θαλάσσης,
 Οὔτε π' ἰαυτιλίνε σεσοφισμένῃ, ὅτε π' ἡνῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων θυρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείδωντες χερσὶν, πολὺν σὺ λαὸν ἄχραι,
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίῃς ἐς καλιγμύαικα.
 Ἐνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφροι Θ' Ἀμριδάμαντες
 Χερσὶν ἔεισεπέρησαν τὰ ὃ φορπεφραδμόνεια πολλὰ
 Ἀθλ' ἔδεισαν πάντες μεγαλήτορες. ἔνθα με φημί
 Ὑμνοῖν νικῆσαντα φέρειν βίπῃ δ' ὠπώντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μέσσης Ἐλικωνιάδεωσ' ἀνέθηκα,
 Ἐσθλὸν με περὶ φότον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς·
 Τόσσον τι νῆαί γε πεπείραμαι πολυγρόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον ἀγχιόχοιο.
 Μῦθον γὰρ μ' ἐδίδασκεν ἀδέσφοτον ὕμνον αἰείδῃν.
 Ἡμετα πεντήκοντα μετὰ ἔσπας ἡελίοιο,
 Ες τέλος ἔλθόντος δέρεθ' ἡματώδεος ὥρης,
ε. ιγ.

Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certè nauem
 Frigeris, neque homines perdideris mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul honorumque malorumque.
 Tunc verò facilisque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc nauem celerem, ventis frerus,
 Trabito in pontum. onus verò omne bene colloca.
 Propera autem quàm celerrimè iterum domum redire.
 Neque verò expectato vinūq; nouū, & autūnalē imbrē,
 Et hyemem accedentem, Norique molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem verò pontum facit.
 Sed alia verna est nauigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tum sanè imperuium est mare.
 Verna autem hac est nauigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agrè quidem effugeris malum. sed tamen &
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum verò est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quacunque tibi consulo.
 Ne verò intra naues omnem substantiam cauas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora verò imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidem in currū prae grande onus im-
 Axem frigeris, onera verò intereant. (ponens,
 Mediocritatem observa: occasi verò in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptia verò tibi tempestiua ha.
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:
 Virginem verò ducito, ut mores castos doceas.
 Eam verò potissimum ducito qua te prope habitat:

Ὡραῖα πέλεται θνητοῖς πλόος· ἔτε καὶ νῆα
 Κανάξαις, ἔτ' ἀνδρας ἔποφθίσκε θαλάσσεια.
 Εἰ μὴ δὴ φορέσθαι γε Προσφάσων ἐνὸς ἰχθῶν
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσει.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλει ὅσιν ἑμῶς ἀγαθῶι τε κακοῖν τε.
 Τῆμος δ' ἀκρινέες τ' αὖραι καὶ πέντος ἀπήμων,
 Εὐκηνά· τότε νῆα θοῶν ἀνέμοισι πηθήσας
 Ἐλκέμεν πόντον, φόρτον δ' ὅπ' πάντα τίθεισας.
 Σπείδην δ' ἐπιτάχιστα παλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μὲν οἶνον πενέον καὶ ὀπωρενὸν ὄμβροι,
 Καὶ χθμῶν ὀπιόντα, νότοιό τε δὴνας ἀήτας,
 Ὅς τ' ὄρεσι θαλάσσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρος
 Πολλῷ, ὀπωρινῷ χαλέπον δὲ τε πόντον ἔδηκεν.
 Ἀλλὰ δ' εἰκενός πέλεται πλόος ἀνδράποισιν,
 Ἡμὸς δὲ περὶ τὸν ὅσον τ' ὅπ' ἔχουσα κοροῦν
 Ἰχθῶν ἐπύουσιν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φειείη
 Ἐν λείδῃ ἀκρίταίτη· τότε δ' ἀμβρόσιος ἔσθ' ἀλάσσεια.
 Εἰαρινὸς δ' ἔσθ' πέλεται πλόος· ἔμιν ἔχουσα
 Αἴτημ'· ἔτ' ἐμῷ θυρῶν καχαισμένῳ ὅσιν,
 Ἀρτακτός· χαλεπῶς καὶ φύρις κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 Ἀνθρωποὶ ῥέζουσιν ἀνδρείησι νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δαυλοῖσι βροτεῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅτι θανεῖν μὲν κύμασι, ἀλλὰ σ' αἴωγα
 Φοβέσθαι τὰ δὲ πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγροδίω.
 Μηδ' ἐν νηυσὶ ἀπαντα βίην κοίλῃσι τίθεισας·
 Ἀλλὰ πλείω λείπει, καὶ ἥ μείονα φερίττει.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μὲν κύμασι πῆματι κύμασι,
 Δεινὸν δ' εἴη καὶ ἐπ' ἀμαξῶν ἰσχυρὸν ἄχος αἰείρας,
 Αἶσαν καὶ κανάξαις, τὰ δὲ φορτὶ αμαυροφείη.
 Μέτρεα φυλάσσει· καμρός δ' ὅτι πᾶν ἀεῖρος.
 Ὡραῖα δὲ γυναικῶν ποτὶ οἶκον ἀγαθῶν,
 Διήτε τρικλόντων ἑτέων μέλα πόλλ' ἀπολείπων,
 Μήτ' ὅπ' οἶς μέλα πολλὰ γάμος δὲ τοὶ ὦρα ἔτος,
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβών, πέμπῃ δὲ γαμοῖτο.
 Παρθενικῶν ἥ γαμείν, ὥς καὶ ἠδεια καὶ δὴ διδάξῃς.
 Τῶν δ' ἡ μέλιστα γαμείν ἥ τις σέθεν ἐχθρὸν ναίει·

Omnia diligenter circum contēplatus, ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur melius (ducas.
 Bona: rursus verò mala non durius aliud,
 Comessatrice, qua virum tametsi fortem
 Torret sine face, & cruda senecta tradit.
 Bene verò animadversionē immortalium deorum observato:
 Neque fratri equalem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo officias.
 Ne verò mentiaris lingua gratiam. Sin autem ceperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum puniri memineris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum aliās aliū
 Facit: te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, néne nullius hospes dicaris.
 Néve malorum socius, neque bonorum conuiciator,
 Neque unquā miserā pauperiē animi cōsi. mptricē hominū.
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingi a certē thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima verò gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse maius audies.
 Neque publici conuiuij grauis accessor esto,
 Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de manē Ioui libat o nigrum vinum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt. respuunt verò etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus meijto.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem,
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
 Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.
 Sedens verò diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Fœcum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab ominoso sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuio.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτυσι χάρματα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς τῆς δὲ αὐτῆς κακῆς· ἐρίμον ἄλλο,
 Δεσπυλόχης· ἥ τ' αἰδρεῖται καὶ ἐρδαιμόν περ ἰόντα
 Εὖει ἄτερ δαλῆ, καὶ ὠμὸν γυροῖ δῶκεν.
 Εὖ δὲ ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἴη.
 Μηδὲ λασσιγῆται ἴτον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·
 Εἰ γὰρ καὶ ποιήσῃς, μὴ μιν πορύτερον κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης· χάρειν, εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἡπὶ ἔπος εἰπὼν ὀπποδύμον, ἢ ἐξ ἔρας,
 Δίς τόσσα τίνυνθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
 Ἡ γῆ τ' ἐς φιλόπτητα, δίκλυν δ' ἐδέλῃσι παρὰ χεῖρ,
 Δέξασθαι. δῆλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιεῖται, σὲ γὰρ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 Μηδὲ πολυζέεινον, μηδὲ ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακὸν ἔταρον, μηδὲ ἐσθλὸν νεικεσθῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλόμενιν πεύκῃ θυμοφθόρον αἰδρεῖ
 Τέθλαθ' ὀνειδίζειν, μακάραν δόσιν αἰετῶντων.
 Γλώσσης τοι θυσαυρὸς εἰ ἀνδρῶποισιν ἄρκτος
 Φειδωλῆς, πλείστη γὰρ χεῖρς ἔχῃ μήτρων ἰούσης·
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, ταχὺ κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.
 Μηδὲ πολυζέεινον δαίτῃς δυσσέμφελος εἴη,
 Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χεῖρς, δαπαίνῃ τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦ Διὸς λείβειν αἰδοπα οἶνον
 Χερσὶν αἰείπειν, μηδὲ ἄλλοις ἀθανάτεσσιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσι, ὀπποπύουσι δέ τ' ἀφ' αἵ.
 Μηδὲ αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένον ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ δύνῃ μεμνημένος εἰς τ' ἀνιόντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκ τῆς ὁδοῦ παρὰ δάδῃ ἐρήσῃς·
 Μηδὲ ὀππογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἴασι.
 Ἐξόμνος δὲ ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡ ὅγε πρὸς τοίχον πελάσας θυερῆος αὐλῆς.
 Μηδὲ αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος εἰδοῖεν οἴκου
 Ἐστὶν ἐμπελαδὸν παρὰ φαινέμεν, ἢ ἄλ' ἀλέεσθαι.
 Μηδὲ ὀπποδυσφήμοιο τάφου ὀππονησθήσαντα
 Σωρμαίνειν γυμνῷ, ἢ ἄλ' ἀθανάτων ὀπποδαιτῶν.

- Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchra
 Manus lotus amœna aqua limpida. (fluente,
 Qui fluvium transierit, malitia verò manus illoius,
 Et succensent dii, & damna dant in posterum.
 Ne verò à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso satum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne fortè insidens crociter stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratus rapiens
 Comedito, neque lauator; quia & hisce noxa inest.
 Neque si per immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem; quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: equale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Viri. grauis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippè & hac indignè fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque si per fontes meyto: quin valde euitato.
 Neque incacato. id enim nihilo est melius.
 Sic facito. grauem verò mortaliū euitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatur
 Facillimè, molesta verò portatu, difficilisque depositu.
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuulgant: quippe dea quadam est & ipsa.

H · E · S I O · D I · A · S · C · R · Æ · I
D I E S.

I E · S verò ex Ioue obseruans, bene & cunctum
decorum

Præcipe seruis, tricesimam mensis opti-
mam

Μὴδ' ἐπὶ ἀνάντων ποταμῶν καλλιρροὸν ὕδωρ
 Πρὸς ὧν ἄν ποτ' ἴνῃ γ' ὄξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
 Χεῖρας νιψάμεν· πολυηράτω ὕδατι λουκῶ.
 Οὐ ποταμὸν διαβῆ, κακότητι δ' χεῖρας αἰπιπύθῃ,
 Τῶν δ' ὅτε τερμασθῶν, καὶ ἄλγεα δῶκεν ὁπίσσω.
 Μὴδ' ἀπὸ παντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαυτὶ θαλερῇ
 Αὔρον ἀπὸ χλωροῦ ταίμνειν αἰδῶ ἰσιδήςσῃ.
 Μὴδ' ἐπὶ οἶνοχόῳ τιθέμεν κρητῆρες ὑψόθεν
 Πινόντων· ὁλκὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴδ' ὁδὸν ποιῶν, αἰετίζετον καταλείπειν,
 Μήτοι ἐφεζυμένῃ κρώζῃ λακέρυζα κερώνῃ.
 Μὴδ' ἀπὸ χυθροῦ πίδαων αἰετὶ πρόεκτων αἰελόντας
 Εὐαῖν, μὴδ' ἐλπίδας· ἐπεὶ καὶ πῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μὴδ' ἐπ' ἀκμήτοισι καθεζέειν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δουδὲ χάσσειν, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήγορα ποιεῖ.
 Μὴδ' ἐπὶ δουδὲ χάσσειν· ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται.
 Μὴδ' ἐπὶ γυναικείῳ λουρῶν χεῖρα φασγανώεσθαι
 Αἰετα· λουραλὴν γὰρ ὅπλιν χρόνον ἴσ' ὅτι καὶ τῷ
 Ποινῇ. μὴδ' ἐπὶ ἰσθμῷ ἐπ' ἀνδρομέδῃσι κυρήσας,
 Μωμῶειν αἰδῆλα· θεὸς γὰρ καὶ τὰ νειμασθῆ.
 Μὴδ' ἐπὶ ὕψος ποταμῶν ἀλάδῃ πορροῖσι πύγῃ,
 Μὴδ' ὅτ' ἐκ κρημνῶν ἔρεϊν, μάλα δ' ἐξαλέεσθαι.
 Μὴδ' ἐπὶ ἀπερὸν χεῖρ· τὸ γὰρ ἔστι λωϊὸν ὅστιν
 Ὡδ' ἔρεϊν· σφίλιν δ' βροτῶν ὑποδυμένο φήμιεν.
 Φήμι γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούρη μὲν αἰεταί
 Ρεῖα μάλ', ἀνδρῶν δ' ἐφίρειν χαλεπὴ δ' ἀπὸ θείας.
 Φήμι δ' ὅτις πάμπαν ἀπόλλυται, ὡς πῖς πολλοὶ
 Λαοὶ φασκίνοισι· θεὸς γὰρ πῖς ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
 ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῃ, ὡς καὶ
 μοῖραν
 Περσὶ δέ μιν δμῶεσι· τεικχάδα μὲν δὲ
 εἰς τὴν

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum,
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
 Hæ enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum, noui lunium, quartæque & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.
 Octauæque & nona amba dies mensis
 Egregiè crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima verò duodecimæque amba quidem bonæ:
 Hac quidem tondendis ouibus, illa lætis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecimæ multò melior.
 Hac enim net fila in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica aceruum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caueto
 Sementem incipere: plantis verò inserendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptijs tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptæ est, sed hædis castrandis, & gregibus ouium,
 Stabulòque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara amatque conuicia loqui,
 Mendaciæque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & bouem valde mugientem
 Occidito: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media. hac verò & oues, & curuipelles retortis cornibus
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos (boues,
 Cicurato manum imponens, cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus cõficiendo animo valde hæc accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auibus quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò euitato: quia difficiles sunt & graues.

Ἔργα τ' ἐποπιδύειν, ἡ δ' ἀρμαλὶνὸν δατέσθαι,
 Εὖ τ' αὖ δὴ νείκεον λαοὶ κρίνοντες ἄγωνιν.
 Αἶδε γδ' ἱμερῇ εἰπὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
 Πρῶτον εἴη, τίτρεας τε, καὶ ἐβδόμεν, ἱερὸν ἥμαρ.
 Τῇ γδ' Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γείνατο Λητώ.
 Οὐδ' αὖτε τ' ἐνάτῃ τε δύω γὰρ μὲν ἥματα μίλων
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βρεττήπα ἔργα πέτεσθαι,
 Ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τ' ἄμφω γὰρ μὲν ἔδωκεν,
 Ἡ μὲν, οἷς πείκην, ἡ δ', ἄρρενα καρπὸν ἀμῶσθαι.
 Ἡ δ' ὅτ' ἐνδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μίγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νῆα νήματ' ἀρπιπότητες ἀράχνης
 Ἡμῶς ἐκ πλείων, ὅτε τ' ἴδρις σπέρων ἀμῶσθαι.
 Τῇ δ' ἰσὺν γήσασιν γυνή, φοβόλοισι τε ἔργον,
 Μίλων δ' ἰσταμένοισι τρισκαδεκάτῃ δὴ ἔχθαι
 Σπέρματος ἀφ' ἑσθ' αὖτε φυτὰ δ' ἀνδρείψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ὅτι φυτεῖσιν.
 Αἰδορογότος τ' ἀγαθὴ κέρη δ' ἀσύμφορός ὅτι.
 Οὐτε γνέσθαι παρὰ τ', ἔτ' ἀγῶνα ἀντιβόλῃσιν.
 Οὐδὲ μὲν ἡ παρὰ τῇ ἑκτῇ, κέρη τε γνέσθαι
 Ἀρμόριος, ἀλλ' ἐρίφους τὰ μὲν καὶ πῶτα μήλων,
 Σηκόν τ' ἀμειβόμενοι περὶ νήϊον, ἥππον ἥμαρ.
 Ἐδωκεν δ' αἰδορογότος. φιλέει δέ τε κέρτομα βάζει,
 Ψυδὲ δὲ δ' ἀμυλίοις τε λόγους, κρυφίοις τ' ὀχρεσμοῖς.
 Μίλων δ' οὐδ' αὖτε κέρτομα καὶ βουῶν ἐρίμωκον
 Ταμνέωμ, ἐρῆας δ' ἐνδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδ' δ' ἐν μηνί γ' πλείων ἥματα ἴσος φῶτα
 Γίνεσθαι. μέγα γάρ τε νόον περὶ σκευατμόρος ὅτι.
 Ἐδωκεν δ' αἰδορογότος δεκάτῃ, κέρη δέ τε τίτρεας
 Μέσση τῇ δέ τε μήλα καὶ εἰλιπύδας ἑλίκας βούξ,
 Καὶ κινύα καρχαρόδοιτα καὶ ἐρῆας ταλαεργούς.
 Πρῶτον εἴη, ὅππῃ χεῖρα πιδεῖς πεφύλαξο δ' ὅτ' ὅτ' ὅτ'
 Τίτρεας δ' ἰσθ' αὖτε φθίνοντός δ' ἰσταμένοισι,
 Ἀλλὰ θυμοβορεῖν μέγα τοι τετελεσμένοισι ἥμαρ.
 Ἐν δ' ἐπ' αὖτῃ μίλων ἀγέσθαι ἐς οἶκον ἀκοιπῇ,
 Οἶκον δὲ κρίνας οἷ' ἐπ' ἔργματι πύττω ἀρίστη.
 Πέμπτης δ' ἐξέσθαι, ἐπὶ χαλεπαῖ τε καὶ αἰνῶ.

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malū Contentio gemit per-
 Media verò septima, Cereris sacrum munus (iuris.
 Diligenter inspiciens bene equata in arca
 Ventilato: roborūque fector incidito cubilaria ligna,
 Naualiaque ligna multa, & qua nauibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Prima verò noua prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeritiana melior dies.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum;
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mata dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta verò aperi doliū. pra omnibus sacra dies est
 Media: pauci verò rursus post viceſimam mensis optimā
 Aurora vigente: pomeridiana verò est deterior.
 Et haec quidem dies sunt hominibus magno commodor.
 Cetera autem incerta sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatūque & scēlix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta euitans.

Εἰ πέμπῃ δὲ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολύνειν,
 Οἰκον πνυμύνας τὸν Ἐρις τέκε πῆμ' ὀπιόκοις.
 Μίσση δ' ἐβδουαίτῃ Διμήτερ' ἱερὸν ἀκτῶν
 Εὐμάλ' ἐπιπύοντα εὐδυσχάλῳ ἐν δῆσῳ
 Βδύειν ὑλοτόμον τε ταμῆιν θαλαμῆϊα δειύρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμυα νηυσὶ πέλο. ταφ.
 Τεβάρδι δ' ἀρχαδαί νῆας πήγνυται ἀφαιάς.
 Εἰσὺ δ' ἡ μέσση ὀπιθεῖται ὠϊὺν ἡμαρ.
 Περσέτση δ' εἰνας παναπύων ἀνδράποισιν.
 Εὐδλή μὲν δὲ τ' ἡδὲ φυτὸν ἐμὲν ἡδὲ γλῆναι
 Ἀνίει τ' ἡδὲ γλυκίαι· καὶ ἔποτε πάγκρακοι ἡμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι πεισφιάδα μιλῶς ἀρίστη.
 Ἀρξάδαί τε πίθου, καὶ ὅτι ζυγὸν αὐχένια θείται
 Βοιοὶ καὶ ἡμιόνοι καὶ ἱπποὶς ὠκυπόδεσσι
 Νῆα πολυκλήϊδα δύνει εἰς οἶνοπα πόντον
 Εὐρύμηναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κελύβοισι.
 Τεβάρδι δ' οἷον πίθον. ὅτε πάντων ἱερὸν ἡμαρ
 Μίσση· παῦροι δ' αὐτὲ μὲν εἰκάδα μιλῶς ἀρίστη
 Ηῆς γνέμε· ὀπιθεῖται δ' ὅτι χαρείων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα, μεταδουποὶ, ἀκέραιοι, ἔτι φέρουσαι.
 Αλλ' ὅτι δὴ γλῆναι αἰεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασι.
 Ἀλλοτε μὲν γλῆναι πῆλαι ἡμέρη, δὴ γλῆναι.
 Τάων ὀδύμενον τε καὶ ὀλβιόν ὅς τ' αἶδε πάντων
 Εἰσὺς ἐργάζεται ἀνείτιον ἀθανάτισιν,
 Οὐκ ἔστι κείνη, καὶ ὑπὸ βασιλῆος δὴ εἰσιν.

HESIODI ASCRÆI SCUTVM
HERCVLIS.

*V*T qualis relictâ domo ac patria
tellure,
*V*enit Thebas, secuta maritum An-
phitryonem,
Alcmena, filia seruatoris populorum
Electryonis:

*Q*ua mulierum genus superabat fœ-
minearum,

*F*ormaꝫ & proceritate. mente utiq; nulla cū ea certabat
Illarum quas mortales mortalibus peperere concūbentes.

*U*nus & à vertice, & à palpebris nigricantibus

*T*ale quiddam spirabat, quale & ab aurea *V*enere.

*A*tq; hæc talis existens, tā animo suum colebat coniugem,

*P*erinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,

*Q*uanquam ipsi patrem præstantē occidisset, vi domitum,

*I*ra cōmotus propter bonos. relictâ aut ille patria tellure

*T*hebas venit, supplicans scutatis *C*admeis,

*V*bi idem habitabat cum veneranda coniuge,

*E*torsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
ipsi

*A*ntè lectum conscendere formosæ *E*lectryonidis,

*Q*uam cadem vitus esset fratrum magnanimorum

*S*ua coniugis, flagrantique combussisset igne vicos

*V*irorum heroum *T*aphiorum atque *T*eleboarum.

*I*ta enim constitutum ipsi erat, dīq; testes facti fuerant.

*Q*uorū ille verebatur iram, festinabatq; quam celerimē

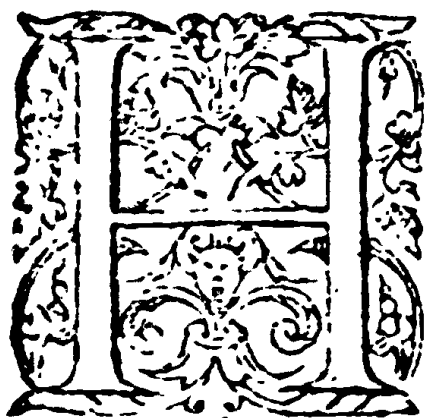
*E*xequi magnum opus, quod ipsi à *I*oue concessum erat.

*H*unc autem unā cupidi bellique præliique,

*B*æotij acres equis sub clypeis anhelantes,

Η Σ Ι Ο Δ ΟΥ Τ ΟΥ Α Σ Κ Ρ Α Ι ΟΥ
Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Β ΟΥ Σ.

Ο Γ Η φερλιπύσα δόμει, κ' πα-
τρίδα γαῖαν

Ἡλιδενέες Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμο-
φιτρύωνα,

Ἀλκιδιών, θυγάτηρ λαοσίου Ἡλε-
κτρύωνος.

Ἡ δὲ γυναικῶν φύλοι ἐκ κύντε θυ-
λυτεράων

Εἰ δέ τι μεγάλῃ τε νόον γε μὴ κ' τις ἔριξε

Τάων αἶψ' ἀνιταῖς ἀνιταῖς τεκόν' ὀνηθεῖσιν.

Τῆς καὶ δὴ κρηδὸν βλεψάων τ' ἀπὸ κυδμέων

Τόισι δ' ἄνδ' οἷόν τε πολυχρῶσιν Ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ κ' ὡς κ' θυμὸν ἔον τίσκεν ἀκοίτῳ.

Ὡς ἔπει τις ἔπει γυναικῶν θυλυτεράων.

Ἡ μὲν οὖν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανε: ἱφιδάμειος,

Χωσάμειος αἰεὶ βοιοῖσι λιπὼν δὲ ὅγε πατρίδα γαῖαν

Ἐς Θήβας ἐκετόλσε φρεσάκτας Κασμείους,

Ἐξ δ' ὅγε δώματ' εἶαι σὺν αἰδοίῃ παρὰ κείνῃ,

Νόσφιν ἔπει φιλόπῃτος ἐφίμεισεν ὅς οἱ ἦεν

Πρὶν λεχέων ὀπείλῳ ἐὺσφίρου Ἡλεκτρύωνος,

Πρὶν γε φόνον πῶσαι κασιγνήτων μεγαθύμων

Ἡς ἀλόχου, μαλ' ὅτε καταφλέξει πρὶν κώμας:

Αἰδοῖν ἡρώων Ταφίαν: ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς ἰδοῖσι δέκεται: θεοὶ δ' ὀπμάτ' ὕψι ἦσαν,

Τῶν ὅγ' ἐπὶ ζε μύων: ἐπεί γε τ' ὅττι τάχιστα

Ἐκτελέσται μὲν ἔργον, ὃ οἱ δίδωκεν θέμις ἦεν.

Τῶ δ' ἄμα, ἰεμευοὶ πολέμοιο τε φιλόπῃτος τε,

Βοιωτοὶ πλῆξιν ποιοῖ, ἑσθλὰ καὶ πνεύοντες,

I. ocrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcaï,
 Gaudens tot populis. At pater hominūque deorūque
 Aliud consiliū texebat intra mētes, ut dīs pariter (ret.
 Et hominib. rerum indagatoribus Martis depulsorē plāta
 Profectus aūt ab Olympo est dolū mētibus altis meditās,
 Desiderio con. ubitus elegantis mulieris.
 Per noctē, celeritēque venit in Typhaoniū, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ubi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procerā Electryonide
 In lecto concubitu mixtus est. perfecitque desiderium.
 Eadem autē & Amphitryō populorū defensor, splendidus
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heros.
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Cæpit ire antea, quā sua coni. giu conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pa. torē populorū.
 ¶ t aut quādo quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanilato,
 Magnōque affectu, lubēt. q. animo domum suam reuersus
 Totāque nocte concubuit cum veneranda uxore, (est,
 Oblectando se muneribus aurea Veneru.
 Illa aūt à deo pariter domita, & ab homine longē optimo,
 Thebus septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquam eadem sapientes, quanquā fratres essent.
 Alterū siquidē inferiore, alterū aūt longē præstantiorem
 Sanum ac validum, vim Herculanam: (virum,
 Hunc quidem subiecta nubem offuscatori Saturnio.
 Iphicium aūt, hastarū cōcussori Amphitryoni, (cōcumbes:
 Diuersa generatione. alterum quidem, cum viro mortali
 Alterum autē, cū Saturnio deorum imperatore omnium,
 Qui & Cygnum occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem,
 Armis fugētes, cum fulgor ignis ardentis,

Λοκροί τ' ἀρχαῖοι καὶ Φακῆες μεγάθυμοι
 ἔωπον τ' ἦρχε ὃ τοῖσιν εἰς παῖς Ἀλκείοιο,
 Κυδίσων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλω μῦθον ἔφαε μὲν φρεσὶν, ἔρεα θεοῖσιν
 Ἀνδράπ τ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτῶσιν.
 Ὄρω δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομοῦν,
 Ἰμείρον φιλότιτος εὐζώνοιο μωαῖκος,
 Εὐνύχρος· τάχα δ' ἔξε Τυραόνιοι, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον περσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Εἶδα καθεζομένη, φρεσὶ μὴ δέ το δέκελα ἔργα
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυροφύρου Ηλεκτρυνόνης
 Εὐνὴ καὶ φιλότιπι μίγῃ, τέλεισεν δ' ἄρ' ἤϊδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφίβυον λαοσπόθ' ἀγλαὰς ἥστος
 Ἐκτελείσας μίγα ἔργον, ἐφίκατο ὄνδε δῆμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅππ' ὀπί δ' ὤσας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
 Ὄρωτ' ἔναι τῶν γ' ἥς ἀλόχου ὀπιθήμηναι θυῆς.
 Τοῖσιν γὰρ κραδίω πόθος αὐνυτο ποιμνία λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ἴσπεκωροφύγη κακότητος
 Νέσου ἔω' ἀγχιόης, ἢ καὶ κρατερὸς ὑπὸ δέσμῳ;
 Ὡς ῥα τίτ' Ἀμφίβυον, χαλεπὸν πότον ἐκτολυπεύσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐπὶ δῆμον εἰσαφίκατε.
 Πάλλυχε' δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν ἀφ' ἡμῶν παράκοιτι,
 Τῆτό μινος δῶρεσι πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Ἡ δ', ὅτε δ' ἔμνησεν καὶ ἀνέει πολλὸν ἀείσας,
 Θήκη ἐν ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμίοις γένετο παῖδι.
 Οὐκ ἐθ' ὁμᾶ φρονέοντε· (κασιγνήτω γὰρ μὲν ἦς ἔω)
 Τὸν μὲν χιρρότερον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνωνα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίβω Ηρακλειῶν.
 Τὸν μὲν ὑποδ' ἔμνησεν καλεσθεῖς Κρονίωνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γε δορυσάω Ἀμφίβυοντι,
 Κεκριμένω χυμῶ. τοῖ μὲν, βροτῶν αἰδοῖ μιν γείσας,
 Τὸν δ' ἰδὼν Κρονίωνι θεῶν σμυγάντορι πάντων.
 Ὡς καὶ Κύκλον ἐπεφονεῖ Ἀρητιάδω μεγάθυμοι·
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηδόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὃν Ἀρίω αἶτοι πολέμοιο,
 Τόδ' ἔστι λαμπομένοισι σέλας ὥς πυρὸς ἀγδομένοιο.
d. y.

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos diuidebatur,
 Excitatus compactus à curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabat,
 Equi festinantibus, gaudibat autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium, Mauortium se aurigamque.
 Fero intercepturum esse, & inclita arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasai
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi qui te ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinisset, mortali existens, opus sub conspectum prodire,
 Præter Herculeam & gloriosum Iclaurum?
 Illorum enim & vis magna, & manus inuictæ
 Ex humeris prægnata erant, una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam illiccutus est sortem Iclaurum:
 O hercs Iclæ mortalium longè charissime omnium,
 Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tynthe, urbe bene fundata. (bêtes frôtes.
 Postquam occiderat Eleäryonem, propter boves lara: ha-
 Venitq; ad Creontem: & Héniochê logis ornatam vestibus,
 Qui ipsum vitrò receperunt, & necessaria omnia prabuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, colueruntq; ex animo magna.
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Eleäryonides.
 Coniuge sua: moxque nos reuoluto anno.
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem menses susculit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abijt veneraturus sceleratū Eurysthēum: (præteritorum
 Infelix, certè multum ingemiscbat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hec irrevocabilis est.
 Mibi verò deus difficiles imperavit labores.
 O amice sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedum, magnamq; mentibus fiduciā accumulans,
 Relicta

Ἐσπεύει δ' ἐν δίφρῳ χθόνα δὲ ἔκτυπον ὧ ἰέες ἵπποι,
 Νύκτοντες χιλήσιν· κένε δὲ σφ' ἀμφιδεδήει,
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρματι καὶ πσὶν ἵππων.
 Ἀρυστα δὲ θυποίητα καὶ αἵτιγες ἀμφαθάβιζον
 ἵππων ἱεμύων· καχάητο δ' Κύκλῳ ἀμύμων,
 Ελπόμενος Διὸς ἠεν ἀρήϊον ἠνίοχόν τε
 Χόλκῳ δ' ἠόσφιν, καὶ ὅτε κλυταὶ τάχεα δύσφιν.
 Ἀλλὰ οἱ θυχάλεων ἐκ ἔκλυε φρίδος Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπώρσε βίβη Ηρακλείῳ.
 Παῦ δὲ δῆτος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίης
 Λάμπει ὑπαὶ δ' αὖτις θεοῦ τευχέον τε, καὶ αὐτὸς.
 Πῦρ δὲ ὥς ὀφθαλμοῖς ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐπὶ θιντὸς ἐὼς κατεπατίον ὀρμηθῆεναι,
 Πάλλῳ Ηρακλῆϊ καὶ κυθαλίμευ ἰολάῳ;
 Κείνον γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτου
 Ἐξ ὤμων ἐπερυκόν· ὅππῃ σὺ βίβησι μέλεισσι.
 Ὅς ῥα τότε ἠνίοχον προσέφη κρατερὴν ὄλαον,
 Ἡερος ὦ ἰόλαε, βροτῆρ' πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ τι μετ' ἀθανάτοισι μάχουρας, τοὶ δ' οὐμποι ἔχουσιν,
 Ἡ λίτῃ Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέβων ποτὶ Θήβῳ
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμονα πολίεδρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυόνα, βροτῶν ἑκ' ὀρυμετώπων
 Ἰκετο δὲ εἰς Κρείοντα καὶ ἠνίοχλον ταυόπεπλον,
 Οἱ δ' αὖ μιν ἠσπαζόντο καὶ ἄρμα πάντα παρῆχον,
 Ἡ δὲ κηῖδ' ἱκέτησι τῶν δὲ ἄρα κηῖδ' ἰκέται
 Ζῶε δὲ ἀγαλλόμενῳ σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυόνῃ
 Ἡ ἀλόχω· τάχα δὲ ἄμμες ὅππῃ πλομόων ἐνικυτῆ
 Γειτόμῳ ἔτε φυλὴν ἀδμήγκοι ἔτε νόμῳ,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τῷ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὅς περὶ πῶν σφίτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
 Ὄχετε πενήσων ἀλιτήριον Εὐρυδῆα,
 Σχέτληθ' ἥ που πολλὰ μετισταχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἡ ἄτλω ἀχέων ἢ δὲ ἔπαλιν ἀχρετὲς ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπέτελλεσ' αἰεθλοὺς
 Ὄφειλθ', ἀλλὰ σὺ δαῖσας ἔχ' ἠνία φοινικέοντα
 Ἴπποι ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ δαίρσος ἀέξων.

Rectè dirige celerè currum, & alipe lum robur equorū.
 Nihil veritus strépitu Martis, hominum occisoris
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
 Phœbi Apollinis, longè iaculantis regis. (nemus

Enimvero etiā validus licet existat, tamē exaturabitur

Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolauus, (bello.
 O patrue, quā multū verò pater hominum atque dextrū
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

Quemadmodū & hūc mortālē, validūmq; magnūmq;
 Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.

Sed age, induere arma Mauortia, ut quā celerrimē
 Currus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iouis filium,

Neque Iphiclidem perterrelit. Sed ipsū puto

Mox figiturum duos pueros inculpati Alcida,

Qui sibi propè eunt, cupientes bello.

Certamen institvere: quæ res ipsis multo gravior quā cō-

Sic ait arrisit auiem fortis Hercules, (na.
 Animo oblectatur, admodū enī sibi commoda dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heros Iolæ, Iouis alūne, non procul etiā hinc (rosus,

Pugna aspera. Tu verò quemadmodum antea fuisti belli-

Ita & nunc magnū equū Arionē nigricantib; setis o' sitū.

Quoquouersum conuerit, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas ex orichalco splendide,

Vulcani inelyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iouis, tunc cum cæperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit aut circa humeros nocuementi depulforiū ferrum,

Sauus vir, cauam autem circa pectora pharetram,

Reiecitque in tergum. in hac multe erant sagittæ

Horredæ, mortes vocē reprimētis darrices. (lachrymarū:

Hæ à capite quidē mortē habebāt præfixam, & unguētū.

Ἰθὺς ἔχον ἄρμα κὺ ὦ κυπόδων ἀένθ' ἵππων
Μηδὲν ὑποδ' δείσας κτύπον Ἀρεθ' αἰδρωφένιο,
Ὅς νῦν κεκληγὼς φειμύνεται ἱερὸν δῖος
Φοῖβ' Ἀπόλλων' ἐλαττωλέταο αἵματος.
Ἡ μὲν κὺ κρατερὸς ὄρε' ἄν' ἄαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε φερεῖται ἀμώμτος Ἰλάθ'.
Ἡ δ' αὖτ' ἡ μάλα δὴ π πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾶ σὺν κεφαλῇ, κὺ ταύρεος Ἐνισίχαθ',
Ὅς Θήβης κρήδεμνον ἔχθ' οὐκ αἶψά τε πόληα.
Οἷον δὲ κὺ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σας εἰς χεῖρας ἄγρουσι, ἵνα κλέθ' ἐσθλὸν ἄρμα.
Ἀλλὰ γέ δ' αὖτις πευχε ἀρήϊα, ὄφρα ταχέως
Δίφρου ἐμπελάσαντες Ἀρήος θ' ἡμέτερόν τε
Μαρνόμεσθ', ἐπεὶ ἔπη ἀτάρβηται Διὸς υἱόν.
Οὐδ' ἴφικλείδην δ' ἔψιξεται. ἀλλ' ἄμιν οἷον
Φύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμον' Ἀλκείδαο,
Ὅς δὴ σφι χερσὶν εἴσσι, λελασμένοι πολέμοιο
Φυλόπιδά σῆσθ' ἑσφιν πολὺ φίλτερά θάϊης.

Ὡς φάτο· μιν δ' ἔπειτα βίη Ἡρακληεῖη,
Θυμῷ γηθήσας· μάλα γδ' οὐ οἱ ἀμύμονα εἶπεν·
Καί μιν ἀμειβόμεθ' ἔπειτα πλείοντα φερσύνουσα,
Ἡρώς ὦ Ἰόλαε διοτρεφές, ἀκέτι τιλοῦ
Τομίνη τρηχέϊα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθε διαίφρων,
Ὡς κὺ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείοια κυδνοχαίτῳ
Παῖτ' ἀσπασσάμεν κὺ ἀρηγέμεν, ὅς κε δυνήσῃ.
Ὡς εἰπὼν, κημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου· κλυτὰ δώεα, φέει κρήμη πιν ἔδνηκα.
Δύττερον αὖ διαρρηξα φέει σήθεσσι ἔδωκε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
Πόδας Ἀθλῶαίη κόρη Διὸς, ὅτε πύτ' ἔμελλε
Το φερόντων σονόντας ἐφορμήσασθαι αἰθλοῖς.
Θήκετο δ' ἀμφ' ὄμοισιν Ἀρήε' ἀλκτῆρα σίδερον
Διγὸς αὖτ'· κοῖλῳ δ' ὅφρα σήθεσι φασίβη.
Καὶ δ' ἄλυστ' ἐξέπιδε· πλάσι δ' ἐν πεδίον οἷον
Ριγηλοῖ, θανάτοιο λυθροδόχοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάλαττον· τ' εἴχον κὺ δαίφρσι μῦρον

Media autem polita erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila conteste alis
 Erant. ille autem validam hastam præfixam ere corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quae tutum reddebat caput Herculis divini. (quam
 At manib. clypeum accepit, varium totum, quem nemo quis-
 Neque perripuit iaciendo, neque comminuit, mirum visum.
 Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido
 Splendens, caruleus plicis fulgorem intersecantibus.
 In medio autem draconis erat terror, haud quaquam effabilis,
 Retro oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidem repletum erat os candidatibus.
 Saevus, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Saeva Contentio deuolitabat, accendens pugnas hominum,
 Tetra, quae & mentem eximebat, & praeordia viris
 Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorum & anima quidem sub terram esset ad Orcum intro
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigrâ putrescunt terra. (ita erant.
 In eo autem & propersecutio, & viceversa persecutio fa-
 In eo tumultus, caedesque, & homicidium huc illuc ferebatur.
 In eo Erus quoque, & motus furebat: in eo perniciosa Parca,
 Vium alium tenens reces vulneratum, alium autem illesum,
 Alium mortuum per pugnam traherat pedibus. (eorum,
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine vi-
 Senu videns, clamoribusque ingrauescens. (effabilem,
 In eo autem & serpentum capita sanorum erant haud quaquam
 Duodecim, quae perterrefaciebant super terram genera homi-
 Quicumque bellum contra Iouis filium mouerent. (num
 Quorum & dentium quidem crepitus edebatur quoties pugnabat
 Amphitryoniades. Haec autem distincta erant miranda opera.
 Porro veluti picta quodam apparebant videntia saevis draco-
 Carulea per terga, denigrataque, erant illis maxilla. (nib.
 In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum,
 Mutuo

Μέσσοι ὃ ξισοί, φειμήκεις. αὐτὰρ ὅππῃδιν
 Μυρφοῖο φλεγύας καλυπτομένοισι περύχασιν
 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχρ' ἀναχυλὶον εἴλετο χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυέλω δ' ὅτοκτον ἐθηκε,
 Δαιδαλίῳ, ἀδάμαντος, ὅπ'ι κριταῖφ' ἰς ἀφ' ἧαν,
 Ἦτ' εἰρυτο κάρη Ηρακλῆϊ θεοῖο.

Χ Ε Ρ Σ Ι γε μὴ σάκος εἴλε παναίολον· ἄδ' ἔτι αὐτὸ
 Οὐτ' ἐρρίξε βδελών, ἔτ' ἐθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Παῖ μὴ γ' ὀκυκλω πταίῃσ' ἰδὲ κῶ, τ' ἐλέφαντι,
 Ἠκλέτῳ θ' ὑπολαμπες ἔλω, χρυσῷ τε φαινώ.
 Λαμπόμορον κυάεω ὃ διὰ γλῦγας ἠλῆλ' αὖτε.
 Εἰ μίσησθ' ὃ δράκοντος ἔλω φόβῳ ἔπ' ἀταειός,
 Εμπαλιν ὁσσίοισι πυρὶ λαμπομόροισι δεδορκός.
 Τοῦ κ' ὀδόντων μὴ πλῆτο σῶμα λυγρὰ θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὅπ'ι ὃ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Ερεῖς πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον αἰδρωμένη,
 Σχετλίν, ἥ ῥα νόον τε κ' ἐκ φρένας εἴλετο φωτῆρ.
 Οἵ τινες αἰτιδίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῶν καὶ ψυχὰ μὴ χθόνα διώουσ' αἰδὼς εἴσω
 Αὐτῆρ. ὅσ' ἔα δέ σφιν φεῖ ῥινοῖο σαπίσης,
 Σειρίου ἀζόγιον καλαινὴ πύσσεται αἶα.
 Εἰ ὃ φρωῖωξίς τε παλῖωξίς τε τίτυκτο,
 Εἰ δ' ὁμαδός τε φοβῶ τ' αἰδροκτασίη τε δειδ' ἦεν.
 Εἰ δ' ἔρεμ, εἰ ὃ κυδοιμός ἐδύνεον, εἰ δ' ὀλοὴ κῆρ,
 Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νέεταεν, ἄλλον αὖτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κ' ἄλλοι μῶτον ἤ με ποδῶϊν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ', ὅμοιοι δαφείνοι ἀΐματι φωτῆρ,
 Δεινὸν δερκομένη, νῆατα χῆσ' τε βεβρεχθῆα.
 Εἰ δ' ὀφίων κεφθαῖ δηνῶν ἔσαν ἔπ' ἀταειῶν
 Δώδεκα· τὰ φοβέσκον ὅπ'ι χθονὶ φῦλ' αἰδρώπων
 Οἵ τινες αἰτιδίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρονται.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὴ κυναχὶ πέλειν δ' ἔτε μάχοιτο
 Ἀμφιρυωνιάδης· τὰ ὃ δαίετο θωύτ' ἔργα
 Σπῆγματα δ' ὥς ἐπέφαιτο ἰδεῖν δηνόισι δράκαιοι
 Κυάεα κ' ἰώτα, μελαίθησαν ὃ γλῦγας.
 Εἰ ὃ σὺν ἀγίλῃ χλοῦναι ἔσαν ἠδ' ἐλπίοντες,

Mutuò se se aspicientium, irascentiumq̃, & festinantium
 Quorū etiā turmatim ordines incedebant. neque verò hī,
 Neque illi alteros timebāt, horrebāt attamē colla āborū.
 Iam enim ipsi iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autem ceruicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnādū,
 Utrique agrestesque sues, trucesque leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneum circa regem, Dryantēque, Pirithoumque,
 Hoplemque, Exadiumque, Phalerumq̃, Prolochumque,
 Mopsūque Ampycidem, Titaresium, nothum Martis,
 Theseūque Aegidem similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autē ex altera parte contra hos cōgregabantur,
 Circa magnum Petraum atque Asbolium augurem,
 Arctūque Huriūque, nigrūque pilis Mimantem.
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalūque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetu pariter factō, perinde ac si viui essent
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.
 Inter hac autē Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidē ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currus insistens iuxta autem Pauorūque Metūsque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iouis filia pradatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureāque galeam, (uenerat
 Aegidemq̃ circum humeros gradiebatur aut in praliū sa-
 At erat in eo clypeo & immortalium chor⁹, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latona filius
 Aurea cithara. deū autē sedes, pur⁹ Olymp⁹. (rat posita
 Ibi & forū, circū autē opulētia infinita, quasi in corona o-
 Immorta-

Ες σφίεας δερκομήνων, κοπιόντων τ' ἱερήνων τε
 Τῶν κ' ἱμνηδὸν σίχες ἥισαν ἔδ' ἐν τῷ γε
 Οὐδέ περ Ἰφίτιω, φρίσσον γὰρ μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἡ δὲ δ' ὅσφι ἐκείτο μέγας λίς, ἄμφω δὲ κἀφ' ὅροι
 Δοιοὶ ἄπουράμβροι ψυχὰς. ἔπ' δ' ὅσφι καλαινὸν
 Αἶμα' ἀπελείετ' ἔραζ' ἰδ', αὐχέας ἐξερχόμενους
 Κεῖατο τε θηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἐπ' ἄλλων, ἐγρέδην, κτείνοντε μάχιδαι.
 Ἀμφόπεροι, χλωιδά τε σύες, χερσὶν τε λείοντες.
 Ἐν δ' ἰὼ ὑσμίνῃ Λαπθαίον αἰχμητῶν.
 Κυνία τ' ἄμφω αἶακτα, Δρύαντά τε Πειριδοῖ τε.
 Οπλίστα τ', Εξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Προλοχόν τε.
 Μόφοι τ' Ἀμπυκίδην, Τιταράπον, ἔζεν Ἀρηθ,
 Θηοῖα τ' Αἰγείδην, ὅππ' εἰκαλὸν ἀθανάτοισιν.
 Ἀργυροὶ, χρύσεα κ' αἶψ' ἔχοντες.
 Κεῖται περ δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγρέδοντο
 Ἀμφὶ μέγαν Πεβραῖον, ἰδ' Ἀσβολὸν εἰανισήν.
 Ἀρκτον δ' Οὐρέϊόν τε, μελαγχρόν τε Μίμαιον
 Κεῖ δ' ὅς Πάκείδας, Περμύθεα τε, Δρύδην τε.
 Ἀργυροὶ, χρυσεὰς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σωμαίκτην, ὡς τὴν ζῶντι φέρειοντες,
 Ἐχέον δ' ἐλάτης αὐτοχρόνι ὡς ἐργάοντο.
 Ἦν δ' Ἀρεθ βλοσυροῖο πεδῶνις ἐστῶσαν ἵππῳ.
 Χρῦσοι, ἐν δ' αὖτις ἐπαφρόντι ἄλλιος Ἀρης
 Αἰχμητὶ ἐν χεῖρεσσι ἔχων, πορυλείας καλῶσαι.
 Αἶματι φοινοκόεις, αἶσιν ζακίς ἐναρίζων
 Αἶφ' ὡς ἐμβεβαῶς παρὰ δ' Δεῖμῳ τε Φόβῳ τε
 Ἐστῶσαν, ἱεῖροι πόλεμον καταδύμεναι αἰδρῶν.
 Ἐν δ' Ἀλὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη Τριπληγία,
 Τῇ ἱκέλη ὥσπερ μάχην ἐδέλουσα κορύσσειν,
 Ἐχρος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείῳ τε βυφθήσαν,
 Αἰγείδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ὅππ' δ' ἄχετο φύλοπ' αἰνέει.
 Ἦν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερός χορὸς ἐν δ' ἄρα μέσῳ
 Ἰμερῶν κηδεύειζεν Ἀητὶς κ' Διὸς υἱός
 Χρυσείῃ φόρῳ γλ' ἰδ' ἔσθ' ἀγνός Ὀλύμπιος.
 Ἦν δ' ἄρα, ὡς δ' ἔλθ' ἀπείροτος ἱστράειν τε,

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantus
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes,
 In eo autem & portus appulsu facilis immergi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
 Delphines hâc atque illâc ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant multos pisces.
 Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus,
 Piscium rete, proieturo similis. (Perseus,

In eo autem erat & pulchricoma Danaes filius eques
 Neque quidē contingens clypeū, neque longè separatus ab illo
 Miraculum magnum dictu: quoniā nusquā insistebat illi.
 Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureum circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris autē circa eū vaginā inclusus nigra ensis pē-
 Ereus, de loro: ipse autē veivt cogitatio volabat. (debat,
 Totum autem tergum eius tenebat caput saui monstri
 Gorgonis, circum ipsum autē pera ferebatur, mixum visu,
 Argentea, simbriae quē dependebant lucide,
 Aurea, saua autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem grauem habens,
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur, post ipsum verò
 Gorgones inaccessae & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere in virili autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam, in Lyncis autē dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambabant autem illi, irâque infrendebant dentes,
 Crudele tuentes, supra saua autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.

Ἀδανάτων ἐν ἀγῶνι. θεοὶ δ' ἐξήρχον αἰεθῆς
 Μύσας Πιερίδες, λιγὺ μιλπομήνας εἰκῆα.
 Ἐν δὲ λιμνῇ δ' οἶμος ἀμφὶς κέπιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτακτο παρ' ἐφ' οὐκασί τε βροτοῖς,
 Κλυζομήν' ἰκαλ' ὅ. πολλοὶ γὰρ μὲν ὀμνέουσι ἀπὸ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐδωκέν ἰχθυόοντες,
 Νηχοῦρας ἰκαλοὶ. διὸ δ' αἰαφισιόαιτες
 Ἀργυροὶ Δελφῖνες ἰδάναν ἑλσπας ἰχθῆς,
 Τῶν ὑποχάλκεις τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἄκτῃ.
 Ἦστ' ἀνὴρ ὄγεις δειδοκμήν' ὅ. εἶχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφὶ βλητρον. δαπρὸν φοντὶ εἰκῶς.

Ἐν δ' ἡνὶ ἠὲ κόμου Δαναὸς τέκος ἰπώυτα Περσέϊ,
 Οὔτ' ἄρ' ὅππ' αὖτις σάκε' ὅ. πσιν, ὅ. εἶχε δὲ αὐτῷ
 Θαῦμα μέγα φράσσατο. ἐπὶ δ' ἀμὴν ἐσθέρητο.
 Τῶς γὰρ μιν παρ' ἀμφὶς τεύξε κλυτὰς Ἀμφιγυῖαι
 Χρῖσεν, ἀμφὶ ὃ πσιν ἔχε πλεῖστα πέδιλα.
 Ἐμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελῶδες τὸν αἶον ἔκειτο,
 Χιδυκὸν ἐκ τελαμώνος. ὃ δ' ὥς τε νόμῳ ἐποταῖτο.
 Πλὴν δὲ μετὰφρην εἶχε κρήνη δηνόϊς πελάγῃ,
 Γεργεῖ. ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις δία, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρὴν Δυσσινος ὃ καθαρεύοντο φαινοὶ
 Χρυσῶς δ' ἡνὶ ὃ πσιν κρῖταισιν αἶαντες
 Κεῖτ' Ἀΐδος κυνὴ, κυνὴς ζῖφον αἶνον ἔχουσα.
 Αὐτὸς ὃ σπῶδοντι καὶ ἐρῶντι εἰκῶς
 Περσέϊ Δαναίδης ἐπταῖτο. τῇ ὃ μετ' αὐτῶν
 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ἔφαται ἐρῶοντο,
 Ἰμὴν αὖ μαπῆν. ὅππ' δὲ χλαρὸν ἀδάματτος
 Βαμνουσέων ἐάχονε σάκος μετὰ λαὸν ὄρυμα γὰρ
 ὅ. εἶα καὶ λιγέως. ὅππ' ὃ ζώνῃσι δράκοντι
 Δοιοὶ ἐπὶ πωρεῖν, ὅππ' κορτῶν τε κέρβωα.
 Αἰχμῶζον δ' ἄρα τῷ. μὲν δὲ ἐχάρασσον ἰδάντας
 Ἀλκεία δερκομήν' ὅππ' ὃ δηνόϊσι καρπύοις
 Γεργεῖσις ἰδονεῖτο μέγας φόβος, οἱ δὲ ὑπὸ αὐτῶν
 Ἀδρῆς ἐπαρῶν ἀνταπλημνῖα τεύχε' ἔχοντες.
 Τεῖ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλιν σφετέρῃσι τε τοκῶν
 Διὸς δὲ φημῶντες τῷ δὲ σφῶν δὲ μὲν ὅ.

Ac multi quidē iacebant, plures autē etiā pugnā tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Ereum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
 Viuis similes, opera inciyti Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehē-
 Conserti extra portas ibant, fursūmque dijs
 Manus tendebant beatis pro suis liberis (autem
 Metuentes illi autē cōtrā pugnam conserebant. post ipsos
 Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilēque, cruentaque, inaccessēque (bant
 Certamē habebāt de ijs qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primum sortē ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciebāt ungues magnos, animaque ad Orcum abibat,
 Tartarū in frigidū. illa autē precordia postquā exsatiassēt
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachrysis ipsis astabant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem prastantiōrque erat, & auro grandissima.
 Omnes autē circa unū virum pugnā acerbā instituerant.
 Eaeque modo seipsas mutuō aspiciebāt, oculis succensentes.
 Inter ē autem ungues manūsque audaces exequabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & grauis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungues à manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor distillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dētes strin-
 Etabat, multūque pulvis constrauerat ei humeros (gens
 Lachrymis humida, iuxta autē turrita ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsam tenebāt superliminaribus ad aptata
 Septem porta, hominēque in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebant. Alij siquidem fabrefacto in curru
 Ducebant viro uxore, multusque hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib. famulorum. Mulieres autem venustate florētes

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐπὶ δῆρ' ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ δ' ἔγωγε κέρας ἐὺδμήτων ὅππ' πυρρῶν
 Χόρ' αἶν' ὅξυ βόων, κτ' δ' ἐδρύποντο παρῆας,
 Ζωήσιν ἱελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡραΐστοιο.
 Ἄνδρες δ' αἱ περὶ βῆτες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀδρῖοι ἐκ τοῦδ' ἐν πυλῶνι ἔσαν, αἱ δὲ θεοῖσι
 Χείρας ἔχον μακάρεσσιν, ὧς περὶ τοῖσι τέκεσσιν
 Διφύοι· πῖ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ μετ' αὐτοῖς.
 Κῆρες κυκίεαι, λαοκοῖς ἀφ' αὖθις ὁδοῖτας,
 Διφύοι βλοσυροὶ τε, δαφνοῖ τ', ἀπλητοὶ τε,
 Δῆρ' ἔχον περὶ πτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 Αἶμα μέλαι πῖεν· ὃν δ' ὅρ' ὅσον μεμάρποιεν
 Κεῖν' αὖθις ἢ πῖοντα τέτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶν
 Βάλλ' οἰσυχας μεγάλοι· ψυχὴ δ' αἰεὶς δεκτικὴ
 Τάφταροι ἐς κρυεῖθ'· αἱ δ' ὅρ' ὅσον ἀρέσαντο
 Αἶμα τοῖς αἰσὶν, τὸν ὅρ' ὅσον ὁπίσσω,
 Ἀφ' δ' ὅρ' ὅσον κὺ μῶλον ἐδύνειον αὐτοῖς ἴεσσι,
 Κλαδῶν κὺ Λάχεσις σφιν ἐφ' ἔστασαν ἢ μὲν ὑφ' αὐτῶν,
 Ἀδρῖος, ὅπ' πέλει μεγάλη θεός, ἀλλὰ κὺ ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ περὶ τ' ὡς περὶ βυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δριμύτην ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκοντες ἔμμεσσιν ἐμμήναισιν,
 Ἐν δ' ὅρ' ὅσον χεῖρας τε δραστήας ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσηκεῖ ὅππ' ὅσον κὺ αἰνῇ,
 Χλωρὴν αὖ, τάλειν, λιμῶν κατὰ πεπληνῆα,
 Γουνοπαχίς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρας ἐκτείναν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥιγῶ· μύζα ῥέον, ἐκ δ' ὅρ' ὅσον
 Αἶμα ἀπελείβει· ἐρᾶζε· ἢ δ' ἀπλητον σεσαρῆα
 Εἰσηκεῖ· πολλὰ δ' ὅρ' ὅσον κατενέωθετ' αἶμα,
 Δάκρυα μὲν αὖ, παρὰ δ' ὅρ' ὅσον πόλιν αἰσὶν,
 Χρύσει δ' ἐμνῆσιν ἔχον ὅρ' ὅσον ἀφ' αὖθις
 Ἐπὶ ἀπύλῃ· τοὶ δ' αἰσὶν ἐν ἀλγαῖς τε χοροῖς τε
 Τέρψαν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐὺσώτρου ἐπ' ἀπῆλθεν
 Ἡρὸν τ' ἀνδρὶ μὲν αὖ, πολλὰ δ' ὅρ' ὅσον ὅρ' ὅσον
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰσὶν αὖθις δαδῶν σέλας εἰλύφραζε
 Χρῆσιν ἐνὶ δαμάσῃ· ταῖ δ' αἰσὶν τε δαμάσῃ

Praebant quas chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum.

E tenero ore, circūque ipsos repercutiebatur sonus.

Illa autem ad modulationem ducebant chorrē amabilem.

In te rursum ex alia parte iuvenes comessabātur ad fistu-

Alij quidem contrā ludentes saltatione & cantu, (lā,

Alij autem contra ridentes. antē tibicinem autem singuli

Præcedebant, totāque civitatem letitia, chorāq;

Voluptatēque tenebant. Alij autē rursus extra civitatem

Tergis equorum coriscensis currebant. aratores autem.

Proscindebant terram bonam, ornatēque tunicas

Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alij qui-

Mucronibus acutis rostrata solia, (dem metebant

Gravida spiciis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebant aream:

Rursum alij vindemiabat vineas, falces in manib. habētes:

Alij autē in calathis ferebāt à vindemiatoribus exceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis

Argentæa erat inclita opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis perticis.

In te quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus unius, quæ ipsa nigra erant: (cabant

Alij qdē calcabant in lacu, alij hauriebāt, alij autē dimi-

Pugnis, & luctando. alij verò alipedes lepores venabātur.

Viri venatores. & serratis dentib. canes duo ante ipsos

Cupientes assēqui, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos autē & equites habebāt laborē, præq; premijs

Certamen habebāt & pugna. bene iunctis autē in curribus

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi autē subsultantes volabant, (bant.

Curvus ferruminati, rotarūq; modiolī, valde ex eo resona-

Illi qdē igitur ppetuū habebāt laborē, neq; enim dū ipsis

Victoria cōpleta erat, sed indefinitū habebant certamen.

Ipsi autē etiā propositus erat magnus tripus intra agōē,

Πρὸ δ' ἔκιοι, τοῖσιν ὃ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυροῦν συρίγῳν ἴσαν αὐδῶν
 ἔξ ἀπαλῶν σομάτων, ᾧ δέ σφισιν ἄγνυτο ἰχθῶ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγῳν αἴαντον χερὸν ἰμερόεντα.
 Εἰς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ κῆ αἰοιδῆ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πρὸ δ' ἔκιοι· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλάια τε χοροῖτε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περπατοῦσι πόλιν
 Νῶθ' ἱπποῖσι ὅππῃ αἴτες ἐθύοντο. οἱ δ' ἀγυρῆες
 Ἡρεῖον χθόνα δῖαν· ὅππῃ σολιάδῳ ὃ χετῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔσω βαδὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμεῖς
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορυφίοισιντα πέτηλα,
 Βριδόμφοι σαχύων, ὥσπερ Δημήτερ' ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλκεδανίοισι δέον, καὶ ἐππλον ἀλοῦν.
 Οἱ δ' ἐξύγαν οἴνας, δρεπαῖας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς θαλάρῳ ἐφόρειν ὑπὸ βυγῆτι
 Λυκοῖς κῆ μέλαιας βότρυας, μεγάλων δὲ πὸ ὄχλῳ,
 Βριδομφοῖσι φύλλοισιν κῆ ἀγυρῆας ἐλίκασιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς θαλάρῳ ἐφόρειν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχας
 Χρῦστος ἦν, (κλυτὰ ἔργα φείδροντο Ἡφαίστοιο)
 Σειδόμφοι φύλλοισιν καὶ ἀγυρῆας κῆ μάξι.
 Τὰ γὰρ μὲν ἔν παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἔκαστος
 Βριδόμφοι σαφυλῆσι· μελαίνθησαν γὰρ μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἱθάπτον, τοὶ δ' ἥρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε κῆ ἐλκεδόν. τοὶ δ' ὠκίπεδας λαγὺς θήρειον
 Αἰδρες θηρόντα, κῆ καρχαρόδοντε κυνέων,
 Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπὸ δρυῖσι.
 Παρὰ δ' αὐτοῖς ἱπποῖς ἔχον πένον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοισι
 Δῆρον ἔχον καὶ μάχον. ἀπλεκίαν δ' ὅππῃ δῖον
 Ἡνίοχοι βεβαῖοι ἐφίεσαν ὑπὸ κῆας ἱπποῖς,
 Ρυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ὅππῃ κρατέοντα πέσοντο
 Ἀρματα κολλέοντ', ὅππῃ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτίκῃ.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῶν ἔχον πόνον· ἄλλ' ὅππῃ σφιν
 Νίκη ἐπὶ νύσθη, ἀλλ' ἀκρίτοι ἔχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δ' καὶ περὶ κῆτος μέγας τῆπος ἐν τῷ ἄλῳ.

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

Circa extremā aut orā manabat Ocean⁹, inū dāri similis.

Totā aut continebat clypeum variegatum, per ipsum aut

Cygni altivolantes magnūm clangebant, qui illic multi

Natabant in summa aqua, iuxta aut pisces movebātur.

Mirum visu, etiam Iovis grauitonanti, cuius consilijs

Vulcanus fecit clypeum magnūmque validūmque,

Componens manibus: quem quidem Iovis fortis filius

Iactabat facile, equestrem autem asitijt in currum.

Sic ille fulguri patris Iovis, egida tenentis,

Leuiter ingrediens, huic autem aurigā fortis Iolaus,

Bigis insisterens regebat curuum, curruum.

Prope autem ipsis aduenit dea castis oculis Minerva,

Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Saluete Lyncoi progenies longē inclyti,

Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatis impati,

Cygnūmque interficere, & inclyta arma eius despoliare.

Sed tibi alius d' verbū dicam, multo præstātissime populorū.

Postquam igitur Cygnum dulci auro spoliaueris,

Illū quidem tu eodem loco relinque, & arma ipsius.

Ipsē aut hominū pestē Martem accedentem obseruans,

Ubi nudatum clypeo variegato

Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;

Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est

Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,

Victoriam immortalibus hominibus & gloriam tenens.

Certatim. Tunc igitur Iovis notus Iolaus.

Horrendum equos increpuit, illi autem à comminatione

Leuiter ferebant celerē currū, puluerem ciētes per capnē.

Nam ipsis animum addiderat dea castis oculis Minerva,

Egide concussa: ingemiscēbat, autem circūquaque tellus.

Alii autem pariter procedebant, similes igni siue procelle,

Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis clamore.

Horum equi deinde obuiam sibi mutuō facti,

Acutissima hincinēre, circaque ipsos reuerberabatur sonus.

Χρυσέῳ, κλυτὰ ἔργα φειδρόνος Ηφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵπῳ ῥέειν Οκεανὸς πλήθει ποικίλως·
 Παῦ δὲ σιμῆχε σάκος πολυδαίδαλον. οἳ δ' κατ' αὐτὴν
 Κύκνοι ἀερίπποτα μεγάλ' ἤπυνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐσ' ἄκρον ὕδωρ, παρ' οἷ' ἰχθύες ἐπλομένοισι,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπῳ, εἰ διὰ βουλας·
 Ηφαιστος πείνησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενθ' ἀπαλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 Πάλλειν ὀπκράτειρας· ὅππ' δ' ἵπῳ εἴς Δόρε δῖφρον,
 Εἰκελὸς ἀστροπαῖ' ἢ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῆρα βίβας. τῷ δ' ἐκὼν ἔχοντο κρατερὸς Ιόλαος
 Δίφρου ἐπεμβεβαῶς ἰδύνετο κερμπύλον ἄρμα.
 Ἀττίμοι δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Κῆ σφείας θαρσύνουσ' ἐπεὶ πτερόειτα φέρον ὄνυχας.

Χαίρετε Λυγίη· χυεὶ τὴν τελευτῶν.

Νῦν δὲ Ζεὺς κράτις ὑμῖν διδοῖ μοχάρων ἐνέων,
 Κύκνον σ' ἐξεναρῆν καὶ δόπο κλυτὰ τεύχεα δύσασιν.
 Ἄλλο δ' ἐσοί τι ἔπει ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὖτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμείρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὴν λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δ' ἐβροτολογῆν Ἀργεῖοντα δοκίμασας,
 Εἰδὼς καὶ γυμνασέειτα σάκος ὑπὸ δαίδαλοιο.
 Οφθαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ἑτάμεν ὑξέει χαλκῷ.
 Ἀψ' οἷ' αἶψα χάσασθαι· ἐπεὶ ἐνύ τοι αἰσμονὴν ὄβρις·
 Οὐδ' ἵπῳ με ἐλέει, εἴ γε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὺς εἰς δῖφρον ἐβήσασα διὰ θεῶν.

Νίκῃ δ' ἀθανάτης χερσὶ καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Εασυμῆσας· τότε δὴ ῥα διόγνητος Ιόλαος
 Σμυρδαλέον θ' ἵπῳ οἰσιν ἐκέκλετο. τῷ δ' ὑπὸ ὀμφακῇ
 Ρίμφ' ἔφεραν δούρην ἄρμα, καίνυντες πεδίοιο.
 Ἐνθ' ὅσφιν μῦθος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀττίδ' ἀνάσσεισά περ ὡς ἀνὰ χροὸν δὲ γαῖαν.
 Τῷ δ' ἄμυνδρι σφροδῆναι τ' ἐκείλοι πυρεὶ ἢ δούλειαν,
 Κύκλιος δ' ἵπποδάμοι καὶ Ἀρης ἀκόρητος αὐτῆς·
 Τῶν θ' ἵπῳ μὲν ἵπῳ· ὑπὸ νῆπιον ἀλλήλαισιν·
 Οἷον αὖτε χεῖμας· αὖτ' ἐσφιν ἀγνοῦτο ἰχθῆς.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignaue, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viris qui laboris & ærumæ experti sumus?

At diuersum tene currum bene politum, atque è via

Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendò

Ad Ceycem regem. nã ille potestate pariter & maiestate
Trachini antistat. Tu verò satis admodum scis etiã ipse.

Eius enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculã.

O ignaue, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:

Iam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties periculum

Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso, (fecisse

Aduersus stetit mihi, pugnam insatiabiliter optans:

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autẽ transadegi femur eius,

Totis animis festinans, magnumq; illius clypeũ perforaui.

Pron⁹ a. in puluerib. humi pstrat⁹ cecidit hasta impetu,

Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquã curabat

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos,

Ac tũc à bene cõpactis bigis desilierũt celeriter in terrã,

Et Iouis filius magni, & Eryalijs regis.

Auriga autem propius egerunt pulchricosos equos.

Illis autẽ irruentibus sonitu pedũ cõcitata est lata terra.

Ut autem ab alto vertice montis magni

Rupes defiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multaq; quercus, multa item piceæ,

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perueniant:

Ita & illi in se mutuò ruebant cum magno clangore:

Tota autem Myrmidonum ciuitas celebrisq; Iao!cus,

Arnéque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce utriusq; valde resonabãt. Illi aut cum clamore

Mirando cõgressi sunt. magnũ aut insonuit cõ. liarius Iu-

Et à cælo guttas demisit sanguinolentas,

(piter,

Τὸν πρῶτον προσέειπε βίη Ηρακλῆϊν,
 Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ὀπίσθετον ὠκείας ἵππους,
 Ἀνδράσιν οἷτε πόνου κ' ὀϊζύῃ ἴδρις εἰμέν.
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον ἐϋξοόν, ἡ δὲ καλὸύδου
 Εἶκα παρέξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρῃαῖνα
 Ἔς Κήρυκα ἀνὰ κτα. ὃ γ' ὀλοάμεντε κ' αἰδοῖ
 Τρηχί. ὃ πρὸς βέβηκε, σὺ δ' ὀ μάλ' αἰδοῖται κ' αὐτός.
 Τοῦ γ' ὀπύεις παῖδα Θεμιστοκόλῳ κυναῖπιν.
 Ὁ πέπον, ὃ μὲν δὲ πει Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκέσθ, εἰ δὴ νῶϊ συλοισσώμεθα πολέμιζεν.
 Ἡδὴ μὲν τέ εἰ φημι κ' ἄλλοτε πειρηθῶναι
 Ἐγχεῖ ἡμετέρου, σθ' ὅτ' Πύλου ἡμαρτύειτος
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμὸς μάχης ἄνωτον μὲναιώνων.
 Τεῖς μὲν ἐμῶ ὅτ' ὀδουρὶ τυπὲς ἡρείσαστο γῆν,
 Οὐτα μὲν σάκεῖ τὸ ὃ τέτρατον, ἡλασα μὲν.
 Πῶν τὶ μὲν σπῶν, διὰ δὲ μάχα σάκος ἄραξα.
 Πρῶτος δὲ ἐν κοίῃσι χαμῶ πέσει ἔγχεῖ ἑρμῆ.
 Ἐνθα καὶ δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὅτ' ἡμετέρησι λιπῶν ἔταρα βροτῆντα.
 Ὡς ἔφατ'. ὃ δ' ἄρα Κύκνῳ ἑυμμελὲς ἐμφοίνα
 Τῷ ὀπασειδόμενῳ ἐχέων ἐρυσάρματας ἵππους.
 Δὴ τότε ἄπ' ὀπλεκέων δίφρον θορὸν αἰψ' ὀπὶ γῆν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου κ' ἐνυαλίοιο ἀνὰ κτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ λῶν ἔλασαν χαλκίτειχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὀπασειομένων χαλκίει πρὸς ὀρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀφ' ὀψιμῆς κορυφῆς ὄρεῖ μεγάλῳ
 Πέτραι δ' ὀπρῶσκεισιν, ἐπ' ἀλλήλας ὃ πέσωσι,
 Πολλὰ ὃ ὀρεῖ ὀψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πύχα,
 Αἰγῶν τε τανύρροιζοι ἰήγνυται ὅτ' αἰτῶν.
 Ρίμφοι κυλινδομένων, εἰως πεδίονδ' ἀφίκωνται.
 Ὡς ὃ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μάχα κακλήγοντες.
 Πᾶσαι ὃ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός.
 Ἀριτ' ὃ δ' Ἐλίκη, Ἀνδρά τε ποιήεσσα
 Φωνῆ ὅτ' ἀμφοτέρων μάλ' ἰαχοι. οἱ δ' ἀλαλῆται
 Θεσπεσίῳ σῶσιν. μάχα δ' ἐκτυπε μητίτα Ζεὺς,
 Καὶ δ' ὃ δ' ἄπ' ὀρεῖ ὀρεῖ ψάδας βάλεν αἰματούσας,
 ε. ἰγ.

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio:
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandente
 Destiliat: oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectus autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iovis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus scemineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurorâ fundit vocem
 Estu in grauisimo, quando corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate seminant, cum via acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & laborem.
 Eo tempore pugnabant, multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuò irati, in seipsos impetum faciunt,
 Senu, que inter ipsos rugitus, strepituq; exoritur dentiū:
 Atque ut vultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montiuagua gratia, aut fera cerua
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuò irruerunt.
 Ibi sanè Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo arcem hastam adegit,
 Neque tamen perrupit as. defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, ambósque detondit tendones
 Homicida lancea, magnum enim robur inciderat viri.

Σιμωπιδῆς πολέμοιο ἐὼ μεγαθαρότῃ πατήρ.
 Οἱ δ' ἐν βήσας ὄρεος χαλεπὸς περὶ δέσται
 Κάπρις χαυλιόδω φρονέει θυμὸν μαχέσασθαι
 Αἰδράσι θηροῦτῃς, δῆλ' δέ τε λευκὸν ἰδόντα
 Δοχμωδεῖς, ἀφ' ὧν ὅσῃ σῶμα μαστιχέωντι
 Λείβεται, ὅσῃ δέ οἱ πυρὶ λαμπυρόωντι εἰκτῶν,
 Ορθαί δ' ἐν λοφίῃ φέρει βίχας ἀμφὶ τε θηρίων.
 Τῷ ἑκαλὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἰσθμοῦ εἴου θύρε δῖφρου
 Ἡμὸς δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτλη'·
 Οὗ γὰρ ἐξέμμενος θέρους αἰθρῶν ποισιν αἰείδῃν
 Αρχεταί, ὅτ' ἐπὶ πόσις καὶ βρωσίς θῆλει ἔερση.
 Καὶ τε πανήμερός τε καὶ ὅτ' ἔχει αὐδῶν
 Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροῖα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δὲ κίχρῳσι περὶ γλῶχας τελέδωσι
 Τοῖς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὁμοφάκας ἀόλονται.
 Οἷα Διώνυτος δῶκ' αἰδράσι χάσμα καὶ ἀχθῶ.
 Τῷ ὄρῳ μάρναντο, πολὺ δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
 Ως ὅτ' αἰετοὶ δύν' ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ὅπῃ σφίρας ὀρμήσωσι,
 Δεινὸν δέ σφ' ἰαχὴν ἀφ' ἀβόας θ' ἄμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πίττην ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλάζοντε μαχέδω
 Αἰγρὸς ὀρεαστιόμου ἢ ἀρεστέρης ἐλάφοιο
 Πίονος, ὡς τ' ὀδὸν μαρῶν βαλὼν αἰζήϊ' αἰὲρ
 Ἰὼ ἐπαὶ νόδῳ, αὐτὸς δὲ ἀπαλήσεται ἄλλῳ
 Χόρου αἰδρὲς ἐόν· οἱ δ' ἰσχυρῶς ἐνόησαν,
 Ἐστυμῶντος δέ οἱ ἀμφὶ μέγλιον δριμεῖον ἔθεντο.
 Ως οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισι ἔρυσαν.
 Ενθ' ἦτι Κύπρος μὲν ὑπὸ ῥόμβῳ Διὸς υἱὸν
 Κτενέμεναι μαμῶς σάκει ἔμβαλε χαλκῶν ἰχθῶν.
 Οὐδ' ἐρῶξεν χαλκὸν, ἔρυτο δ' ὅδωρα θεοῖο.
 Ἀμφιπρυσιάδης δ' ἐβίη Ἡρακλῆϊ
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἰχθῶν μακρῶ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θύσας ὑπὲρ ῥοδῶν γλυφίῳ
 Ἠλῶσ' ὅπῃ κρατέως· ἀπὸ δὲ ἀμφὶ κέρσε τέοντα
 Αἰδοροῖν ὅτ' ἐμὴν μήλα γ' αἰετῶν ἐμπροσφωτός.
 ε. ιιγ.

Cecidit autē voluti cū quercus aliqua, aut cū rupes
 Excelsa, iēta Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit, circū ipsū aut resonabāt arma variegata aere.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iouis arumnosus filius:
 Ipse aut occisorem hominum Martē accedentem observās,
 Saevū videns oculis, ut leo corpus fortē nactus,
 Quique admodum accuratē pelle validis unguibus
 Dissecta, quā celerrimē dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem nigrū expletur cor,
 Ac cassis intuens oculus saevū quiddā, costasq; & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens propē ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in precordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem propē venit afflicto corde.
 Utrique aut cum clamore alter alterum inuaserunt.
 Ut autem quando à magno rupes cacumine precipitans,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit
 Altus, ad quem cursu desertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum grauator, perniciosus Mara
 Vociferans irruit ille autem promptē venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iouis agida tenentis
 Obuiam venit Marti, tenebrosam habens agidem.
 Saeva autē toruē intuens, verbis volucris allocuta est:
 Mars inhihe animos ingentes, & manus inuictas.
 Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi:
 Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,
 Celeriter inuasit vim Herculeam,
 Occidere festinans, & coniecit aratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cessa Minerva,
 Hasta impetum auertit, manu deflectens à curru.

Ἡρπε δ' ὥς ὅτε τις δριϛ ἤριπτα, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατ'· πληγείσσε Διὸς ψλόεντι καρσυνῷ.
 Ως ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τάχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδους υἱός.
 Λύττος ᾗ βροτολειγρὸν Ἄρην ὀπιόντα δοκύνσας,
 Δεινὸν ὀρῶν ὄσσοισι, λένει ὡς σῶματι κύρσας,
 Ος τε μάλ' ἐνδυκίως ρινὸν κρατερῶς ὀνύχεσσιν
 Σχίσσας ὅπῃ τάχιστα μετ' ἔρποντα θυμὸν ἀπηύρα.
 Εὐμενέως δ' ἄρα τῷ κελευτῷ πύμπλαται ἦταρ
 Γλαυκιδέων δ' ὄσσοις δφνόν, πλάθει τε καὶ ὤμοις
 Οὐρῇ μαστόων, ποσσὶ γλάφῃ. ἔδ' ἐπεὶ αὖτις
 Ἐτληῖς αἶψα ἰδὼν χερδὸν ἢ δειν, ἢ ᾗ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιγρυωνιάδης ἀκόρητ'· αὖτ' ἤ τις
 Ἀντίθ' ἔσῃ Ἄρηθ', ἐπὶ φρεσὶ δάροσθ' αἰέξων,
 Εσσυμένως· ὁ δέ οἱ χερδὸν ἥλυθεν ἀχνύμενθ' κῆρ.
 Ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀνὴρ ἡλυσιν ὄρυσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπαυ' μεγάλην πέτρην ὤρησθ' ὀρῶσα,
 Μακρὰ δ' ὀπιθρόσκυσα κυλίνδετα, ἢ δέ τε ἠχῇ
 Ἐρχέται ἱμμεμαῖα, πάρος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 Τψηλός, τῷ δὲ σιωνείκαται, ἔνθα μιν ἵχει.
 Τόσση ὁ μὲν ἰάχῃ βροσάμενθ' ἔλιθ' Ἄρης
 Κεκληγὼς ἐτόρυσεν· ὁ δ' ἐμμελίως ὑπὲρ δεκτο
 Αὐτὰρ Ἀδλωαίῃ κοῖρῃ Διὸς αἰγίοχοιο
 Αἰτὴν ἥλθεν Ἄρην, ἱρεμνίῳ αἰγὶ δ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δ' ἔρα ἰδοῦσ' ἔπεια πτερόεντα φρεσὶν ὄρα.
 Ἄρες ὀπίχε μὲνθ'· κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτοις.
 Οὐ γάρ τοι δέμεις ὅσιν ὀπὸ κλυταὶ πύχαι δῖσαι
 Ἡρακλῆα κτείναιτα Διὸς δρασκάρδον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦτε μάχης, μὴδ' αἰτίος ἴσασ' ἐμεῖο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μίγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα πύχαι πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐτόρυσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Κακτὰ μῦραι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 Σπέρχυνόν, ἐοῦς παῖδος κοτίον φρεσὶ τεθνεώτης,
 Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ὀπὸ ᾗ γλαυκῶπις ἀθλῶν
 Ἐχλῶς ὀρμνῶ ἔτραπ', ὀρεξάμενθ' ὀπὸ δίφρου.

Acerb⁹ aut^r dolor Martē cepit, extractoque gladiis acuto
 Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedētē
 Amphitryoniades, saeuo insatiabilis clamore,
 Femore clypeo sub variegato.

Vulneravit validè, magnumque traiecit clypeum
 Hasta vibrans in terra aut^r prostravit mediā Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum, & equos
 Adegerūt celeriter propius, & à terra habēte latas vias
 In currum posuerunt variegatum, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt. venerūtque in altū Olympū.
 Filius autem Alcmenae & gloriosus Iolaus,
 Cygno de spoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Reuertebatur. moxq^{ue} exinde ad ciuitatē Trachiniā vene
 Equis velocibus. At caesus oculis Minerva (runt,
 Peruenit in Olympum magnum, & domus patris,
 Cygnum autē contrā Ceyx sepeliuit, & populus infinitus
 Qui prope ciuitatem habitant inclyti regū,
 Anten, Myrmidonumq^{ue} ciuitatem, celebrēque Iolcum,
 Arnemq^{ue} & Helicē. multus aut^r congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicūque portaret Delphos, cum vi spoliabat insidiatus.

Δριμὺ δ' Ἀρίω ἄχος εἶλεν· ἱρυσάμην· δ' ἄρ' ὄξυς
 Ἐσὺντ' ἐφ' Ἡράκλει κρατερόφρονι· τὸν δ' ὀπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δηνῆς ἀκόρητες αὐτῆς,
 Μηρόν γυμνωθέντα φέκει· ὑπὸ δαυδαλίοιο,
 Οὔτασ' ὀπικρατέως· διὰ δὲ μέγα στέκος ἄραξεν,
 Δέραπινωμήσας, ὅππῃ δὲ χθονὶ χάββαλε μίση.
 Τῷ δ' ὃ φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄμμα καὶ ἵππους
 Ἡλασαν αἶψ' ἐγχεί, καὶ ὑπὸ χροῖος θυρυοδείης
 Εἰσῖρον θῦκον πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἐπφτα
 Ἴππους μάστιγι, ἵκοντο δ' μακρὸν Ολυμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδαίμιος Ἰόλα·
 Κύκλιον σκυλίσσαντες ἀπ' ὅμων τείχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἐπφτα πόλιν Τρηχέν· ἵκοντο
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσι· ἀπὲρ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Εξίκετ' ἑλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρῷα.
 Κύκλιον δ' αὖ Κήϋξ δαπνεν· καὶ λαὸς ἀπείρονον,
 Οἳ ῥ' ἐγχεί ναῖον πόλιν· κλειτὴ βασιλῆος,
 Ἀντίω, μυρμιδῶνι τε πόλιν, κλειτῷ τ' Ἰαωλκόν·
 Ἀρίω τ' ἢ δ' Ἐλίκλῳ πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες Κήϋκα φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ πάφον καὶ σῆμ' αἰεὶ δὲ ποίησεν Ἀταυρ·
 Ομβρῶ χέμερ' αὖ πλήθων· τὼς δ' ὁρμὴν Ἀπόλλων
 Ἀητοῖδης ὠωξ', ὅππῃ ῥα κλειταὶ ἐκατόμβας
 Ος τις ἄγχι Πυθῶϊ δέ, θίγῃ σύλασσε δοκδύον.

ΗΣΙΟΔΟΣ

HEIODI MÆRÆI DEORVM
GENERATIO.

*M*usas Heliconiades incipiamus ca-
nere,

Quas Heliconis habitant montem,
magnamque diuinamque:

Et circa fontem nigrum pedibus te-
neris

Saltant, aramque præpotentis Sa-
turni,

A. que abluta tenero corpore in Permesso,

Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterque trepidiarunt pedibus.

Inde concitata, velata aëre multo

Nocturna incedebant, perpulchram vocem emittentes,

Celebrantes Iovemque ægida tenentem, & venerandam Iunonem,

Argivam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamque Ægiœchi Iovis, caruleos oculos habentem Miner-

Auguremque Apollinem & Dianam sagittis gaudentem, suam:

Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Thetidin venerandam, & nigris oculis Venerem;

Hebentemque aurea corma decoram: formosamque Dionem,

Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,

Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,

Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram.

Aliorumque immortalium sacrum genus semper existens:

Quas olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascens Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum dea sermone compellat,

Musa Olympiades filia Iovis Ægiœchi:

Η ΣΙΘΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΩΤΟΝΙΑ.

ΟΥ ΣΑΩΝ Ελικονιάδων αἰ-
χῶν δ' αἰδῶν,
Αἰθ' Ελικῶν Θ' ἔχουσιν ὄρεσ μέγα-
τε ζάπεόν τε.
Καί τε πᾶσι κλυόων ἰοειδέα πᾶσ'
ἀπαλοῖσιν
Ορχεῖσται, καὶ βωμόν ἐρωθενέθ'
Κροναίωθ'.

Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμηνασίῳ,
Ἡ Ἰπωνακρίωνι, ἢ Ολμειῷ ζαθέοιο,
Ακροτάτῃ Ελικῶνι χερσὶ ἐνεποιήσαντο
Κόμης, ἡμερόεντας ἐπερρώσαντο δὴ πρῶσιν.
Ενθεν ἄπορνήμεναι, κεκαλυμμένα ἤερε πολλῇ,
Εννύχῃ σείχον, πῶρε καλλέα ὕσαν ἰείσται,
Τυμὸσσα Δία τ' αἰγύχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Αργείῳ, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
Κέρῳ τ' Αἰγυόχοιο Διὸς γλαυκῶπι Αθήνῳ,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἡ δὲ Πρῶσδάωνα γρήνχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέων αἰδούῳ, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτῳ,
Ἡδὲ τε χρυσοσεφαρόν, καλλιῷ τε Διόνῳ,
Ἡώ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμαρῶν τε Σελήνῳ,
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, καὶ Κρόνον ἀγκυλαμήνῳ,
Γαῖαν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαναν,
Ἀλῶν τ' ἀθανάτων ἱερὸν ὄχος αἶεν ἑόντων.
Αἰνύποδ' Ἡσίοδον καλῶ ἐδίδαξαν αἰοιδῶν,
Ἀρνας πιμαίνανθ' Ελικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον εἶπαι,
Μέσται ὀλυμπιάδες κῆραι Διὸς αἰγυόχοιο.

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (solum,
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Diuinam, ita ut audirem tam futura quam prae terita:
Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se verò primò & postremò semper decantare.

Sed quò mihi hac circa quercum, aut circa petram?

O tu, à Musis ordiamur, quæ Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita;
Voce concordantes: illarum verò indefessa fluit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iouis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersa: resonat verò vertex niuosi Olympi,
Domus immortalium. hæ verò immortalē vocē emittētes,
Deorum genus venerantū in primis celebrant cantilena;
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
Secundò rursus Ionē, de rā patrē atque etiam virorum,
Incipientēsque canunt dea, & finiunt carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, sortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
Musa Olympiades filia Iouis agida habentis:
Quas in Pterea Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne fertilitati Eleutheri imperans:
Oblivionēque malorum, & solatium curarum.
Nox enim et noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
Sed cum iā annus exactus, circumuoluta v. essent rēpora
Mensium decrescitū, diēsque multi transacti essent.
Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus.

Ποιμένες ἄγραυλοι, καὶ ἐλέγχα, γαστέρες οἶον,
 Ἰδὼν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδὼν δὲ ὅτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔρασαν κοῦραι μεγάλῳ Διὸς ἀρτίπειαι·
 Καί μοι σκηπτοῖν ἔδον, δαίφνης ἐριθιλέθ' ὄζον,
 Δρέψασθαι θνητῶν· ἐνέπιδσαν δέ μοι αὖθις
 Θείῳ, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶναι.
 Καί με κέλετθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος· αἰεὶ ἰόντων,
 Σφας δὲ ἄστας προῖτον τε καὶ ὕστερον αἰεὶ ἀείδην.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα, πρὶν δρῦν ἢ πρὶν πέτεσθαι;

Τιῶν Μουσάων ἀρχώμεθα, παῖ Διὲ παρὶ
 Τρῳάδων, τέρπεισι μέγα νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Εἰρῶσαι τὰ τ' εἶναι, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶναι,
 Φωνῇ ὑμνῶσαι. τῇ δ' ἀπάματος ῥέει αὖθις
 Ἐκ σταμάτων ἡδέϊα· γέλῳ δέ τι δώματα παῖδες
 Ζηνὸς ἐργαδούποιο, θεῶν ὅππ' λειοέσση
 Σκιδναῖον ἤχεϊ δὲ κάρησι φέρετος Ολύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσάν,
 Θεῶν γένος αἰδοῖσι προῖτον κλείουσι ἀοιδῶν,
 Ἐξ ὥχης οἷα Γαῖα καὶ Οὐρανὸς θυρᾷ ἐπικτεῖν,
 ὅτ' ἐκ τῇ ἐχέοντο θεῶν, δεσπῆρες ἑάεν.
 Δαΐφρονι αὖτε Ζηνῷ, θεῶν πατέρ' ἢ γ' καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεθα· ἢ ὑμνῶσι θεῶν, λήγουσιν τ' ἀοιδῆς,
 Οἷον φέρτατος ὅς τις θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστος·
 Αὔθις δ' ἀνδρῶν τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Τρῳάδων, τέρπεισι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μῦσαι Ολυμπιάδες, κοῦραι Διὸς ἀγχιόχιοι.
 Τας ἐν Πιερίῃ Κρονίδης τέκε παρὶ μεγάροις·
 Μημεσιῶν, γυναικῶν Ἐλβιδῆρος μεδέουσα,
 Λησμεσιῶν τε κακῶν, ἄμπαιμά τε μαρμεράων.
 Ἐνθάδ' αἰεὶ νύκτας ἐκίχοντο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἅπ' ἀθανάτας ἱερὸν λέχος εἰσυναβαίνον·
 Ἀλλ' ὅτε δῆρ' ἐν αὐτὸς ἔλω, πρὶν δ' ἔτραπον ὄραρ
 Μελῶν τε θινόντων, πρὶν δὲ ἡμέτα πολλὰ ἐπιλέσθαι,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐνθάδε κόρας ὁμέφρονάς, ἧσιν ἀοιδῶν
 Μέμελεται, ὡς γήρασι φασίεα θυμὸν ἐχούσας.

Paululum à summo vertice niuosi cœli:
 Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem autem per os vocem emittentes
 Canunt, omniūque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortalit cantilena. undique v. resonabat terra atra
 Canentib⁹ hymnos: iucūdu^s v. à pedib⁹ strepit⁹ excitaba-
 Euntium ad patrē suū, ille aut in cœlo regnat. (tur
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen.
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores:
 Hac sanè Musa caneant, cœlestes domos tenentes:
 Nouem filiae magno è Ioue prognatae:
 Clióque, Euterpéque, Thaliáque, Melpomenéque,
 Terpsichoréque, Eratóque, Polymniáque, Uraniáque,
 Calliopéque: hac autem excellentissima est omniū.
 Hac enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filiae magni,
 In lucem editūque aspexerint à Ioue nutritorum regū:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenā,
 Huius verba ex ore fluunt blanda: caterū populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Recti iudicijs. hic autem tutò cautèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectus in foro, res iterum integras restituant
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue verò reges. ille verò beatus, quemcunque Musa
 Amat, suavis ei ab ore fluit vox.

Τυτθὰ ἀπ' ἀκρετάτης κορυφῆς νιφέντος Ολύμπου,
 Ἐνθα σφιν λιπαυοῖ τε χρεὶ κ' δώματα καλὰ.
 Παρ' δὲ αὐτῆς Χάριτες κ' Ἱμερθεοὶ κ' ἔχουσιν
 Ἐρδαλιν· ἔρατ' αὖ δὲ διὰ σῶμα δασαν ἰεῖσαι,
 Μελποίται πάντων τε νύμωι, κ' ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπὶ ἔρατον δασαν ἰεῖσαι.
 Ἀλλ' ὅτ' ἴσαν παρὸς Ολύμπου ἀγαλλόμεναι ὑπὶ καλῆς
 Ἀμβροσίῃ μολῶν· ὧς δ' ἴαχε γαῖα μίλωνα
 Τρωδύσας, ἔρατις δ' ἐπεδὼν ὑπὸ δούπης ἑρῶρει,
 Μεισσομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔρανος ἰμέσσι λούει,
 Αὐτὸς ἔχων βροτῶν ἡδ' αἰθαλέεντα κέρατον,
 Κάρτεϊ νικήτας πατέρεσσι Κρόνον. ὧς δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι δέταξεν ὁμῶς, κ' ἐπέφραδε τιμὰς.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσας αἰεὶ δὴν, Ὀλύμπῳ δώματ' ἔχουσας,
 Ἐννέα θυγατέρας μεγάλας Δίος ἐκ γαῖης,
 Κλειότ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τε, Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Κἀκτιόπη δ' ἡ δ' ὅσας φερεσάτη βῆσι ἀπασεων.
 Ἡ γὰρ κ' βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοῖσιν ἱπποδῆϊ.
 Οἱ πινὰ τιμήσοισι Δίος κοῦραν μεγάλῃσι,
 Γειτόμενον τ' ἐσίδωσι διορφέων βασιλῶν,
 Τῶ μὲν ὅππῃ γλώσση γλυκερῶν χεῖρσιν ἀοιδῶν,
 Τῷ δ' ἔπε' ἐκ σῶματος ῥεῖ μείλιχα οἰδῆν λαοῖ.
 Πάντες εἰς αὐτὸν ἑρῶσι διακρίνεται δέμιας
 Ἰθύνει δίκησι. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγροῦν.
 Αἰψά τε κ' μέγα νεῖκος ὀπίσσεσθαι κατέπαυσε.
 Τοιούτῃ γὰρ βασιλῆες ἐχέουσι οὐδ' ἐκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγροῖφι μετὰ τροπα ἔργα τελέουσιν
 Ρηϊδίως, μαλακοῖσι παρὰ φάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενοι δ' ἀνὰ ἄστυ δαῖον ὡς ἰλάσκονται
 Αἰδοῖ μείλιχ' ἡ μὲν δὲ πρὶν εἰ ἀγεομένοισιν,
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δέσποισι δούρωσι.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκ κούρου Ἀπύλῳ
 Ἄνδρες ἀοιδοῖ εἰσιν ὅππῃ χθὴν καὶ κιδάρισται.
 Ἐκ δ' Δίος βασιλῆες. ὃ δ' ἔλβιθε ὅν τινα Μῦσας
 Φιλῶνται γλυκερῇ οἰδῇ σῶματος ῥεῖ αὐδῇ.

Quòd si enim quis luctum habens recenti dolore saucio a-
 Tristetur, animo dolens, ceterum Poëta (nimo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus celebraverit, beatosq; deos qui Olympū incolūt,
 Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quicquam,
 Meminit: citò. n. deflexerunt eū aliò dona deorū. (dolor n̄
 Saluete nata Iouis, date verò amabilem cantilenam
 Celebrate quoque immortalū diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato, . (stentium,
 Noctēque caliginosa, quòque salus nutriuit Pontus.
 Dicite insuper, ut primūm dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus æstu furens
 Astraque fulgentia & cælum latum supernè.
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, & quò honores distinxerint (lum.
 Atque quò primūm multu implicitū sphaeris tenuerint cæ-
 Hac mihi dicite Musæ, caelestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quòdnam primum fuerit illorum.

Primò omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore pradiata, omnī si des tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartarāque tenebricosa in recessu terra spaciōsa:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumque hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium,
 Ex Chao verò Erebusque, migrāque Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Æthérque & Dies prognati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primūm quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatus dijs sedes tuta semper:
 Genuit praterea montes altos, de arum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suauis. ceterum deinde (habentem,
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices,

Εἰ δ' ἄρ' τις κ' πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀχαρήμην, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μυσῶν θεράπων κλεῖα φρεσίν αὐθροόπων
 Ἀμνήσῃ, μάκαρές τε θεοὶ οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἴψ' ἔγε δυσφρονέων ὀπιλήσεται, ἐδὲ τι κηδεῶν
 Μέμνηται· ταχέως ᾗ παρέτρα πεδῶρα θεάων·
 Χάρετε τέπνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαι ἀοιδῶ.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱδὼν γλῶτ' αἰεὶ εἴντων.
 Οἱ Γῆς ἐξεγλύοντε κ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντες,
 Νυκτὸς ᾗ δ' νοφερῆς, οὐδ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος,
 Εἵπατε δ' ὥς ταρωῶτα θεοὶ κ' γαῖ' γλῶντο.
 Καὶ πύταμοι, κ' πόντος ἀπείρεται οἷο ματι θυῶν,
 Ἀσρά τε λαμπετόωντα, κ' ἑρᾶνὸς ἔυρυς ὕψ' ἔχει,
 Οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγλύοντο θεοὶ, δαῖτ' ἔαον.
 Ως τ' ἄφειθε δάσασιν, κ' ὥς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡ ᾗ ὥς ταρωῶτα πολὺ πύχυν ἔχεν Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἱάσπετε Μῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εξ ἀρχῆς, κ' εἵπαθ' ὅ, τι φρεσὶν γλῶτ' αὐτῆς.

Ἡ τοι μὲν φρεσὶ πρὶς γαῖαν γλῶτ', αὐτὰρ ἱππεύει
 Γαῖ' ὀρύσσει, πάντων ἑδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου.
 Τάρταρά τ' ἠερέεντα μυχῷ χθονὸς ἑυρυδείης.
 Ἥδ' Ἥρῃς ὅς κ' αἰεὶ εἰς ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσίμελ' ἔσται, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρῶν
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον κ' ὀπίφρονα βυλῶ.
 Ἐκ Χάος δ' Ἑρῆος τε μέλαρ ἄ τε Νύξ' ἐγλύοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε κ' Ἡμέρη ἐξεγλύοντο,
 Οἷς τέκε κυσάμην, Ἑρέβη φιλότῃ μιγείσασα.
 Γαῖα δέ τοι φρεσὶ μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρατὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν φεῖ πάντα καλύπτει,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἑδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ἕρῃ μακρῇ, θεῶν χαρίεντας εἰαυλοῖς
 Νυμφέων, αἳ ταῖαισιν ἀν' ἕρῃ βησθήεντα·
 Ἡ ᾗ κ' ἀρτύχεται Πέλαγος τέκεν οἷο ματι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφ' ἡμέρῃ, αὐτὰρ ἱππεύει
 Οὐρατὶ ἐυνηθῆσθε τέκε' Ωκεανὸν βαθυδίνην.
 f. ῥ.

Cœūmque, Creūmque, Hyperionēque, Iapetūque,
 Theāque, Rheāque, Themīque, Mnemosynēque,
 Phœbēque aurea corona insignem, Tethynque amabilem:
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos: floridū a. odio prosequatur pa-
 Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes, (rentem.
 Trontēque, Steropemq̃, & Argē forti animo pradiit
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Quis sanè per alia dīs similes erant,
 Unus verò oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti.
 Robūque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure & Cælo prognati sunt
 Tres filij magni, & prauālidī, non nominandi,
 Cottūque, Briareūque, Gygēsque, superba proles.
 Quorū centū quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessa: capita verò unicuique quinquaginta,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo v. infensi erant parenti
 Ab initio. & horū quidem ut quisque primū nascebatū,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum: ipsa verò intus ingemiscēbat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malāque excogitauit artem.
 Statim verò cūm procreasset genus canī ferri,
 Fabricauit magnam salcem: eduxit verò charis liberū.
 Dixit autem animam addens, charo mœrens corde:
 Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliā
 Vestri prior enim seua machinatus est opera. (illorum.
 Sic dixit, illos verò omnes inuasit metus, neque quispiā
 Locutus est, confirmato animo tandem magnus Saturnus.
 E contrā verū compellauit matrē castā, (versus.

Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑψίστινά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρεΐαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβον τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἑρατὴν.
 Τὰς δὲ μεθ' ὀπλότατος χρῖετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ἑσπερίον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Σπερόπην τε, καὶ Ἀργεὶ ὄβριμόθυμον,
 Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἔδισταν, τῶν αἰετὶ κραυγῶν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν δήα θεοῖς ἐταλίσκιοι ἦσαν,
 Μένῳ δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ·
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφείων
 Κυκλυτερῆς ὀφθαλμὸς ἦεν ἐνέκειτο μετώπῳ·
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βῆν καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεχλύοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ἐκ οἰομασθῶν,
 Κόπῳ τε, Βερβεός τε, Γύγης θ', ἑσπερίφανα τέκνα.
 Τὸν ἑκάτον μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσοντο
 Ἀπλάσοι, κεφαλαὶ δ' ἑκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' ἄπλατος, κρατερὴ, μεγάλη δὲ εἶδος.
 Οἶοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεχλύοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθοιτο τεκνῆι
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις ποσὸν τα χροῖται,
 Πάντας δὲ κραυγῇ λίσσεται. καὶ ἐς φάσιν ἐκ ἀνίσκει,
 Γαίης ἐκ κορυμῶν· κακὰ δ' ἐπετίρπειτο ἔργα
 Οὐρανός, ἠ δ' αἰτὸς σοναχίζειτο Γαῖα πηλώρη,
 Στῆνομένη δολίῳ δ' κακῶν ἐπεφράσατο τέχνῃ.
 Αἶψα δ' ποιήσασα χρῖετο πολλῶν ἀδάμωλος,
 Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παμπύφίλοισιν,
 Εἶπε δ' ἀρσενεύουσα, φίλον τέπι μὲν ἦτορ,
 Πᾶσι δὲ ἱμοὶ καὶ πατρὸς ἀταδέλου, αἵ κ' ἐδέληται
 Πείθεσθαι, πατέρῳ γὰρ κακῶν ποσάμεθα λώβῳ
 Τμετέρου. φρότερόν γὰρ αἰκέει μῆσατο ἔργα.
 Ως φάτο. σὺ δ' αἶρα πάντα ἔλεν δέσῃ, ὅς τις αὐτῶν
 Φθίγγεσθαι. θαρσήσας δ' ὄψεσθαι Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὖτις μύθοισι φροσύνει μῆτιρα καδ' ἰνῶ,
 f.ij.

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum: prior enim sana meditatus est opera.

Sic dixit. gausa est autem valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsum celans in infidiis. indidit v. manus
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.

Venit autè Noctè adducens magnum Cælū, vedique verò
 Cupiens amorem imminebat, & sanè extentū est Telluri
 Pasim: ex infidiis autem filius petijt manus

Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, ftris
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa
 Festinanter demessuit, rursūque abiecit ut ferrentur
 Ponè. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquæ enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumuolutis autem annis,
 Produxit Erinnyésque validas magnósque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:

Nymphásque, quas Melias vocant super immensam ter-
 Testiculísque ut prius resectis ferro, (ram.

Proiecit circa Epirum undis agitatum in pontum, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca v.

Spuma ab immortalis corpore oriebatur: in ea puella
 Innutrita est. primum v. ad Cytheras diuinas

Vebebatur, inde tum circumfluam peruenit ad Cyprum.

Prodiit verò veneranda formosa dea: circum v. herba.

Pedibus sub mcllib. crescebat: Aphroditem autem ipsam,
 Spuma progeneratã deã & decorã pulchris sertis Cythereã,

Nominant tam dij quam homines: eò quòd in spuma

Nutrita fuit: sed Cytheream quòd appulit Cytheris.

Cyprigenam v. quòd nata sit undosa in Cypro.

Atque Amantè genitalia, quia ex genitalibus emerfit.

Hanc v. Amor comitatus est, & Cupido sequebatur

Natã primum, & deorū ad calū euntem. (pulchrum,

Hunc v. ab initio honorem habet, atque sortita est

Sortem inter homines & immortales deos,

Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τὸτό γ' ὑποσχόμεθα τελέσασθαι
 ἔργον· ἐπεὶ παῖς γε δυσσύνεμον ἐκ ἀλεγίζῃ
 ἡμετέρου· πρῶτον γὰρ ἀεικέα μύσατο ἔργα.

Ὡς φάτο· γήθησεν ὃ μῆγα φρεσὶ Γαῖα πλώρη·
 εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνιθῆκε ὃ χεῖ
 Ἀρπύω καρχαρόδοιτα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 ἦλθε ὃ Νύκτ' ἐπάγων μέγας· Οἰραγὸς ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμείρεται φιλόπτης ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐτανύθη
 Πάντη, ὃ δ' ἐν ὀχεοῖο παῖς ὠρέξατο χεῖ
 Σκαῖῃ, δεξιτερῇ ὃ πελάριον ἔλαβεν ἀρπύω,
 Μακρῶν, καρχαρόδοιτα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα παῖς
 Εὐσυνόμοις ἤμισε, πάλιν δ' ἔορνε φέρεσθαι
 Ἐξοπίτω, τὰ μὲν ὅτ' ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρας·
 Οὐαὶ γὰρ ῥαδάμηνες ἀπέστυθεν αἵματιέσσιν
 Πάσαι δέξατο Γαῖα, πεπλομένην δ' ἐν αὐτῇ,
 Γείνατ' ἔρποντες τε κρετταί, μεγάλοι τε Γίγαντες,
 Τάχιστα λαμπομόμοι, δέλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αἷ Μελίης καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μήδεα θ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτυγχεύας ἀδάμαστον
 Κάβειδ' ἐπ' Ἠπείρου πολυκλύσῳ ἐνὶ πότιν,
 Ὡς φέρετ' ἀμπύλαρος περὶ χεῖρας, ἀμφὶ ὃ λαβὴν
 Ἀφροδ' ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ἄρνυται· τῷ δ' ἐνὶ κέρει
 Ἐδρέφθη· πρῶτον ὃ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο· ἐν δὲ ἱερίῳ πρῶτον ἵκετο Κύπρῳ.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδίδη καλὴ θεός· ἀμφὶ ὃ ποῖν
 Πόσιν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἴξετο· τῷ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Δοροχόμαιαί τε θῆλ' καὶ ἰϋσέφθον Κυθήρειαν
 Καλήσκουσι θεῶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφροδ'·
 Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαί, ὅτι πρὸς ἑκὼς Κυθήρεις·
 Κυδοροχόμαιαί δ' ὅτι γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ ὃ φιλομμηδεία ὅτι μηδείαν ἐξεφαείθη.
 Τῇ δ' ἔρπον ἀμείψισσε, καὶ ἡμερὲς ἔασσετο καλὸς
 Γεινομένη ταχέως, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰύση.
 Ταύτῳ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λείλειχε
 Μοῖραν ἐν αἰθεράποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παιδενίοις τ' ὄφρου, μνησθήματα τ', ἐξαπάτας τε,
 f. iij.

Obleſtationemq; ſuaue, & amicitiam, blanditiãſque.

Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios obiurgans, magnum Calum, quæ genuit ipſe. Iſſe
 Diſtitabat porro, extēdentes ex proterua magnū patraſ-
 Facinus, cuius deinceps ultio in poſterum futura ſit.
 Nox præterea peperit odioſum Fatum, & Parcā atram,
 Et mortē: peperit etiā. Sennū, peperit verò agmen Sōnio-
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obſcura. (rum:
 Rurſum poſtea Momum, & Arumnam dolore plenam,
 Heſperidēſque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura ſunt, ſerentēſque arbores fructus
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothóque, Lacheſinque & Atropon: quæ mortalibus
 Naſcentibus dant habendum bonūque malūque,
 Quæq; hominūque deorūque delicta perſequentes,
 Nunquam deſinunt dea à vehementi ira,
 Priuſq; illi rependerint malā vitionem quiſquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemefin, cladē mortalibus hominib;
 Nox pñicioſa: poſt hæc, Fraudem enixa eſt, & Amicitia
 Seniumque noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Caterum Cētentio odioſa peperit qdem. I. abire moleſtū,
 Obliuſionēque, Peſtēmque, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnaſque, Cēdēſque, Præliaque, Stragēſque virorum,
 Iurgiūque, mendacēſque ſermōnes, Diſceptationēſque,
 Legum contemptum Noxamque, ſamiliare inter ſeſe:
 Iuramentūque quod plurimum terreſtres homines
 Ledit, quando quiſpiam volens peierauerit.
 Nereūque alienū à mēdacio, & veracem genuit Pōi-
 Maximum natu filiorum. ſed vocant ſenem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec iuriſ & equi
 Obluiſcitur, ſed iuſta & manſueta conſilia nouit.
 Deinde rurſum Thamantem magnum & fortē Phorcyn,
 Terra commiſtus, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati ſunt pquā amabiles ſubodes de-
 Ponto in inſructuoſo, & ex Doride pulchricoma, Larum

Τέρψεν τελευκέρῳ, φιλότῃτά τε, μέλιχίῳ τε.
 Τοῖς ᾧ πατὴρ Τιτῶας ὀπίκλησιν καλῆεσκιν,
 Παῖδας ῥακείων μέγας Οὐράκιος, οὐκ ἔκεν αὐτός.
 Φάσκε ᾧ τιταίνοντας ἀταδαιλίη μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δὲ ἐπὶ στα πίπνι μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δὲ ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μάλαιναν,
 Καὶ Θανάπν. τίκε δὲ Ὑπνον, ἔτικτε ᾧ Φύλον Ουείροον.
 Οὐ πνι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δούτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἷξιν ἀλγινόεσσαν.
 Ἐσπερίδας δὲ αἷς κῆλα πέριλιν κλυτὴ Οκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα καρποῖ,
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποινοῖς,
 Κλωθῶ τε, Λαχεσίην τε, καὶ Ἀΐον· αἵ τε βροτοῖσι
 Γεινομέμοισι διδούσιν ἔχθρην ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Ἀτ' αἰδρωῶν τε θεῶν τε ὠφθαλμοσίας ἐφίπουσιν
 Οὐδέ ποτε λήθοισι θεὰ δηνοῖο γόλοιο,
 Πρὶν γ' ἄντ' ὧ δώσῃ κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμαρτή,
 Τίκετ ᾧ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὁλοή· μὲν τῷ δὲ Ἀπάτῃν τέκε καὶ Φιλότῃτα,
 Γῆρας τ' ἐλόμβρον, καὶ Βελι τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔρως συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθῃν τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα.
 Ὑσμῶας τε, Φόνοιν τε, Μάχας τ', Αἰδοροκτασίας τε,
 Νείκεα τε, Ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δισνομίαν, Ἀτίαν τε, στυγίαν ἀκλήλοισιν.
 Ὅρκον θ' ὅς δὲ πλείστον ὀπταχθονίοις ἀνθρώποις
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὀπίορκον ὁμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόιντος,
 Πρὶσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέοισι γέροντα,
 Οὐτε καὶ νημοτὴς τε καὶ ἥπια θ' αὖδὲ καὶ θεμισέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δώεα οἶδεν.
 Ἀΐτις δὲ αὖ Θάυμαντα μέγα, καὶ ἀγνώρεα Φόρκυν,
 Γαίην μεσγόμενος, καὶ Κηφῶ καλλιπαρήμον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρηῶ δ' ἐγλύοντο μετῆρτα τέκνα θεάων,
 Πόντος καὶ Ἄρυσγέτης, καὶ Δωβίδος ἡυκόμοιο.

Filia Oceani perfecti fluij,
 Protóque, Eucratéque, Saóque, Amphitritéquē,
 Eudoráque Thetísque, Galenéque, Glaucéque,
 Cymothoe, Spióque velox, Thaliáque iucunda.
 Et Melita gratiosa & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheaque, Eratóque, & Eunice roseis lacertis pradita,
 Dotóque, Protóque, Pherusaque, Dynamenéque,
 Nesaque, & Actaea, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoéque lepida, & Hipponé roseis lacertis pradita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorum, unâ cum Cymotolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphi-
 Cymoque, Eionéque, pulchrâq; coronata Halimede, (trite-
 Glaucenoméque hilaris, & Pontoporia,
 Licoréque, & Euagore, & Laomedia,
 Polyneméque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarnéque tam indolis grata, quàm inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, diuináque Menippe.
 Nesoque, Eupompéque, Themistóque, Promoéque:
 Nemertésque, quæ patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumás u. Oceani profundi fluij filiam
 Duxit Electram, hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomâsque Harpyias, Aëllóque, Ocypeténque,
 Quæ ventorum flamina, & aues assequuntur
 Pernicibus alis, in cælo enim detegentes volitant.
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulchris genis pradi-
 Apar. o canas, quæ ob id Graas vocant. (tar,
 Immortaléque dij, humique incodentes homines.
 Pephredóque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonéque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
 Sthenóque, Euryaléq; Medusaq; grauiâ perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & scio non ob-

Κέρης Ωκλαοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτό τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ' Αμφιτρίτη τε,
 Εὐδώρα τε, Θέτις τε, Γαμῶν τε, Γλαυκῶν τε,
 Κυμοδόη, Σπῖώ τε θυή, Θοῖήν τ' ἐρέεσα.
 Καὶ Μηρίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμήνη, καὶ Αἰαυή,
 Παπθῖν τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχες,
 Δωτώ τε, Πρωτό τε, Φέρουσα τε, Διωνυμῶν τε,
 Νησαῖν τε, καὶ Ακταῖν, καὶ Πεσπεμίδα,
 Δωρεῖς, καὶ Περύνη, καὶ Ὀφειδὴς Γελάτεια·
 Ἰπποδοῖν τ' ἐρέεσα, καὶ Ἰπποπόνη ῥοδόπηχες,
 Κυμοδόκη θ', ἢ κύματ' ἐν ἡρώεσσι ποίτῳ
 Πιοιάς τε ζαθέον ἀνέμῳ, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεῖα φρηνύει, καὶ εὐσφύρα Αμφιτρίτη·
 Κυμώ τ', Ηῖόνη τ', εὐσέφανος θ' Αλιμνίδη.
 Γλαυκινόω τε φιλομυμῆδης, καὶ Ποντοπόρφα·
 Αἰαχόρην τε, καὶ Εὐαχόρην, καὶ Λασομίδα·
 Πελιωμένη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λισσαῖα, αἰα,
 Εὐαρήν τε φυλῶ τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ὁμοῖος.
 Καὶ Φαμῖδην χαρίεσσα δέμας, δῖήν τε Μενίπῳ·
 Νησώ τ', Εὐπόμην τε, Θεμισώ τε, Περνύη τε.
 Νηρῆτις θ', ἢ πατρὸς ἐχένοον ἀθανάτοιο,
 Αὐτὰρ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξερχόμενα
 Κῆρας πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδὺσαι.
 Θαύμας δ' Ωκλαοῖο βαθυρρεΐται οὐραβῶ
 Ηγάγετ' Ηλέκτρα. ἢ δ' ὠκεῖα τέκεν Ἰερν,
 Εὐκόμοις θ' Αρπυίας, Αἰλῶ τ' Ωκυπέτιν τε,
 Αἳ ῥ' ἀνέμων πιῶσι καὶ οἰατοῖς ἅμ' ἔπενται,
 Ωκεῖν πῆδύ γε σὺν μεταχρήνισιν γῶ ἰέτην.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρήοις,
 Ἐκ γῆρας ποταμῶν, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 Αἰατῶν τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχόμεναι τ' αἰθρώποι.
 Πεφρηδῶ τ' εὐπέπλον, Εὐνώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργόη θ' αἰεταῖσι πέφλυ κλυτὰ Ωκλαοῖο,
 Ἐχάπῃ φερὲς νυκτός· ἵν' Ἐσπερίδης λιγύφανοι,
 Σπῖώ τ', Εὐρυδῆν τε, Μέδουσα τε, λυγρὰ παρθέναι·
 Ἡμὲν ἔτι θυγῆται δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήροες

Dua: cum una concubuit cærulea casarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Eius autem Perseus caput cum arripuisset,
 Exiit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic enssem aureum tenebat manibus.
 Et ille quod cum auolasset, relicta terra matre pecorum (ris:
 Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit vis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus neque immortalibus diis,
 Specu in concavo, diuinam animo infracto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnumque,
 Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terra.
 Illic u. ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusque diis mortalibusque hominibus.
 Ibi sanè ei destinarunt dii inclitas domos incolere.
 Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymphe, & senij expers diebus omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puellæ.
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
 Illa u. græuida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Gerioni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minimè effabi-
 Cerberum crudiuorum, Plutonis canem ærea voce, (lenæ,
 Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque,
 Tercio, Hydram genuit odiosa edoctam,

Αἶ δ' οὐτ' ἤ μὴ παρ' ἑξέστω Κυανέης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ αἵθουσι εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Πέρσεϊς καὶ δὴλὸν ἀπεδιδροτύμηνεν,
 Εξέδυρε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππῳ Θ.
 Τῷ μὲν ἐπὶ νύμφῳ ἰὼν, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς ὤρεϊ πήγας
 Γεῖνεθ'. οὐδ' ἄορ χεύσθον ἔχεν μὲν χερσὶ φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν δ' οὐκ ἴαμεν Θ, ὡς λιπὼν χόονα μητέρα μῆλ' αἶν,
 Ἰκνέτ' ἐς ἀθανάτους Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντῶν τε στεροπῶν τε φέρον Διὶ μητόειπ.
 Χρυσάωρ δ' ἐπικετείχετο Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρρόῃ κούρῃ κλυτῷ Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξινάριξε βίη Ἡρακλεΐη,
 Βοισὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, πειρῶντα εἰς Ἡριδείη.
 Ἡμετι τὰ ὅτε ὡς βυῖς ἤλασεν ἄρυμετώποις.
 Τίρμυθ' εἰς ἱδλῷ, διαβάς πόρον Ωκεανοῖο,
 Οἶον τε κτεῖνας, καὶ ρουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶς ἐν ἡρόεντι, ἄφ' ἑλῶ κλυτῷ Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἐτεκ' ἀνδροπέλωρον, ἀμύχανον, ἔδ' ἐν εἰοικῆς.
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῷ, θεῖλῳ κρατερὸφρον' Ἐχιδναῖον.
 Ἡμισυ μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδι, καλλιπαρῶνι,
 Ἡμισυ δ' αὖτι πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμὸν σῆνι, ζατῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δ' ἐνὶ σπείεσσι βάσι πλάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θινυτ' αἰδρώπων.
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δαίαντες θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἐρυτ' εἰς Ἀρίμεισιν ὑπὸ χόονα λοχρὴ Ἐχιδνα,
 Ἀθανάτους νύμφῃ καὶ ἀγῆρα ἡμῶν πάντα.
 Τῇ δ' Τυφάωνα φασὶ μνησθῆναι ἐν φιλότῃ.
 Δεινόν δ' ὑβριτικῶν αἵματι, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερὸφρονά τέκνα.
 Θῆσαν μὲν πρῶτον κύνα γαίῃατο Γηρυονῆι.
 Δεύτερον αὖτις ἐπικτεν ἀμύχανον, ἔτι φατῶν,
 Κέρβεσον, ὠμὸν σῆνι, αἰδέσθαι κύνα χαλκόφωνον,
 Πεντηκοντακάρην, αἰαδῆα τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, Τελῶν αὖτις ἐχίνα, λυγρὴ εἰδύαν,

Lernaam quam enutriuit dea albis vlnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculana.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sano ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerua praeatricis.
 Tum ipsa Chimera peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernitemque validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capella, tertium v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, p. t. v. draco, media v. capra,
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingen exitialem peperit, Cadmeis perniciè,
 Ab Ortho subacta: Nemeumque leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.
 Ceto v. minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit grauem serpentem, qui obscura in latibulis terra
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys aut Oceano flumina peperit vorticosa, (habentè,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices
 Strymonem, Maeandrumque, & Istrum pulcherrimum,
 Phasinque, Rhesumque, Acheloum argenti vorticem,
 Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
 Granicumque, & Asopum, diuinumque Simoenta,
 Peneumque, & Hermum, amoenèque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
 Euenumque, & Ardescum, diuinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quae per terram
 Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò à Ioue sortem habent,
 Pitheque, Admetèque, Ianthèque, Electraque.

Αερναίλω, ὡς ἔριψε θεὰ Λυκώλει' Ἡρη,
 Ἀπλητεν κοτέουσα βίη Ἡρακλειή.
 Καὶ τὼ μὲν Διὸς υἱὸς ἐνέρετο τηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιρυωνιάδης, σὺν ἀνιφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆος, βουλῆσιν Ἀθιωαῖνης ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' Ἰχίμαγρα ἐπικτε, πύρουσαν ἄμσχυματον πῦρ,
 Δεινὴν τε μεγάλῃν τε, ποδῶνά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ὡς τρεῖς κεφαλῇ· μία μὲν, χαρσπύιο λέοντος·
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφι' ἔκρατερ' ἰο δράκοντος·
 Πρώτῃ κέεν, ὅππῃ δὲ δράκων, μίαν δ' Ἰχίμαγρα,
 Δεινὸν ὄππῃ· λείουσα πύρος μὲν αἰδυμένοιο.
 Τὼ μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βενερεφόντης·
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισι ὀλεῖσθον,
 Ορθῶ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειῶν τελέοντα,
 Τὸν δ' Ἡρη ἔριψατο Διὸς κῶδ' ἢ παρὰ κοιτίς,
 Γυνῶσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνδρόποισ.
 Ενθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετε φῦλ' ἀνδρόπων,
 Κοιρανέων ῥητοῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπίσαντος·
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλειῆς.
 Κητὼ δ' ὀπλότατοι, Φόρκῳ φιλότῃ μιγεῖσθε,
 Γείνατο, δὴν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς καὶ θεσπε γαῖης,
 Πείρατιν ἐν μεγάλοις παγχρύστα μῦλα φυλάσσει.
 Τῷτο μὲν ἐν Κητοῖς καὶ Φόρκῳ γένος ὄσι.
 Τηδε δ' Ὀκεανῷ ποταμοῖς τέκε δινέεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνῳ,
 Στυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστροι καλλιρέεθρον,
 Φάσιν τε, Ρῆτον τ', Ἀχελώϊν ἀγυροδίνῳ.
 Νέασιν τε, Ρόδιόν δ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπὶ ἀπορὴν τε,
 Γρηνίκόν τε, καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμουῶνα,
 Πλωϊόν τε, καὶ Εἰμον, εὐερείτῳ τε Κάϊκον,
 Σαγάρειόν τε μέγα, Λαδωνά τε, Παρθέϊόν τε,
 Εὐλύον τε, καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σχεμνυδροῖ.
 Τίκτε δ' ὅσυχαιόσθι ἱερὸν γένος, αἷ' ἡ γαῖα
 Ἀνδρας κερύζοισιν, Ἀπόλλωνι ξυῖ ἀϊακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτῃ δ' Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ', Ἀδμήτῃ τε, Λαμῇ τ', Ἠλέκτρῃ τε,

Dorisq̃ue, Prymnóque, & Vrania forma deam referens,
 Hippóque, Clymenéque, Rhodiáque, Calliroéque,
 Zeuxóque, Cytiéque, Idyiáque, Pasithoéque,
 Plexauréque, & Galaxaure; amabilisque Dione,
 Melobosisque, Thoéque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bouinis oculis,
 Perséisque, Ianiráque, Acastéque Xanthéque,
 Petraáque-lepida; Menesthóque, Europáque,
 Metisque, Eurymonéque, Telestóque croceo peplo.
 Crisiéque, Asiáque & amabilis Calypso.
 Eudoréque, Tychéque, & Amphiro, Ocyroéque,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæc Oceano & Tethyde progeneratæ sunt,
 Grandiores natu filia multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles:
 Tot rursus alij fluxij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalium virum proloqui:
 Sed singulatim nouerunt quicumque circum habitant.
 Thia præterea Solémque magnam, lucentémque Lunam,
 Aurorámque quæ omnibus terrestribus lumen præbet.
 Immortalibusque dijs qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astraúmque magnum, Pallantémque præstantissima dea.
 Persénque, qui etiam omnes præcellebat peritia. (tum.)
 Astræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreámque rapidum,
 Et Notum in amore cum deo dea congressa.
 Post hos v. Aurora stellam genuit. Luciferum manẽ geni-
 Astraque fulgentia quibus cælum cinctum est. (ita.)
 Styx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in adibus,
 Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios.

Ἀσπερὰ τε, Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῶ τε, Κλυμῶνι τε, Ροδίᾳ τε, Κρημῶνι τε,
 Σιδεῶ τε, Κλυτῇ τε, Ἰδύᾳ τε, Πασιδῶνι τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἱερᾷ τε Διῶνι,
 Μιλόδοσις τε, Θῶνι τε, καὶ ἱμερῆς Πολυδώρῃ·
 Κερκῆς τε φυλῇ ἱερᾷ, Πλυτῶ τε βοῶπις,
 Περονίς τ', Ἰαίειρά τ', Ἀχρῶνι τε, Ξανθῇ τε,
 Πειτρῶνι τε, ἑρόισα, Μενεαδῆ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐμνώωνι τε, Τελαφῶνι τε κροκοπέπλῳ·
 Κερσίῃ τ' Ἀσίῃ τε, καὶ ἱμερῶντα Κρημῶνι.
 Εὐδῶνι τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιεργῇ, Ἰκχυρῇ τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δὲ σφίσι φερφεμεσάτη ὄρνις ἀπασίων.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκεανῆ καὶ Τηθύϊ ἐξελθόντε
 Πρεσβύταται κῆρυι. πολλαὶ γὰρ μοι εἴπῃ καὶ δῆλαι,
 Τεῖς γὰρ χεῖλαι εἰσι ταῖσφ' ὀφροὶ Ὀκεανίῃαι,
 Αἶψα πολυασπείρας ῥῆται καὶ λεία Λίμνης
 Πᾶσι ὁμῶς ἐφίπουσιν, δείκνυσι δὲ γλαυὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἄγροι ποταμοὶ κραιναχόεσσι ῥέοντες,
 Τίεες Ὀκεανῆ, τοῖς γίνατο πότνια Τηδύς.
 Τᾶν ὄνομα ὠχελίοι πάντων ἔροτον ἀνδρῶν ἐπίσσει,
 Οἳ δ' ἔκαστοι ἴσασιν αἰετῶν αἰετῶσι.
 Θείᾳ δ' Ἡῆϊόν τε μέλαι, λαμπερῇ τε Σημόνι,
 Χαί δ' αὖ πάντας ἐπὶ χθονὶ φασίναι,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς πατρὶσι καὶ ἑρμῇ ἔχουσι,
 Γείναθ', ὠκυνηδεῖς· τ' ἐπεὶ οἱ θεοὶ φιλόταται,
 Κρίν δ' Εἰρυβ. ἡ πικτεῖ φιλόταται μεγαῖσαι,
 Ἀσπρῶν τε μέλαι, Πόλυντά τε, δῖα θεάων·
 Πέρση δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέφασκεν ἰδμοσυῶσαι.
 Ἀσπρῶν δ' Ἡὸς ἀέμωσ' τέκε χαρτερόδύμεις,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέῳ τ' αἰφροκέρηδιον,
 Καὶ Νότον, αἰ φιλόταται θεῶν θεὰ ἑυνηδεῖσα.
 Τοῖς δ' ἔμετ' ἀστὲρ πικτεῖ Ἑσπερό· Ἡελίῳ δ' αὖ,
 Ἀσρᾷ λαμπυρῶντα, πᾶσι καὶ ἑρμῇ ἐστὶ φαῖώτα·
 Στυξ δ' ἔτεκε Ὀκεανῆ θυγάτηρ, Πόλυντι μεγαῖσαι,
 Ζῆλον καὶ Νίκην ποδίσφυρον αἰετῶν αἰετῶν,
 Καὶ Κρόνον, καὶ Διόν, ἀελφῶν τε γίνατο τέκνα,
 δ. ε.

Quibus non est seorsim à Ioue domus nec ullâ sedes;
 Neque via qua non illis deus praeit:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonantem sedem habet.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illi, quando omnes Olympii fulgurater
 Immortales vocauit deos ad altum caelum. (gnet,
 Dixit autem, quod quisque una secum deorum contra Titanes pra-
 Nulli se adepturum pramia, sed honorem quemque.
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illi etiam dixit qui honoris expertus fuerit sub Saturno atque
 Ad honores ac pramia prouecturum, ut fas est. (immunis,
 Venientem prima Styx incorruptibilis ad Olympum -
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam ut Jupiter honorauit eximia quoque dona dedit:
 Ipsam enim constituit deorum magnam ut sit iuramentum,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat;
 Perfecit ipse autem prae potens est, atque regem agit.
 Phoebe porro Caei peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida verò sacra deinde dea dei in amore,
 Latonam caeruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus diis,
 Suanem ab initio, in primis hilarem intra Olympum;
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem grauidata Hecatem peperit, quam super omnes:
 Jupiter Saturnius honorauit, dedit uerò splendida dona,
 Partem ut habeat terraque et insrugiferi maris.
 Imò etiam stelligero à caelo sortita est honorem;
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alibi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat;
 Inudeat Hecatem: ingens uerò eum sequitur honor.
 Facillimè, cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam sacuitas ipsi adest.
 Quos quoniam Terra Caloque pregnasi sunt;

Τῶν γὰρ ἑς' ἀπάνευθε Διὸς δῶμος, εἰδὲ τις ἴδῃ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπως μὴ κείτοισι θεοὺς ἡγεμενβαίει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλιῷ βαρυκτύπῳ ἰδριόωνται.
 Ως γδ' ἐβούλευσε Στυξ ἄφθιτος Ωκεανίη,
 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπῳ ἀστειπνῆς
 Ἀθανάτοισι ἐπιδίξασθαι θεοὺς ὅς μακρὸν Ὀλύμπου.
 Εἶπε δ', ὅς αἶ μ' ὅς οἶος θεῶν Τετῆσι μάχοιτο,
 Μήπν' ἀπορραίσῃ μεράων, πρὶν δὲ ἕκαστον
 Εξέρῃ μὴ ππαρ' ὅ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἴδραθ' ὅς τις ἄπμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέρας,
 Τιμῆς κ' μεράων ὀπιβουσίῃς ἢ δάμης ὄσι.
 Ἡλθε δ' ἄρα φροῖτη Στυξ ἄφθιτος Ὀλύμπου δὲ
 Σιὸ σφίσι παύσασθαι, φίλον διὰ κήδεα πάρος.
 Τὴν δ' Ζεὺς τίμωσι, φεισάτ' ὃ δῶρα ἰδουκεν.
 Αὐτὴν γὰρ γδ' ἴδραθαι θεῶν μίαν ἐμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡματι πάντα ἑκὶς μεταμέτας ἴδ'.
 Ως δ' αὐτὰς πάντας διαμπερές, ὡς ἄφ' ὑπὸ ἑσθ'.
 Εξοικλῆσθ' αὐτὶς ὃ μίαν κρατεῖ, ἢ ὃ ἀτάσσει.
 Φοίβη δ' αὐτὴν Κρόνου πολυέστατος ἢ θεὸς ἐς Ἀνθῶ.
 Κυσαμῆν δ' ἡπειτα διὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Αὐτῶ κρανόμενοι ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡποιν αἰδρώποισι κ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀφ' ἧς ἀγαθώτατον εἶτος Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστειλῶν Διώνυμον, μὴ ποτε Πέριος
 Ἡγάγ' ἐς μίαν δῶμα, φίλῳ κικλῆσθαι ἄκοιτιν.
 Ἡδ' ὑπὸ Κροναμῆν Ἐκάτω τέκε, τὴν πῆρι πάντας
 Ζεὺς Κρονίδης τίμωσι, πόρον δὲ εἰ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχει γαίης τε κ' ἀβυγέπιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' καὶ ἀστειπνῆς ὑπὸ ἑρῶν ἐμμεναι τιμῆς,
 Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετῆσιν ὄσι μέλιστα,
 Καὶ γδ' ἰκὼν ὅτε που τις ὀπιβουσίαν αἰδρώπων
 Ερδῶν ἱερὰ καλὰ αἶψ' ἰόντων ἱλάσκηται,
 Πικλῆσκει Ἐκάτῳ πλάτ' οἱ ἴσσιτο τιμῆ.
 Ρεῖα μάλ', ὃ φέρερον γε διὰ ὑπερῆξεται Ἀχαιῶν,
 Καὶ οἱ ὄλβιοι ὀπαῖζοι ἐπεὶ δαυαμὶς γε παρ' ἔστιν.
 Θάσοι γδ' Ἰαίης τε κ' Οὐρανοῦ ἐξ ἡλῶντο.

Ei honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium:
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque priuauit
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et premium tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam laetatur huiusmodi ipsam.
 Cui verò vult magnifice praestare, atque iuuat.
 Inque concinne inter homines eminet, quorum scilicet volue-
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rit.
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriis promptè ut praebeat, et laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea et illis praestare, atque iuuat.
 Qui verò vicerit virtute et robore, pulchrum premium
 Facile fert, letumque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adstet quibus voluerit.
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, et valde sonanti Neptuno,
 Facile etiam praedam incluta dea dedit copiosam.
 Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta quoque bouum, gregesque latos caprerum,
 Gregesque lanigerarum ouium animo saltem volens.
 Ex paucis fecunda facit, et ex multis pauciora reddit,
 Adeo sanè licet unigenita ex matre exiens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alumnâ iuuenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestâ, Cererem, et Lunonem aureis calceamentis gaudentem,
 Fortemque Plutanem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Iouemque consiliariam, deorum patrem atque hominum,

Καὶ πρὶν ἔλαχον, τούτων ἔχῃ αἶσαν ἀπαύτων·
 Οὐδέ τι μὲν Κροτίδης ἐβίησα π' ἔδ' ἔτ' ἀππύρε
 Οὐδ' ἔλαχεν Τιτῇ π' μὲν φροτέροισι δειώσιν,
 Ἀλλ' ἔχῃ ὡς τυφρῶν ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δισμύς·
 Οὐδ' ὅτι μουνογυῖης, ἥσων δὲ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ χέρας σ' γαῖῃ τε καὶ ἔρετῳ, ἡδὲ θαλάσῳ·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῷ.
 Ωδ' ἰδέλει μεγάλως φθαρνέεται, ἡδ' ὀνίνησιν.
 Εἰ τ' ἀγρῷ λαοῖσι μετατρέπῃ, ὥς κ' ἐδέλῃσιν.
 Ἡ δ', ὅποτ' ἐς πύλεμον φθισάντορα θωρήσονται
 Ἀνέρες, ἰδέει δὲ φθαρνέεται οἷς κ' ἐδέλῃσι,
 Νίκῳ φροφροῖας ἀπαισας, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν πεδίῳ βασιλεύει παρ' αἰθίοις καθεζέει.
 Ἐδὴ δ' αὖτ' ὅποτ' αἰθῆρες ἀγῶνι ἀεθλούσων,
 Ἐν δὲ δὲ καὶ τοῖς φθαρνέεται, ἡδ' ὀνίνησι·
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ καί τε καλὸν αἰθλόν,
 Ρεῖα φέρει, χαίρει τε τυκῶσιν κῦδος ὀπάξει.
 Ἐδὴ δ' ἰππήσας παρεστάντων οἷς κ' ἐδέλῃσι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῷ δισσέμφελον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' ἑκάτη καὶ ἐρεκτύπῳ ἔννοσι γαῖῳ,
 Ρηϊδίως δ' ἄγρῳ κοδῶν θεὸς ὅπασε πολλῷ,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἐδέλουσα γε θυμῷ.
 Ἐδὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληδὶ αἰξίν,
 Βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰσπτόκων γ' οἷον, θυμῷ γε δειλυσσας,
 Ἐξ ὀλέων βεβῆκε, κατὰ πλάγῳ μείων αὖθις.
 Οὕτω τοι καὶ μενογυῖης ἐν μὲν ἔσ' εἶσα,
 Ἡᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τιτίωνται γεραίεσι.
 Θῆκε δὲ μὲν Κροτίδης κερ' ἔσθ' ἔτ', οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάος πολυδερκέος Ἡαῖς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κερ' ἔσθ' ἔτ', αἰ δὲ τι τομάει.
 Ρεῖν δ' αὖτ' ἐμνηστῆσα Κρόνῳ τέκε φάιδιμα τέκνα,
 Ἰσίδῳ, Διμήδῳ, καὶ Ἡρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφιδιμόν τ' Αἰδῶν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρεκτύποι ἔννοσίγαιον,
 Ζεὺς τε μὲν πόσει, ταῖσι πατέρ' ἡδὲ καὶ αἰδῶσι,
 δ. ιγ.

Cuius & à tonitru concutitur lata terra.
 Atque istos quidē deglutiebat Saturnus magnus quicum-
 Ex utero sacro matris ad gēna venerat: (que
 Hac animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quātūvis robusto existenti, Iouis magni p̄ cōsilia. (struens
 Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insidias
 Filios suos deuorabat. Rheam a. tenebat luctus grauis.
 Sed quādo iam Iouem erat deorū patrem atque virorum
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terreque, & Cælo ste lato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filia dilecta auscultarunt & morem gesserunt,
 Et ei cōmemorauerunt quacūque fatis constitutum esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populum.
 Cū minimum natu filiorum esset paritura,
 Iouem magnum: hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educādum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, diuina sub latebris terra, (hensum
 Argæo in monte denso syluoso. (dedit
 Huic a. fascijs inuolutum magnum lapidem in manus
 Cæli filio, prapotentī deorum priori regi.
 Quem cum arreptum manibus, suum condidit in aluum,
 Miser: nec cogitauit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum max esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq. immortalibus imperaturus.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis; reuoluto autem anno

Το δ' καὶ ὑπὸ βροντῆς πλεμίζεται ἑρεΐα χθών.
 Καὶ τῷ μὲν κατέπνεε Κρόνος μῆγας, ἐς τις ἕκαστος
 Νηδύθ' ἐξ ἱερῆς μητρὸς φερὲς γυνάξθ' ἵκοιτο·
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγλαῶν ἄρχειώνων
 Ἀλλ' οὐδ' ἀθανάτοισι ἔχη βασιλῆϊδα σιμῶ.
 Πόλλυτο γὰρ Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ ἄσπερόεντος,
 Οὐτε γὰρ οἱ πῖπτοτο ἐν ὑπὸ παιδί δαμνῶντι,
 Καὶ καρτερῶ ὥς ἔοντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλας.
 Τῷ ὅγε ἐκ δυσκοπιῶν ἔχε, ἀλλὰ δοκῶν
 Παῖδας ἐν ἑκατέπνεε Ρέω δ' ἔχε πένθες δῆαυτο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρῶν
 Τέξαιτο, τότε ἔσθ' ἔτα φίλεις λιταῖς τε τοκῆας
 Τῶν αὐτῆς, Γαῖά τε Οὐρανὸν ἄσπερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθειτο τέκοντα
 Παῖδα φίλον, τίσασθαι δ' ἐρυνίᾳ πατρὸς ἐοῖο,
 Παῖδων οἷς κατέπνεε μῆγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίδοιτο·
 Καὶ οἱ πεφραδίτῳ ὅσα ὥς πῖπτοτο γυνάξασθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ ἡ καρτερὸν δῦμα.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κράτης ἐς Πίονα δῦμον,
 Οππύτ' ἄρ' ἐπλότατον παῖδων ἔμελλε τέκεσθαι,
 Ζεῦα μέγαν τὸν μὲν οἱ ἰδέξασθαι Γαῖα πελάρῃ
 Κούτῃ ἐν ὄρεϊ τραφείμην ἀπταλλέμεναι τε.
 Ἐθα μὲν ἔκτο φέρουσα δαίω διὰ νύκτα μέλαινα,
 Προΐτω ἐς Λύκτον· κρύψει δὲ ἐ χειρὶ λαβούσα
 Αἰτῶ ἐν ἡλιδάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κούρεσι γαῖης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρει πεπυκασμένην ὑλῆεντι.
 Ἐὼ δ' ἀσπαργασάτα μῆγας λίθον ἐγχεύαλιζεν
 Οὐρανίδῃ μιν' αἶακτι, θεῶν φρεσὶν βασιλῆϊ.
 Τὸν τὸ δ' ἐλὼν χεῖρας ἐν ὄρεϊ γαῖας δετο νηδύϊ,
 Σχέτλιθ' ἠδ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντιλίδου εἰς ἦος ἀτίκητος καὶ ἀκνήδους
 Λείπειθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσθαι,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ἐ δ' οὐδ' ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν θ' καὶ φάσμα γῆν
 Ἠύξειτο τοῖο αἶνακτος ὀπιπλομήρου δ' ἐναιέτου

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò euomuit lapidem ultimò deuoratum.
 Illum quidē I. piter firmiter deflexit in terram spaciosam
 Pitho in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalibus homi-
 Solut verò patruos noxijs à vinculis finibus.
 Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus consilijs, mortalibus atq; immortalibus imperat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa verò ei Atlantem magnanimam peperit filium.
 Peperit præterea gloria p̄signe Menæm, atq; Prometheus
 Varium, versipellem: stultūque Epimetheum, 118107
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib; inuentoribus, &
 Præterea enim Iouis fletam suscepit mulierem, & frum.
 Virginem. iniuriam v. Menætiū latè videns Iupiter
 In Erebum detrusit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & inde sepe manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Ligauit v. ineuitabilibus cōpedibus Promethea versutū,
 Vinculus durū mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alæ: ceterū hic epas
 Comedebat æternū, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habēs anis.
 Hunc quidē Alcmena pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum merò morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab agritudine:
 Non inuito Ioue Olympis in alto imperante,

Γαίης ἐνι στήσι πολυφραδέεσσιν ἀλωθεῖς,
 Οὐ γόνον ἄψ' ἀνέκκε μίγας· ἐσθ' ὅτ' ἀγκυλιμήτης
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφι τε παῖδος ἐγὼ.
 Πρῶτον δ' ἐξήμισσε λίδεν, πύμα τον καταπίνων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε χρ' χθονὸς ὀρυοδείης
 Πυδοὶ ἐν ἡγαθέῃ, γαῖοις καὶ Παρνηασοῖο,
 Σῆμ' ἐμὸν' ἐξέπρωσεν, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῆσθαι δὲ παῖς· ἀσιγήτοις ὁλοῶν δ' ὅτ' ἐσμὸν
 Οὐρανίδας, οἷον δ' ὅσος πατὴρ ἀεσιφροσυνῶσιν.
 Οἱ οὖν ἀπὸ μὲν ἔσαντο χαρὶν ὀρυοδείης,
 Δῶκεν ὅτ' ἐροντῶν, ἡδ' ἀδαλόντα κεραυνόν,
 Καὶ στερόμεν τοῦτον ὅτ' ἐπὶ ὄν Γαῖα κακὸν ἔσθ'·
 Τῷς πύμαθ' ὀρυοδείῃ καὶ ἀδαλόντα ἀνάσσει.
 Κύριον δ' ἱαπετος χαλκισφύρον Ωκεανύῳ
 Ἠγάγετο Κλυμενίῳ, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσπνέειναι.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλήντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 Τίχτη δ' ὀρυοδείῃ Μεινοίππον, ἡδὲ Προμηθεῖα
 Πεικέλον, ἀρλουμπὴν ἀμαρτίνεον τ' Ἐπιμηθεῖα,
 Οὐ κακὸν ἐξ ἀφ' ὧς χρεῖται ἀδράστι δῆρ' ἔσθ'·
 Πρῶτος δ' ὅτ' ἡ Διὸς πλαστὴν ὀρυοδείῃ μοῖαν
 Παρθένον· ὀρυοδείῃ δ' Μεινοίππον ὀρυοδείῃ Ζεὺς
 Εἰς ἐρεῖθ' ὀρυοδείῃ, ὀρυοδείῃ φλόοντι κεραυνῷ,
 Ἐνὶ αὐτῷ ἀταδάλῳ τε καὶ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ
 Ἀτλῆς δ' ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαῖῃ, ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ λιγυροῖσι
 Ἐσθ' ὅτ' ὀρυοδείῃ καὶ ὀρυοδείῃ χέρουσι.
 Ταῦτα δ' ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ Ζεὺς.
 Δῆτε δ' ὀρυοδείῃ Προμηθεῖα ποικιλόβουλον,
 Δεισμοῖς ἀγαλίστοις μίσσιν διὰ κίον' ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ὀρυοδείῃ ἀρστ' ὀρυοδείῃ αὐτὰρ ὅτ' ὀρυοδείῃ
 Ἠδὲν ἀδαλόντα, π' ὀρυοδείῃ ἀέξετο ὀρυοδείῃ ἀπάντη
 Νυκτὲς, ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ.
 Τὸν μὲν ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ
 Ἠρακλῆς ἐπτείνε, κακὸν δ' ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ
 ἱαπετοῖδ' ὀρυοδείῃ, καὶ ἐλύσατο ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ
 Οὐκ ὀρυοδείῃ Ζεὺς ὀρυοδείῃ ὀρυοδείῃ

Quò Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terram multos pascentō.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Quauis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quanto disceptabant inter se dii mortalesq; hoīes,
 Meconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum propius: Iouis mentem fallens.
 Nam hac quidē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pello deposuit, tegens ventre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte,
 Ritè disponens recondidit tegens candida aruina.
 Jamq; tum ipsū allocutus est pater hominūque deorūq;
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O ignaue quàm iniquè partitus es portiones?
 Sic dixit latèter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitè arridens (dolosa autem non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utrū tibi in pectorib. animus suadet. (sciens,
 Dixit sanè dolosa cogitans. Iupiter aut aterna consilia
 Cognuit certè nec ignorauit doli. mala aut prouidebat aīo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur aut mente: ira verò eius occupabat aīum,
 Vt vidit ossa alba bouis dolosa arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc aut valdè cōtristat⁹ allocutus est nubicog⁹ Iupiter,
 Iapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignaue, nondum sanè dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter aterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decipit bonus filius Iapeti,

Οὐρ' Ἡρακλῆος Θηβαρχυέος κλέος εἶν.
 Εἰλεῖον ἔτ' ἢ τοσάριδον ὅπῃ χθονα πολυβότρυον.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκτεν υἱόν
 Καὶ παρ' χωόμενος, πάνθ' ἡ γούλου, ὅν' ὅφιν ἔχεσκει,
 Οὐνεκ' εἰζέτε βουλας ὑπὸρμόνι Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' αἰθρωποι
 Μνησίν, τό τ' ἐπῆται μέγαν βουλῶν παρ' ἄρρονι θυμῷ
 Δασυμήδης παρ' ὕδρηκε, Διὸς ἰών ἐξαπατίσκει.
 Τῷ μὲν γὰρ σαρκαί τε καὶ ἐγκρατα πῖνι δημῷ
 Εἰ ρινῶ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δὲ αὖτ' ὅσ' ἐκ λυκαῖ βουὸς δολίῃ ὅπῃ τέχῃ
 Εὐθεπίται κατέθηκε, καλύψας ἀργίτι δημῷ.
 Ἀὐτὸς τότε μὲν παρσέειπε πατέρ' αἰθρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιοῖδ' ἡ, πάντων ἀριδείκτε' ἀνάκτων,
 Ω πέποι, ὡς ἔτρεζέ λυκος διεδείσας μοίρας.
 Ως φάτο καρπυμένω Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἰὴν' ὅπῃ μειδήσας, (δολίης δ' ἢ λήθευ τέχνης)
 " Ζεὺς κόδιζε μέγιστε θεῶν ἀειχμηταίων,
 Τῶν δ' ἔλθω ὅσ' ποτέρῳ σε εἰς φρεσὶ θυμῷ αἰσῶ.
 Φῆ δ' αὖ δολοφρονέων. Ζεὺς δὲ ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 " Τῷ δ' ἢ δ' ἡγρήνησε δόλον· λυκαὶ δ' ὅσ' ἐπε το θυμῷ
 Θνητῶν αἰθρώποισι, τὰ καὶ τελείωται ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρῃσιν αἰεῖλετο λυκὸν δῆμιφον,
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ γούλ' ὅ δέ μιν ἴκετο θυμῷ,
 Ως ἴδεν ὅσ' ἐκ λυκαῖ βουὸς δολίῃ ὅπῃ τέχῃ.
 Εὐθεπίται δὲ ἀθανάτοισι ὅπῃ χθονὶ φῶλ' αἰθρώπων
 Καίρυσ' ὅσ' ἐκ λυκαῖ θνηόντων ὅπῃ βωμῷ.
 Τὸν δ' ἔμειν' ὀχθήσας παρσέειπε φιλοπυρέτα Ζεὺς,
 Ἰαπετιοῖδ' ἡ, πάντων πύρι μῆδεα εἰδώς.
 Ω πέποι, ὡς ἄρα πῶ δολίης ὅπῃ λήθευ τέχνης.
 Ως φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἡσείτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 Οὐκ ἐδίδου μάλιστα πυρὸς μῆδος ἀκαμάτοιο
 Θνητῶν αἰθρώποισι εἰ ὅπῃ χθονὶ καμπαίσου.
 Ἀλλὰ μὲν ἔξ' ἀπὸ τῆς ἐκ πατρὶς Ἰαπετῶν,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem.
 In concava ferula momordit verò imò animo
 Iouē in alto tonatē, ad irāmq; ipsum cōmouit charo corde,
 Ut vidit inter homines ignis longè apparentem splendore.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E terra enim confirmavit perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij consilio.
 Cinxit verò & adornauit dea castis oculis Minerva,
 Candida veste. à capite verò calyptram
 Ingeniosè factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum verò ei ferta recōns florentis è floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūmq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa calata erant, mira visu
 Animantia quacunque cōtinens multa alit, atque mare,
 Ex illis hic multa indidit. gratia v. resplendebat magna.
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus.
 Caterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dij atque homines,
 Ornatu gestientem casta Palladis fortipatre progenera:
 Admiratio aut cepit immortalēsq; deos mortalesq; hoīes
 Vbi viderunt dolum arduū, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum sœminearum.
 Alius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum.
 Nocumentum ingens mortales inter viros habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.
 Ac veluti cū in alueariū tectis apes
 Fucos pascunt malorum participes operum.
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos:
 Ad illi intus permanentes coopertis in alueariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viri rem malam mortalibus mulieres.
 Iupiter altitonans dedit, participes operum.

Κλέψας ἀναιμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγῶν
 Ἐν κοίτῳ τὰ δῆκε. δάκε δ' ἄρα νείθε θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτιν, ἐχέλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν αἰθρῶπιον πυρὸς τηλέσκοπον αὐγῶν.
 Αὐτίκα δ' αἰτὶ πυρὸς τῷ ξεν κακὸν αἰθρῶπιον
 Γαίης γὰρ σύμπλαστος ᾠκυκλυτὸς Ἀμφιγυῖαις.
 Παρθένω αἰδέειν ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 Ζῶσιν ἢ κ' ἐστύμωσιν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.
 Ἀργυφεῖ ἰδὴτι κ' κῆρδεν ἢ καλὶ πῆλιν
 Δαιδαλίῳ χείρεσι κατὰχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφύλους νεοδηλέθ' αἰδέει ποίης
 Ἰμρτοῦ παρέθηκε χαρῶατι Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφαίῳ χρυσίῳ κερδύφει ἴδμεν,
 Τῷ αὐτὸς ποίησε ᾠκυκλυτὸς Ἀμφιγυῖαις,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομεθα Διὶ υἱεῖ.
 Τῇ δ' ἐν δαιδαλῇ πολλὰ τεττόχετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κινώμεν ὅτ' ἠπειρῶ πολλὰ ῥίφει ἠδὲ θέλασται.
 Τῷ ἔγω πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο παλῇ,
 Θαιμυσίη, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσιν.
 Αὐτὰρ ἰπειδὴ τῷ ξεν καλὸν κακὸν αἰτ' ἀγαθὸν,
 Ἐξάγαγ' ἐνθάδ' ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἠδ' αἰθρῶπι,
 Κόσμος ἀγαλλομήνῳ γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτοισι τε θεοῖς θνητοῖς τ' αἰθρῶπι,
 Ὡς εἶδον δόλον ἀπικνύ, ἀμύχανον αἰθρῶπι.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆς ὅτι μωακῶν θηλυτεράων.
 Τῆς γὰρ ὀλῶϊόν ὅτι γῆς, κ' φύλα μωακῶν
 Πῆμα μύχα θνητοῖσι μετ' αἰθρῶσι κατετάμισσιν,
 Οὐλομήνης πενίης ἐσὺ μωακῶν, ἀλλὰ κέροιο.
 Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σπλῶνται κατὰ φέεσι μύλιασται
 Κηρῶας βόσκοισι, κακῶν ξυμῶνας ἔργων,
 Αἰὲρ τε φέρειν ἡμαρ ἐς ἡέλιον κατὰ δυνάται
 Ἡμέρας σπῶνδουσι, πιδεῖσι τε κερὶα λῶκα.
 Οἱ δ' ἐντοδὲ μύχοντες ἐπηρεφίας κ' σιμβλοῖς,
 Ἀλῶτειον καματον σφετέρῳ ἐς γαστὴρ ἡμῶν
 Ὡς δ' αὐτὸς αἰθρῶσι κακὸν θνητοῖσι μωακῶν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης δῆκε, ξυμῶνας ἔργων.

Molestorum aliud verò praeiuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem u. attigerit senectam,
 In penuria eius qui senem foueat, hic non victus indigus
 Viuit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornatam praecordiis,
 Huic ab auro malum bono adequat
 Esse. qui verò adeptus fuerit nocentis natiuitatis faminam
 Viuit in praetoribus habens indefinientem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque praeterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
 Quannus multisciū existentem, magnum uinculū coercet.
 Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyge, ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formā,
 Et magnitudinem, collocauit autem sub terram latam,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magna in finibus terra,
 Usque valde moerentes: corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dii alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno in amore,
 Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum:
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriāque & splendidā gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarunt, laborē animā cruciantem habentes,
 Titanēque dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per validas pugnas.
 Hi quidem ab alta Oibry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dii datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè tum inter se pugnant animō excruciantē habentes,
 Continū pugnabant, decem plus annis.
 Neque illa erat contentioniis gravis compesitio neque finis.

Ἀργαλέον. ἔπειρον δὲ πύρεν κακὸν αὐτ' ἀγαθεῖο·
 Θς κε γάμον φεύγων κ' μίμνερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμεν ἐδέλη, ὅλοόν δι' ὅπ'ι γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκέμοιο, ὅδ' οὐ βλόπυ ὀπιδευῆς
 Ζάει, ὅπ' ὀφειλόμεν ὅ δ' ἀπὸ κτῆσι δαττοῖται
 ἄνευ φροσύνης. ὅ δ' αὖτε γάμου μ' μοῖρα γλύνεται,
 Κεῖν δ' ἐχεν ἄκοιτιν, ἀφάρῃαι φραγπὶ δέσσι,
 Τὰς ὅ δ' αὖτε αἰῶνι Θ κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφείζει
 ἔμμεναι ὅς δ' ἐκ τέτμη ἀπαρτηρεῖο γλῆθλῃς,
 Ζάει καὶ σῆδεσσι ἔχων ἀλίσσοι ἀνίλω
 Θυμῷ καὶ κραδίῳ, κ' ἀνέκιστον κακὸν ὄσιν.
 Ως ἐκ ἐστ' αἰὲς κλέψαι νόον ὅδ' ἐπαρῆσιν.
 Οὐδὲ γ' ἰαπετρινίδης ἀκράντος Προμηθεὺς
 Τεῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρύν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδριν ἰόντα μίχας χ' δεσμούς ἐρύκει.
 Βεβαίως δι' ὅς φροῦτα πατὴρ ὀδύσασα θυμῷ,
 Πότῃ τ' ἢ ὅ γ' ἴδῃ, δῶσε κρατερῶ ἐν δεσμῷ,
 Ηνωρίῳ ὑπόπλον ἀγῶνι Θ, ἢ δὲ καὶ εἶδες,
 Καὶ μύχας κατίνασα δ' ὑπὸ χθονὸς ἄρυσθεις.
 Εἰθ' οἷ γ' ἄγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ κατεπάντες,
 Εἰατ' ἐπ' ἔχρατῃ μεγάλῃς ἐκ πείρασιν γήνης,
 Διδοῖ μάλ' ἐχινύμενοι, κραδίῳ μίχα πείρας ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίεας Κορινθίους τε κ' ἀδάνετοι διὰ δῆλα,
 Οὐ τίλει ἡψικμοῖς Ρεῖν Κρόνου ἐκ φιλόπτη,
 Γαίης φραδμοσάνησιν ἀνιγασθὶ ἐσθλῶ αὐτῇ.
 Αὐτῇ δ' ὅ σφιν ἀπαντα διδωκεῖν κατ' ἐλπίδα,
 Σωκείνοισι τίκωσι καὶ ἀγλαὴν ὄψιν ἀρέσασα.
 Διὸν γ' ἐμάρναντο, πόνοι θυμῶν ἔχοντες,
 Τετῆνές τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνου ἐξεγλύοντο,
 Ἀντίον ἀπὸ ἡλίοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ἱφλῆς Ὀδρῦ Θ Τιτλῶς ἀγῶνι,
 Οἱ δ' ἀφ' ἀπ' ἐλῶν περὶ θεοὶ δωτῶρες ἔσαν,
 Οὐ τίλει ἡψικμοῖς Ρεῖν Κρόνον ἀνιγασθὶ.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃ θυμῶν ἔχοντες,
 Σωκείνας ἐμάχοντο διὰ πλείους ἐκ αὐτοῖς.
 Οὐδέ τις ἡνιόχος χαλεπῆς λύπης ὅδ' ἐπλάττει

Neutris: equaliter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia,
 Nectārque ambrosiāque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omuium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tū ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;

Audite me Terraque & Caeli inclyti liberi
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanēsque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnāque vim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitia placida, quibus perpessis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illū v. rursū excepit Cottus irreprehensibilis,
 Venerande, nō ignota loqueris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellūt qdē tibi præcordia, excellēs v. est &
 Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi:
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradè iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni filii rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrū imperiū in graui conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acris prælia.

Sic dixit. collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam q̄ antea: pugnam verò arduam excitarunt
 Omnes, sæminaue & mare die illo,
 Titanēsque dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum gentum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Οὐδέ τι ῥοιεύουσι δὲ τέλ' ὅ τε ταυτο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ κείνοισι παρέχεσθαι ἄμωμα πάντα,
 Νέκλαρ τ' ἀμβροσίῳ τε τάπαρ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσιν,
 Πάσαν ἐν σήδεσσι ἀέξετο θυμός ἀγλῶσρ.
 Ὡς νέκλαρ δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατὴν ἴδω,
 Δὴ τότε τοῖς μίττειπε πατρὶ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Κέκλυτέ μοι Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἅλλα τέτυκτα,
 Θορ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἢ δὴ γὰρ μάλα δειρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ Κράτους πύρι μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα,
 Τιτῶές τε θεοὶ καὶ ἴσοι Κρόνου ἐκ γυῖμαδα.
 Ὑμεῖς δὲ μυχάλλω τε βίβω καὶ χεῖρας ἀάπλοισι
 φαίετε Τιτῶεσσι ἐναντίοι ἐν δαΐλυγῃ,
 Μηισάμενοι φιλόπτοιοι ἐπὶ ὅ, ὅσα παδόντες
 Ἔς φάος ἄφ' ἀφίκαδ' Ὀυσηλέγος δ' ὀπὸ δισμῶν,
 Ἡμετέρας διὰ βουλας, δ' ὀπὸ ζήφου ἠερόεντος.
 Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόπτος ἀμύμων γῆ,
 Δαιμόνι' ἐκ ἀδάητα πρῶσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι φρεὶ μὲν σφραγίδες, φρεὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισι ἀρῆς γυῖο κρυβέιο.
 Σῆς δ' ὑπερθεδ' ὀμοσυνήτην δ' ὀπὸ ζήφου ἠερόεντος
 Ἀψορόνδ' ἐξαῦτις ἀμφλίκτων δ' ὀπὸ δισμῶν
 Ἡλύδομεν, Κρόνου καὶ ἀνὰ ξ, ἀνὰ ἡπία παδόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀπενεῖτε ἰσο καὶ ὀπίφρασι βουλῇ.
 Βυσσάμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ θηϊυτῶτι,
 Μαρνέμενοι Τιτῆσι ἀνὰ κρατερας ὑσμίνας.
 Ὡς φάτο· ἐπήνησαν ὅ θεοὶ δ' ὠτῆρες ἰάων,
 Μείδον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλὶλαίετο θυμός·
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ το παρόιδε. καὶ χεῖρ δ' ἀμείδοντον ἐγχεον·
 Παῖτες, δηλειαί τε καὶ ἀφ' ὅσους, ἡματι κείῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγυῖοντο,
 Οἷς τε Ζεὺς ἐρίβυσσφι ὑπὸ χθονὸς ἦκε φάος δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίβω ὑπὸ φρόπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὀμῶν αἶσαντο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κερδῆσθαι ὅ ἑκάστω πεντήκοντα·
 Ἐξ ὁμῶν ἐπὶ φανκὸν ὅτι σὺν κραδίσι μάχισσιν.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praeupta validum in manibus gestantes.
 Titanesque ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuūque viriūque simul opus ostentabant
 Vtrique horrendūque insonuit pontus immensus.
 Terraque valde stridebat: ingemiscebatque latum caelum
 Quassatum, è fundoque concutiebatur anplius Olympus
 Impetu à deorum concussioque venit grauis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Inimici tumultus, illūque fortium.
 Ita sanè in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque peruenit ad caelum stellatum
 Adhortantiū. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sanè amplius Iupiter exhibebat suū robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul etiam à caelo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrimè unà cum tonitruo & fulgure volabant
 Manu à robusta sacram flammam circumuoluentia
 Crebra circumque terra alma reboabat
 Ardens: crepitabatque undique igne valde magna sylva.
 Feruebatque terra tota, & Oceanifluenta,
 Pontisque immensus. circundedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres, flammaque ad aërem diuinum peruenis
 Magna. oculosque visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulguri,que.
 Incendium autem immensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspiciere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Itidem ut cum olim & terra & caelum latum supernè
 Appropinquebat: talis enim maximus strepitus excitaba-
 Hac quidem diruta, illa aut ex alto diruente. (tur,
 Tantis fragor erat diis pugna confligentibus.
 Et simul quoque veti motūque pulueremque cum strepitu ex-
 Tonitruūque fulgurque & ardens fulmen, (citabant
 Tela Iouis magni, sercabant autē fremitum, clamoremque
 In medium utrorumque: strepitus autē ingens excitabatur

Οἱ πῖπτι Τιτῶεσσι κατῖσαδαι ἐν δαΐλυχῃ,
 Πίπτας ἡλὶς ἄπυσι βαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶες δ' ἐτέρωθεν ἐκατόν αὖτο φάλαγγας
 Περσέθεναι, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαιον
 Ἀμφοτέροι. φηγὸν ᾗ πείραχε πόντος ἀπείερον.
 Ἰὴ δ' ἐμὲ γ' ἐσμεσθ' ἔπεισε δ' ἕρως ἄνδρ' ἑ
 Σειρήνῃ, ποδῶν δ' ἐπινάσσοτο μακρὸς Ὀλύμπου
 Ρυπῇ ὑπ' ἀδαιάτων. ἔνοσις δ' ἔκτανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰσὴν
 Ἀσπίτου ἰαχυμοῖο, βυλάων τε κρατερῶν.
 - Ὡς ἂρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βῆεα σοτόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' ἕρως ἄσπερόεντα,
 Κεκλειμένων. οἱ δ' ἐξυῖσαν μεγάλην δῆδ' ἀντὶ.
 Οὐδ' ἂρ' ἐπὶ Ζεὺς ἔχει ἔον μῦθον· ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἶδορ' μὲν μῦθον πλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαι
 Φῶες βίω. ἄμυδις δ' ἂρ' ἀπ' ἕρως ἡ δ' ἀπ' Ὀλύμπου
 - Ἀσπράπτοι ἴσκει σιωπῆσθαι. οἱ δ' ἐκραιώθη
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἄσπερῃ ποτύντο
 Χεῖρες ἀπὸ σιβαρῆς, ἰβλὺ φλόγα θ' εἰλυφύωντες
 Τάφρες. ἀμφὶ δ' ἄλκιφ' ἰσμεσθ' ἔχοντες
 Καίοντες. λάκε δ' ἀμφοῖν πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 Εἰς δ' ἐχθρὸν πᾶσα, καὶ Ὀκεανόιο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτος τοῖς δ' ἄμφοτε δερμὸς αὐτῶν.
 Τιτῶας χθονίοισι φλόξ δ' ἡέρα δίω ἔκτανεν
 Ἄσπετος. ὅσας δ' ἄμφοτε καὶ ἰοθήων ἀφ' ἰόντων
 Λύγῃ μαρμαίρουσα κραίωσεν τε σέοπής τε.
 Καῦμα δ' ἐσπείστον κατέχεν χάθ'· εἶσατο δ' αὖτε
 Ορθαλειῶσιν ἰδέσθαι, ἡ δ' ἔαπιν ὅσας ἀκούσαι,
 Αὐτὸς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἕρως ὅς τις ὕψος
 Πίλνατο. τοῖς δ' ἄρ' ἐμίστος δούπος ἐρῶει,
 Τῆς μὲν ἐρῆτο μῦθος, τῷ δ' ὑπόθεν ἔξερε πόντος.
 Τόσσον δούπος ἔχλυτο θεῶν ἐρεδι ξυμρόντων.
 Σιωπὴ δ' αἶετοι ἔνοσιν τε κόινον τ' ἰσμεσθ' ἔχοντες,
 Βροντῇ τε στροπῇ τε καὶ αἰδομένην τε κραίωσεν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐρῶν τε
 Ες μέγαν ἀμφοτέρων, ἔτυθ' δ' ἀπληκτοῖς ἐρῶν
 h. y.

Stupenda pugna, robur autem exerebatur operum
 Incluta v. est pugna, prius v. sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti pralio,
 Illi v. inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis bellis.
 Hi sane trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes, obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes: . . .
 Tantum infra sub terram, quantum cælum distat à terra.
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferrea incus
 Cælitus delapsa, decimo die ad terram perueniret:
 Nouem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descēdens, decimo die ad Tartarum perueniret;
 Quem circa ferreū septū ductum est, circum v. ipsum nox.
 Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne
 Terræ radices creuerunt, & infructuosi maris.
 Illic dī Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubibꝫ,
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 His non exitus patet: portas v. imposuit Neptunus
 Ferreas: maris etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitat, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt.
 Molesti squalidi, quas oderunt etiam ipsi dī:
 Hiatus ingens, nec v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:
 Sed sanè huc & illuc ferret impetusa procella
 Molesta: horrendūque etiam immortalibus dīs
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
 Stans, nubibus oblecta nigris.

Στραδάλειε ἔριδος κέρτος δὲ ἀμφαίνετο ἔργον.
 Ἐκλίνθη δ' υἱάχῃ, πρὶν δὲ ἀλλήλοισι ἐπέχοντες.
 Ἐμμενέως ἐμάχον διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχῃ σφριμείαν ἐχέον.
 Κόπῃ τε, Βεργείως τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἳ ῥα πεινησσίας πέτραις στήθεσιν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπασυντέρας, καὶ δὲ ἐσκίασαν βελέεσσιν
 Τιτῶνας καὶ τοῦ μὲν ὑπὸ χθονὸς ἄρυοδείης
 Πέμψαν καὶ δειτμοῖσιν ἐν ἀγχαλίοισιν ἔδησαν.
 Νικύσαντες χροσὶν ἑσθρὺ μοι αὖθις ἰόντας,
 Τόσσον ἔπερθε ὑπὸ γῆς ὅσον ἕρπνος ἐς' ἀπὸ γαίης.
 Ἴσονται δ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἡερένται.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χαίλας ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατὰν, δειγνύτω ἐς γαίην ἵκοιτο.
 Ἐννέα δὲ αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χαίλας ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατὰν, δειγνύτω ἐς τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν πέρι χάλεον ἔρκος ἐλήλησται, ἀμφὶ δὲ μὴ νύξ
 Τελτοιχεὶ κέχυται αὖθις θηρῶν, αὐτὰρ ὑπὸ φθιν
 Γῆς ῥίξαι πεφύασιν καὶ ἀρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερένται
 Κεκρύφεται βουὴ πῶς Διὸς νεφεληγέτατο,
 Χώρῳ ἐν θυρόνῃσι, πελώρης ἔστατα γαίης.
 Τοῖς καὶ ἐξίπτον ὄρε' ὑπὸ λας δὲ ἐπὶ δὴ καὶ Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχος αὖθις εἰται δὲ ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόπῃς τε, καὶ Βεργείως μεγάθυμος
 Ναιάισι, φύλακες πρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς διοφθῆς, μὲν παρταίρου ἡερέντος,
 Πόντου τ' ἀρυγέτοιο, καὶ ἕρπει' ἄστερόεντος
 Εξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ἀερόνται, τὰ τε συγίοισι θεοῖσι αὖθις.
 Χάσμα μέγ', ἑσθὲ καὶ πάντα τελοσφόρον εἰς εἰαυτὸν
 Οὐδας ἵκειτ', εἰ πρῶτα πυλῆων ἐν πλάτῃ χέουσιντο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα ῥίροι πρὸς θύελλα θυέλλῃ
 Ἀργαλέν' ἀγρόν τε καὶ ἄστανά τοισι θεοῖσι
 Τούτο τέρας, καὶ τυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία σφίσι
 Ἐσηκεῖ, νεφέλῃσι κακχαλυμμένα κυκλήεσσι.

Has iuxta Iapeti filius sustinebat cælum latumque
 Stans capitique & indefessus manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuò compellabant, alternis subeuntes magnum hi-
 Ferreum. hac quidem intrat, illa v. foras (men,
 Egreditur, neque unquam utraque domus intus cohibet
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa v. Somnum in manibus ferrem Mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dij: neque unquam eos
 Sol lucidus inuictur radijs,
 Cælum scandens, nec cælis descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, arcum v. et pectus
 Crudele in praeordijs. habet aut quem primū arripueris
 Hominum: hostis v. etiam immortalibus dijs:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpina,
 Etant. Horrendus autem canis pro soribus custodit,
 Sann: attem autem malam habet, intrantes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterum permittit denuò, sed observans
 Deorat, quem cunque prenderit portas extra euntem.
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Stryx filia reciprocantis Oceani.
 Maxima natu: seorsim v. à dijs inclytas ades incolit.
 Ingentibus saxis supernè tectas, circum v. quæque
 Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.
 Rarò v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,

Γῶν φερόντ' Ἰαπετῖο παῖς ἔχετ' ἕραιον ἄρμυ
 Ἐσθλὸς καρδῇ τε καὶ ἀσμάτῃσι χεῖρασι
 Ἀστεμφείας, ὅδε Νύξ τε καὶ Ἡμίρα ἀμφὶς ἰούσαι
 Ἀλλήλας φερόσιν, ἀμφὶ δόμοι μέγαν οὐδόν,
 Χάλκων, ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ δύραζεν
 ἔρχεται. ὅδε ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔρχετ'
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμαν ἔκτεθεν ἰοίσα,
 Γαῖαν ὅπως ῥέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἰούσα,
 Μίμνῃ τλήναι τῶς ἑρῆν ὁδοῖ. ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, ὅπως θοοὶ φέου πολυδερκίς ἔχουσα·
 Ἡ δ' ὕπνου μὲν χερσὶ, καπνίστην θαλάσσης,
 Νύξ ὅλῃ, νεφέη κακκαλυμμένη ἡρεῖται.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἱερμῆς οἰκί' ἐχούσιν
 Ὑπνὸ καὶ Θάνατος, δῖοι δ' αὖ ποτ' αὐταῖς
 Ἡλίοφ' ἀφείδων ὅπως ἔρχεται ἀπτήκασιν,
 Οὐρανὸν εἰσπαύων, ὅδ' ἕραιόδιν καταβάντων.
 Τῶν αὖτε φερόντων γὰρ τε καὶ ἄρεια γῶτα θαλάσσης
 Ἡσυχος αἰσθίφεται καὶ μέλιχος αἰσθρόποισι·
 Τοῖσι δὲ σιθύνῃ μὲν κραδί, χάλκων δὲ οἱ ἥπερ
 Νηλεὶς ἐν γῆθεσιν ἔχει δὲ ὅν φερότα λάβησιν
 Αἰθρώπων ἰχθῶν δὲ καὶ ἀδαυάτοισι θιοῖσι.
 Ἐνθα δὲ ἕχθονος φερόντων δόμοι ἡχύντες
 Ἰφθίμου τ' Αἰθῆας καὶ ἱππηῆς Περσεφονείης
 Ἐσθλόν, δῖος δὲ κύων φερόντων φιλάσων,
 Νηλεὶς, τέχνη δὲ κακὴ ἔχει. ἐς μὲν ἰοίτας
 Σάνει ὁμῶς ἕρῃ τε καὶ ἕασιν ἀμφοτέρωσι,
 Ἐξήθει δ' ἰα αὐτὴς ἰα πάλιν ἀλλὰ δοκῶν,
 Ἐδίει ὅν κακὰ σὺν πυλὶν ἔβταδιν ἰόντα
 Ἰφθίμου τ' Αἰθῆας καὶ ἱππηῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθα δὲ γαίτα φερόντων θιός ἀδαυάτοισι,
 Δεινὸν Στυγῆ, θυγάτηρ ἀψερρόου Ωκεανοῖο
 Πρὶς βυβάτην ἰόσφιν δὲ θωὴν κλυτὰ δώματα γαῖα
 Μακρῇσι πύκνῃσι κατιρεῖ. ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίεσιν ἀγυρίεσσιν φερόντων ἰσθρίκται.
 Παῦρα δὲ θαύματος θυγάτηρ πίδακ' ὀκία ἴει,
 Ἀχελίῃ πάλαισιν ἐπ' ἄρεια γῶτα θαλάσσης,
 ἡ μὲν.

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sanè quisquis mentiatur caelestes domos tenentium,
 Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū iusiurandū vtferat
 E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam quæ è petra destillat atra,
 Excelsa multum v. subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornū decima v. pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramque, & lata dorsa maris -
 Vorticibus argenteis in tortis in maxe cadit,
 Una v. ex petra profluit, ingnum damnum dijs.
 Quisquis periurium libens iurauerit
 Immortaliū, qui tenent verticem minasi Olympi.
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratus in lectis, malus autem veternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Nouenniū autem à dijs relegatur sempiternus, (pidas
 Neque unq̃ ad consiliū in eundē cōmiscetur, neque ad e-
 Nouem totus annū decimo tandem commiscetur iterum
 Ceteris immortalib⁹, qui cælestes domos incolunt. & aquam
 Tale itaque iuramentū constituerunt dij, Stygi perennem
 Antiquam istam, qua tranat aridum locum.
 Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontique infractuosus & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quas oderunt etiam dij ipsi.
 Illic splendidaque porta, & areum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existētem.

Ὅππότε' ἔσσι καὶ γείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
 Καὶ ῥ' ἔστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ιὼν ἱππεύει θεῶν μέγας ὄρκοι ἐρεΐκη
 Τηλόθεν ἐν χερσὶν ὤρεσσι πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὅ,τ' ἐν πέτρῃς καταλείβεται ἡλιότοιο
 Τψηλῆς, πολλὸν ἢ ὑπὸ χθονὸς Δρυόδαιης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ὅπ' μοῖρα διδάσκει.
 Εὐνία μὲν αὖτε γλῶττι καὶ ὕρῃα ἰώτα θαλάσσης
 Δίνης ἀγυρέης εἰλιδμοῖο· εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μὴ ἐν πέτρῃς φερέει μέγας πῆμα θεοῖσιν.
 Οἱ κεν πλὴν ὅππῃ οἶκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 Αἰθαέτων οἱ ἔχουσιν κάρη νιφόεντος Ολύμπου.
 Κεῖται γυῖντος τετελεσμένοι εἰς αἰαντόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ ἔρχεται ἄσπετον
 Βροτόιοι, ἀλλὰ τε κεῖται ἀκρόποδος καὶ αἰανδὸς
 Σφραγίς ἐν λεχέσσι, κακὸν δ' ὅπ' κῆμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πηγεῖσιν τελέσῃ μέγας εἰς αἰαντόν,
 Ἀλλ' ὅτ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εὐνάετες ἢ θεῶν ἀπομείρεται αἶψα ἑόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βουλῇ ὀπιμίσσεται, ἔδ' ὅπ' δαΐτας
 Εὐνία πάντ' ἔστα· δεκάτη δ' ὀπιμίσσεται αὖτε
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖοι ἄρ' ὄρκοι ἴδεντο θεοὶ Στυγρὸς ἄφθιτον ὕδωρ
 Ωγύηον· τὸ δ' ἴκασι κατασφύλου διὰ χερσὶν.
 Εἰδὼς ἢ γῆς δ' ἰοφρῆς καὶ τὰ τάρη ἡερέειτος,
 Πόντου τ' ἄβυσσος καὶ ἕραιον ἄστερόεντος,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀρχαί, ἄρ' ὄρεται, τὰ τε θυγίμοι θεοὶ παρ.
 Εὐδαίει μαρμαραῖ τε πύλαι, καὶ χείλασ' ὕδης
 Ἀσπερῆς, ῥίζησι δίκυκας αἶσαν ἀφ' ὅρας,
 Αὐτοφυῆς φερόμεν ἢ, θεῶν ἱκταδὲν ἀπαιέτω,
 Τιτλῶες ἰάσεις, παρὶν χεῖρας Ζοφροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρεσμεράχοιο Διὸς κλειτοὶ ὀπίκουροι
 Δώματα κατετάσουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο δευέθλοισι,
 Κόπ' ὅτ' ἢ ἢ Γύης· Βερέειν γὰρ μὲν ἡνὲ ἰόντα,

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus,
 Dedit autē Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiā suam.
 Ast ubi Titanes ē cælo expulit Iupiter,
 Minimum natu peperit filiū Typhœum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei .ex humeris v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis micabat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus;
 Omnigenū sonitū existentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabāt, ut illis intelligere liceret interdū rursum (cis:
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, sero-
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
 Interdum rursus cæulis similia, mira auditu:
 Interdum v. stridebat, resonabantque montes alii.
 Et sanē fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque,
 Graviter autem intonuit, atque fortiter: undique v. terra
 Horrendē et tidit fragorem, & cælum lazum supernē,
 Pontūque & Oceani fluctus, & infima loca terra.
 Pedibus v. sub immortalibus magnis contremuit Olym-
 Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumque & fulminis ardentis.
 Feruebat autē terra omnis & cælū, atque mare. (magis
 Afluabāt etiā circū littora, circūquaque & undiq; fluctus
 Impetu deorum. commotio v. difficilis sedatu coerceretur.
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanēsque sub Tartarum detruxit, à Saturno scorsim exi-
 Ob inextinguibile fremitum, & gravē conflictū. (stentes
 Iupiter v. postquam collegit suū robur, sumpsitque arma,

Ταμὲρ ἐν ἰὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος·
 Δῶκε δ' ὅς κ' ὑποπόλῳ ὀπίηεν, διχαίερα λῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶας ἀπ' ὕρασι ἐξέλασσε Ζεὺς,
 Ὀπλῶτα περὶ τέκε παῖδα Τυφώϊα Γαῖα πελώρη,
 Ταρταρεὺς ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἰσχυροῖς ἔργματα ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀγέματι κρατερῶν δυνάμει δὲ ἰσχυροῖς
 Ἦν ἔχοντες κεφαλὰς ὄφιοι, δυνόεσσι δ' ἔκαστος,
 Γλώσσησι δ' ἐφ' ἑρπύλλεσσι λελειχρότεσσι. ἐκ δέ οἱ ἔσπον
 Θεοποιήσας κεφαλῶσιν ἔσπον, ὅσῃσι πῦρ ἀμείνουσι.
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ χάριτο δερκομένοιο.
 Φοινῶ δ' ἐν πᾶσι τῶν ἐσπον δ' ἔστιν κεφαλῇσι
 Παιτοίῳ ὅπ' ἰείσασιν, ἀδύσφατοι, ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθίγγουσι δ' ὥστε θεοῖσι σωίεσθαι, ἄλλοτε δ' αὐτοῖς
 Ταύρου ἰριδύχου μὲν ὅσῃσι δ' ἔστιν ἀγέματι
 Ἄλλοτε δ' αὐτοῖς λείοντες ἀντιδία θυμὸν ἔχοντες,
 Ἄλλοτε δ' αὐτοῖς σκυλάκεσσιν ἰοικύτα, ταύματα ἀκούσθαι
 Ἄλλοτε δ' αὐτοῖς ῥίζασχ' ὑπὸ δ' ἡχέει ὅσῃσι μακρὰ
 Βαίρῳ καὶ ἔπλετο ἔργῳ ἀμείχων ἡμῶν κείνῳ,
 Κάκεν ὅσῃσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνέξει,
 Εἰ μὴ ὅσῃσι νόσσοι πατέρων ἀνδρῶν τε δύνανται,
 Σκληρὰ δ' ἐβρόντητε καὶ ὄβεμον. ἀμφὶ δ' ὅσῃσι
 Σμερδαλέον κτεάεσσιν, καὶ ὅσῃσι δ' ἔστιν ὕψος,
 Πόντος τ' Ὀκεανὺς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρος γαῖης.
 Ποσσὶ δ' ὅσῃσι ἀθανάτοισιν μάχας πελειώζει τ' Ὀλύμπου,
 Ορνυμένοιο ἀνέκτος· ἐπιστράχει δ' ὅσῃσι.
 Χαῦμα δ' ὅσῃσι ἀμφοτέρων χεῖρας ἰοειδέα πότον,
 Βροτῆς τε στεινῆς τε πυρὸς ἀπὸ πῦρ πελώρου,
 Πρηστήρεον αἵματι τε κεχυντότε φλεγίδοντες,
 Ἐξείη δ' ὅσῃσι πᾶσι, καὶ ἔργον, ἡ δὲ δαίμασσι
 Θυεῖ δ' ὅσῃσι ἀμφοτέρων, ὅσῃσι δ' ἀμφοτέρων κυμάτων
 Ριπῇ δ' ὅσῃσι ἀθανάτων ἔσπον· δ' ὅσῃσι ὄσῃσι.
 Τρίσσι δ' αἰδοῖσι δ' ἐφ' ἑρπύλλεσσι καταφθιμένοισιν ἀνέσταν,
 Τιτῶας δ' ὅσῃσι τάρταρος, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες,
 Λοβίσκου, καλὰ δ' ὅσῃσι καὶ ὅσῃσι δ' ἔστιν.
 Ζεὺς δ' ὅσῃσι καὶ ὅσῃσι ἔστιν ὅσῃσι, ἔστι δ' ὅσῃσι.

Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum v'omnia
 Combussit ingentia capita saui portenti.
 Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscēbat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine icto profiliebat ab hoc rege,
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percusso. multa autem vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat stannum veluti
 Arte ab iuuenum, & a sabrefacto catino furioso
 Calefactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustiue,
 Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
 Sic sanē liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsam animo mœstus, in Tartarū latum.
 Ex Typhoeo autē est ventorum vis humidē flantium:
 Excepto Noto, Rore aque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanē ex dijs sunt natiuitate: hominibus magna utili-
 Ast alij sine usu venti inspirant mare, (tae.
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, graui rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque noues,
 Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursum per terram immensam floribus ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
 Replentes puluerēque & molesto palearum strepitu.
 Sed postquam sanē laborem dijs beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi:
 Iam tum iuebant regnare atque imperare,
 Ex terra consilio, Olympum latē cernentem Iouem,
 Immortalibus. Hic v. inter illos ritē distribuit munia.
 Iupiter autē deorū rex primam uxore suā fecit Metim,
 Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam casus oculis Mineruam
 Paritura, tum deum doli animo decepto,

Βρυστῶ τε στεροπῶ τε καὶ αἰθαλόεντα κακυνόν,
 Πλήξεν ἀπ' ὀλύμπου ἱπάλμενΘ. ἀμφὶ δ' ἵππας
 Ἔσρεσε δεσποσίας κεφαλὰς ἔθνηϊο πελώρου.
 Ἀντάρ' ἔπει δὴ μιν δάμασι πληγῆσιν ἱμάσας,
 Ἡεπε γυροφῶς, σενάχεζε δὲ γῆα πελώρη.
 Φλοξ δ' ἡ καυνοδέντης ἀπίσσυτο τοῖο αἵκτου,
 ΘῦρεΘ. ἐβήασθη αἰδ' ἡς παμπαιθέσσης,
 Πληγύτος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γῆα
 Ἀτμὴ δεσποσίν, καὶ ἔτι κατεκασίπερος ὤς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' ἄρ' ἡ καυχάλοιο
 Θόρυβος, καὶ σιδήρε' ἔσθ' ἡ κραπευότατις ὄβρις
 Οὔρεος ἐβήασθη δαμαζόμενος πυρὶ κηλῆα,
 Τάκταται ἐχθρὸν δ' ἡ ὑπ' ἡφαιστὸς παλ' ἀμνησιν
 Ως ἄρα πῖνετο γῆα πύλας πυρὸς ἀνδρομέριο.
 Ρίφα δ' ἐμνυμὸν ἀκρόχωνις τάρταρον ἄρυμα.

Ἐκ δὲ ΤηφαίεΘ. ἰς' αἰέματι μῦθος ἰχθὺς αἰντῶν,
 Νόσφι Νόπ, ἐρέει τε, καὶ ἀγίστη Ζεφυροιο.
 Οἱ γὰρ ἐν θεοφίῃ γῆα, θνητὶς μὲν ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλαι μὲν αὐτὰρ ὀπίπτεοισι δαίεσται.
 Αἰ δ' ἡ τοι πίπλουσα ἐν ἡρεσίᾳ πόντοι,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι κακὴ δύσσοπ αἰλή.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλαι ἄνοι, διασκιδναστέ τ' ἡσας,
 Ναυτας τε φθίρεσσι καὶ αὖ δ' ἐγίνετο δῆκα
 Ἀνδράσιν οἱ καί ποισι σιωπῶσι καὶ πόντοι.
 Αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γῆα ἀπείρεται αἰθιμύεσσιν
 Εργ' ἔσθ' ἡ φθίρεσι χαμαὶ ἡμέσιν ἀνδράσιν,
 Πιμπλάουσιν κόνιος τε καὶ ἀργαλίου κολοσσυρῆ.

Ἀντάρ' ἔπει δ' ἡ πόνοι μάκροισι θεοὶ ἐξέτελεσαν,
 Τηφύεσι δ' ἡ πῆμα κείνατο βίηφι,
 Δόξα τέτ' ὅτρυνεν βασιλεύμεν καὶ δὲ ἀνάσσειν,
 Γαῖας φρεσὶ μεσσηύσιν, ὀλύμπῳ ἄρ' ὄνειαρ ζῆν
 Ἀδαιάτων. ὃ δ' ἵππῃσι δὲ διδάσαστε πῆμα.
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς φροῦδι ἄλοχον θέτο Μήτηρ.
 Πλείστα θεῶν εἶδ' ἦσαν ἰδ' ἡφαιστὸς ἀνδράσιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ π' ἡμελλεῖσθαι γλαυκῶπι Αἰθιύμην.
 Τέξιδ' ἡφαιστὸς ἔπειτα δὴ φρεσὶ ξηπαπίους.

Klandis sermonibus, in suam condidit alium,
Telluris consilijs, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ut regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem

Par habentem patri robur, & prudens consiliū: (genitam,

Ceterum deinde sanè filium deorum regum & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed illam sanè Iupiter antè in suū condidit ventrem,

Ut nempe ei indicaret dea bonūque malūque.

Postea duxit Splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiāque, Dicēque, & Irenen florentem:

Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:

Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Lu-

Clothoque, Lachesinque, & Atropon, quæ dant (piter,

Mortalibus hominibus habere bonūque malūque.

Tres u. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas

Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentesque

Aglaia & Euphrosynem, Thaliaque amabilem,

Quarum & palpebris amor destillat contuentium

Soluens membra, iucundum. u. sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynem u. deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra reuincta nata sunt

Noxam, quibus placent conuiuia, & ollectatio cantus.

Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudens,

Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolis,

Peperit sanè, Ægiochi Iouis amoris mixta.

Postremam u. Iunonem floridam duxit uxorem.

Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipsæ u. ex capite, castis oculis præditam Tritogeniam,

Atræm, tumultum excitantē ducē exercitus, indignamque

Αἰμυλίοισι λόγρῳσιν, ἐλὼ ἐσκαίτθετο νηδύν,
 Γαίης φραδμοσυήσι καὶ Οὐραίου ἀστερόεντες.
 Τὼς δ' οἱ ἐφρασαίτην, ἵνα μὴ βασιλῆδα τιμὴν
 Ἀλφειὸς ἔχη, Διὸς αἰτὶ, θεῶν αἰετλῆται.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο πείφεται τέκεα γυνάεσσι.
 Περσὶν γὰρ κούρῳ γλαυκώπιδι Τριτοχρύσεια
 Ἴσον ἔχουσιν παρὶ μῦθον καὶ ὀπίφρονα βυλλῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρῶν
 Ἡμελλεν τέξεται, ὑπὸ δὲ ἦν πρὶ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς φραδεν ἐλὼ ἐσκαίτθετο νηδύν,
 Ὡς δ' οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δωτέρῳ ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ωρεας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλῆαν.
 Αἴτ' ἔργ' ὀφείλοισι καταθῆναι πῖσι βροτῶσι.
 Μοῖρας δ' ἦε πλείστην τιμὴν πόρε μιν τίετα Ζεὺς,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀΐδι πύργῳ διδῶσι
 Θνητοῖς αἰδρώποισιν ἔχῃ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δ' οἱ Εὐρυστήνῃ Χάρτας τέκε χαλκισπαρῆες,
 Ωκυμένη κούρῃ πλυήεστον εἶδος ἔχουσα,
 Αὔραιον καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἰερατεινὴν.
 Τῶν καὶ ὑπὸ βλεφάρῳ ἰοῦσιν εἶετο δερκευδῶσιν
 Λισιμελῆς· καλὸν δ' ἐπ' ὕψ' ἰφρῦσι δερκισσάσται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος ποταυόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνην ἀδύκαλενον, μὴ Αἰδωνεὺς
 Ἠρῃσιν ἥε παρὰ μητρὸς ἔδωκε ὅ μιν τίετα Ζεὺς.
 Μινυμοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐρίσσετο χαλκικέμοιο,
 Ἐξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσάμπαικες ἐξεγλύοντο
 Εὐνεία· τῇσιν ἄδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητὴ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτιμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμιομέντα γένει παρὶ πάντων ἔρανον ἔχοντα,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγέχοιο Διὸς φιλότῃ μιγῆσαι.
 Λαοδοπαίτην δ' Ἠρών θαλερὴν πείσασατ' ἀκοιτην.
 Ἡ δ' Ἠβλῶν, καὶ Ἀρκα καὶ Εἰλείχων ἱπικτην,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆα καὶ αἰδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδι Τριτοχρύσεια,
 Δεινὴν, ἰχθυόεντα, ἀγέεσσι, ἀγρυπνῶντα,

Venerādā: cui clamorēſque placuerunt, bellāque pugnaq̃:
 Iano autem Vulcanum inclytum, amorī indulgens,
 Peperit (& vires intendit, & contendit cum ſuo marito)
 Pra omnibus, artibus ornatum, catiſolis.
 Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno;
 Triton latē potens natus eſt magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regens
 Incolit aureas ades magnus deus, ſed Marti
 Clypeos diſſecanti, Venus, Timorem & Metum peperit;
 Graues, quique virorum denſas turbent phalanges
 In bello horrido, unā cum Marte vrbes deuāſtante,
 Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore.
 Ioui v. Atlantis filia Maia peperit glorioſū Mercuriū,
 Pra opem deorum, ſacrum lectum conſcendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium;
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc v. ambo dī ſunt.
 Alcmena v. peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nabivogi.
 Aglaiam v. Vulcanus per celebris, utroque pede claudū.
 Minima natus ē Gratijs florendam duxit uxore: (cās
 Sed aureo crine conſpicuus Bacchus ſuauem Ariadnē,
 Filiam Minos, in flore exiſtente ſecit coniugem:
 Hanc v. ei immortalē expertemq̃, ſenij ſecit Saturnius.
 Heben autem Alcmena pulchreſtalos habentis fortis fi-
 lius, Hercules poractis luctuſis certaminibus, filius,
 Filiā Iouis magni, & Iunonis aureis calceamētis utentis.
 Pudicam duxit uxorem in Olympo niuſo.
 Felix, qui magno facinore inter deos conſectus.
 Habitat illuſus, & expers ſenij omnibus diebus.
 Soli autem inde Jeſſu peperit inclyta Oceanis.
 Perſeus, Circēque & Aeternū regem.
 Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceanus perfecti fluuij (ditanti
 Duxit, leorum ex conſilijs, Idyiam pulchris genis pra-
 Hac autē ei Medeam pulchreſtalos habentem in amore

Πότνια, ἥ κέλαδὶ τε ἄδην, πολέμοι τε, μάχαι τε
 Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃσι μιγείσας
 Γείνατο, καὶ ζαμψήσῃ, καὶ ἥμισυ αἶψα κοίτῃ,
 Ἐκ πάντων τέχνησι κενεασμῶν ἐρατιώταται.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἑρατύπου Ἐπισηγαίης,
 Τρίτων ἐρυκτὴν γλῶσσο μέγας, ὃς τε θαλάσσης
 Πυθμῶ' ἔχων, ὥρα' ἔμπεδ' οἴλῃ καὶ πατρὶ αἰάκῃ
 Ναίη χρύσεια δῶ, ἄγχιος θεός. αὐτὰρ Ἀρῆ
 Γίνοτο φῶ Κυδέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἐπικτε
 Δειτῆς, οἳ τ' αἰδρὺν πυκινὰς κλονέουσιν φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἀρῇ πολιπόρθω.
 Ἀρμονίῳ δ' Ἄ. Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἀκοίτην,
 Ζεὺς δ' ἄρ' Ἀτλαίης Μάη τέκε κύδιμον Ἑρμῖον
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
 Κάδμειν δ' ἄρα υἱὸς Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃσι, Διώνυσον πολυμηδέα,
 Ἀθάνατον θνητῶν. οὐν δ' ἀμρότερος θεοὶ εἰσὶν.
 Ἀλκμήῳ δ' ἄρ' ἐπικτε βίῳ Ἡρακλεΐῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἥφαιστο ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖς,
 Οπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίτην,
 Χρυσόχοις δ' Διώνυσῳ ξανθῷ Ἀριάδην,
 Κέρῳ Μίνω, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίτην.
 Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήροον ᾤκε Κροτίων.
 Ἡβῳ δ' Ἀλκμήῃς χαλκισφύρου ἄλκιμος υἱός,
 Γ' Ἡρακλῆ, τέλεισας σθένεσσιν ἀέθλους,
 Πᾶσα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσόπιδίλῃ,
 Αἰδοίῳ θετ' ἀκοίτην, ἐν Οὐλύμπῳ γιγνέσθαι.
 Ὀλβιῳ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰύσας,
 Νάει ἀπήμαντες, καὶ ἀγήροον ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀχάμαντι τέκε κλυτὴ Γλαυκίη
 Περσηΐς, Κίρκῳ τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμύροιο Ἡλίοιο,
 Κέρῳ Ωκεανοῖο τελέεντ' ὅτι πεταμοῖο
 Γῆμε, θεῶν βελήσ', εἰδὲν καλλιπαρέων.
 Ἡ δέ οἱ Μήδῃαι ὑσφύρεν ἐν φιλότῃσι

Peperit, subacta per auream Venerem,

Vos quidem nunc valetis caelestes domos tenentes,
Insulaeque & continentes terra, & salus intus Pontus.

Nunc autem dearum ceterum cantate blandiloqua.

Musa Olympiades, filia Iouis & Egicchi,

Quacunque mortales apud viros cubantes,

Immortales pepererunt diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, praeantissima dearum,

Iasio heroi mixta incundo amore,

Novali inter proscisso, Crete in pingui populo;

Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa mari,

Omnem; qui vobuiam fuerit, & cuius ad moenia venerit,

Illum locupletem fecit, multamque ei praeiuit felicitatem.

Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,

Ino & Semelam, & Agaucem pulchras genas habentem,

Autonoëque, quam duxit Aristaeus de sa casariae praeiuit,

Peperit, & Polydorum, moenis pulchre cinctum, in Thebis.

Filia vero Oceani Chrysaori magnanimum,

Mixta amore abundantis auro Veneris,

Callirhoe peperit filium mortalium, praestantissimum omnium,

Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,

Boves propter flexipedes circumflua in Erythea,

Tithono vero Aurora peperit Memnona area galea mo-

Aethiopum regem: & Emathionem regem. (aitum,

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Fortem Phaethontem, diis similem virum. (tatis,

Quae sane iuvenem tenerum florem habentem gloriosa puber-

Puerum iuvenem, iam sapientem, amans risus Venus,

Incitavit, abripiens, & ipsum in templis.

Aeditum nocturnum fecit, demonem diuinum.

Filiam vero Aetæ a Ioue nutriti regis

Aesonides, voluntate deorum sempiternorum,

Abduxit ab Aetæa, peractis siue spiritosis certaminibus;

Quae multa imperabat magnus rex superbus,

Iniurius Pelias, & impius, sortium sacinorum parator;

Quibus peractis ad Iolcum redijt, multa perpeffus,

Γένεα θ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσίῳ Ἀφροδίτῳ.

Τ' μείε μὲν νύα χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ' ἅπτεροι τε, καὶ ἄλμυρὸς ἐνθάδ' ἐπὶ πόντῳ.

Νῦν δ' ἰδέσθων φῶλον αἰείσα τε ἠδ' ὑπέπειμα

Μῦσας Ὀλυμπιάδες, καὶ ἄρ' ἑορταίῃσι Διὸς ἀγχιόχοιο.

Οἷσιν δὲ θνητοῖσι παρ' αἰὲρ ἔστιν ἐννηδεῖσας

Ἀθανάτα, γένεα τε θεοῖς ὅππεί κε λατύνεσθαι

Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγείνατο, δῖα Δεῖων,

Ἰασίῳ ἥρσσι μυχέισ' ἐρετῇ φιλότῃ,

Νειῶ ἐνὶ Τροίᾳ, Κρήτης ἐν πτόσι δ' ἡμῶν,

Εὐδλόν. ὅς ἐστι δ' ὅππ' ἂν γένεα καὶ εὐρέα νῶτα Δακτύλει,

Γ' ἔπειτα τῷ δ' ἰπυχόντι, καὶ δ' ἐς χεῖρας ἱκνέται,

Τονδ' ἀφνειὸν ἐδῆκε, πλὴν τέ οἱ ὠπασεν Ὀλβον.

Καὶ δ' ἡμῶν δ' Ἀρμενίῃσι θυγάτηρ χρυσοῖς Ἀφροδίτης,

Ἰωὶ καὶ Σεμέλῳ, καὶ Ἀγαυίῳ καλλιπαρήνῳ,

Αὐτοπόλῳ δ' ἡ γῆϊον Ἀρετῇ βαδύχαίτης,

Γένεα τε, καὶ Πολύδωρον εὐσεφείῳ ἐπὶ Θήβῃ.

Κέρη δ' Ὀκείδῳ χρυσάορι καρτερὸν θυμῷ

παρθένῳ δ' ἐν φιλότῃ πολυχρῦσῳ Ἀφροδίτης,

Καλλιόρῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

Γηρυονῆα. τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακλῆης,

Βῶω ἔνι κ' εἰσιπτόδῳ ἀμφιρῖντο ἐν Ἐρυθείῃ

Τιδωνῇ δ' Ἡὼς τέκε Μένιναν χαλκοκορυστῶν,

Λιδιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαδίωνα αἰακταί.

Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυτῆσά το φαίδιμον υἱόν,

Ἰφιδιμον φασέδοντα, θεοῖς ὅππεί κε κοινὸν αἰδέσθαι

Τόν ῥα ἰεὸν τέρεν αἰὲς ἔχοντ' ἐρικυδέῃ ἥδε

Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτης.

Ὡς τ' ἀέρεται φαιδρία, καὶ μὲν ζαθέοις ἐπὶ νηῶσι

Νηοπόλον εὖχος ποιήσασατο, δαίμονα δ' ἴον.

Κέρη δ' Αἰώντος διοτρεφέῃ βασιλῇ,

Ἀισονίδῃς βυλῆσι θεῶν ἀμειψυπαίων.

Ἡ γὰρ παρ' Αἰόντι, τελέσας στυγέοντας ἀέθλους,

Τῶν πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλὺς ὑπερλώπων,

Τερενῆς Τελείας, καὶ ἀπάδαλ' ὀβριμαρχῶν,

Ἰφριτελίδας. Ἰαλόνε ἀφίκατο, πύλῃσι μάχης αἰῶντος.

Veloci in naue vehens nigris-oculis-praditam puellam,
 Aesonides, & ipsam floridam secit uxorem.
 Et sanè hac domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeum peperit filium, què in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni verò Ioui voluntas perficiebatur.
 Caterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearum
 Eaci in amore per auream Venerem.
 A Peleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes habens,
 Peperit Achille præpente per viros, leonis animo pradium.
 Aneam porro peperit pulchrè coronata Cytheræa,
 Anchisæ heroi mixta iucundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
 Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Ulyssis ærumnosi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Nausithoum verò Ulyssi Calypso excellentissima dearum
 Peperit, Nausiroumque, mixta grato amore.
 Hæ quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt dijs pares filios.
 Nunc verò sæminarum agmen cantate suauiloque
 Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi.

FINIS THEO-
 GONIE HESIODI.

Ωκείη δ' ὅπ' ἰθὺς ἄγων ἐλικοῦπιδε κούρῳ,
 Αἰσονίδης, καί μιν θαλερῶ ποίησατ' ἄκοιτον.
 Καί ῥ' ἦγε δυνθεῖσ' ἔω' Ἰήσωνι πειμνύε λαῶν,
 Μήδυσιν τέκε πάϊδα, τὸν ἔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρείδης. μεγάλου δ' Διὸς νόθ' ἐξετελείτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆθ' κῆραι ἀλίοιο γέροντες,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμμάδῃ τέκε δῖα Διάων,
 Αἰακῷ εἰ φιλότῃτι, δῖα χερσὶν Ἀφροδίτῳ.
 Πηλεΐ δ' ὀδυνηῖσα δῖα Θέτις ἀγυρὲς πεζε,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξέωλεθα, θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἐπικτενέυσεν Ἰφιδάμειος Κυδέρηναις
 Ἀργείῃσι ἥροϊ μυχῖσ' ἱερὰ τῇ φιλότῃτι,
 Ἰδης εἰ κορυφῇσι πολυπύργου, ὑλπίσσης.
 Κίρκη δ' Ἡελίου θυγάτηρ Γαυριονίδαιο,
 Γείνατ' Ὀδυσσῆθ' ὀτασίφρονος εἰ φιλότῃτι,
 Ἀχαιοῖ, ἢ δ' Ἀσπίον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἱ δ' ἄποί μεγάλα τέκε μυχῶν τοσῶν ἱεράων,
 Πάσῃ Τυρσῶοισιν ἀγακλυτέισιν αἶσανσι.
 Ναυσίδου δ' Ὀδυσσῆϊ καλυψάδῃα Διάων
 Γείνατο, Ναυσίγύον τε, μυχῖσ' ἱερὰ τῇ φιλότῃτι.
 Αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παρ' αἰδράσιν ἀνηθείσαν.
 Ἀθάσταται γείνεται θεοῖς ὀπείκελα τέκνα.
 Ναῦ δ' ἡ γυναικῶν φύλον αἰεῖσά τε, ἠδὲ πῆλαι
 Μῦσαι Ὀλυμπιάσδε, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ
 Ἡσιόδου Θεογονίας.

ALIA EX ALIIS QVIBVS-
dam Hesiodi operibus
carmina.

EX EQE IS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamque, mentemque
Vinculis improvisis: amatque ipsum mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Lucundum enim est in convivio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturati fuerint.

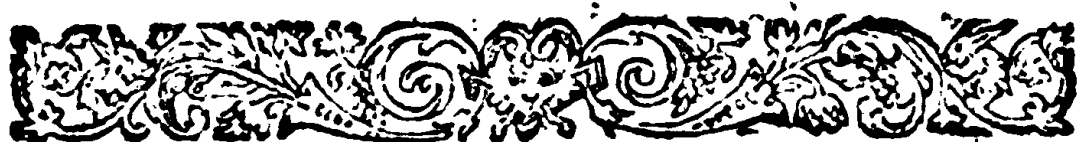
Ex Eadem.

--Huic a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumque argenteum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus autem in terga urgebat. illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum subleuans,
Instabat Phylacus, & servos alloquutus est.

FINIS OPERUM
Hesiodi.

Α Λ Λ Α ΕΞ Α Λ Λ Ω Ν Τ Ι Ν Ω Ν

Ἡσιόδου ποιημάτων .

ἔπη.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΟΙΩΝ.

ΟΙΑ Διόνυσος δῶκ' αἰδράσι χάσμα κ' ἔχθ'·
 Οσπερ ἄδλω πίνει, εἶν'· οἱ ἔπλετο μάργρος,
 Σὺ δ' ὅ πιδας χεῖρας τε δέξ γλῶσσαν τε νόον τε,
 Δεσμοῖς ἀγέραςοισι· φιλεῖ δὲ ἐμγαλθακὸς ὕπν'·

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ

Ἡδὺ γ' ἔς' ἐν δαγτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τε θαλῇ
 Τέρπειαν μῦθοισιν, ἐπὶ δαγτὶς κορέσονται,

Εκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δὲ Μάρης δοὺς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου·
 Πάσας δ' ἀγύρεον σκύπρον φέρε δῶκε δ' ἀνακτῇ,

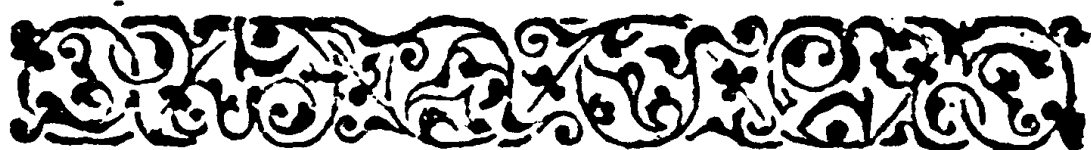
Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάλιστα μὲν δεσμὸν βιοῦ αὐτοῦ χερσίν·
 ἱρικλ'· δὲ ὅπ' ἰὼτ' ἐπεμάετο· τῷ δ' ἐπύπαιεν,
 Σκύπρον ἔχων ἐτέρῃ δ' σκῆπτρον ἀείρας,
 Ἐστῆλεν Φύλακ'· καὶ ἐπὶ δ' μῶεσσι· εἶπεν.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ω Ν

Ἡσιόδου σωζομένων.

ἰ, iij,

TABVLA GENEALOGICAE DEORVM,

ut ab Hesiodo in

Theogonia recensetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ *QVI*
 ἐχθύνει Χάος, ἔπειτα ὃ
 ἂν Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ
 Ἑρως.

dem fuit Chaos: Deinde
Terra, & Infernus, &
Amor.

Ἐκ ΧΑΟΣ. ΕΧ. CHAO.

1 Ἑρεβός,

Erebus,

83, 26

2 Νύξ,

Nox,

83, 26

Ἐξ Ἑρεβός καὶ ΕΧ. Ἑρεβός ΕΤ
Nyx. *Noct.*

1 Αἰθήρ,

Aether,

83, 27

2 Ἡμέρα,

Dies,

86, 27

Ἐκ ΝΥΚΤΟΣ ΕΧ. ΝΟΚΤΕ
μόνη. *sola.*

1 Μόρως,

Fatum,

89, 6

2 Κῆρ,

Parca,

89, 6

3 Θάνατος,

Mors,

89, 7

4 Ὕπνός,

Somnus,

89, 7

5 Φῦλον ἀνείργει,

Genus somniorum,

89, 7

6 Μῶμος,

Momus,

89, 9

7 Οἰζὺς,

Aerumna,

89, 9

8 Εσπερίδες, —

Hesperides,

89, 10

9 Κλωθώ,

Clotbo,

10 Μοῖραι, Λάχεσις,

Parca Lachesis,

89, 12

11 Ἄτροπος,

Atropos.

12 Νίμψις,	Nemesis,	89,18
13 Απάτη,	Fraus,	89,19
14 Φιλότης,	Amicitia,	89,19
15 Γήρας,	Senectus,	89,20
16 Ερις,	Contentio,	89,20

Φ Ε Ξ Ε Ρ Ξ Δ Ο Σ. Ε Χ C O N T E N T I O N E

1 Πόνος,	Labor,	89,21
2 Λήθη,	Oblivio,	89,22
3 Δοιμὸς,	Pestis,	89,22
4 Αλγία,	Dolores,	89,22
5 Τσμίνα,	Pugna,	89,23
6 Φόβος,	Timores,	89,23
7 Μάχη,	Prælia,	89,23
8 Αιδοκτασίη,	Strages,	86,23
9 Νείκη,	Iurgia,	89,24
10 Λόγρι ψευδεῖς,	Sermones mēdaces,	89,24

11 Αμφιλογία,	Disceptationes,	89,24
12 Δυσιομία,	Licentia,	89,25
13 Ατη,	Noxa,	89,39
14 Ορκος,	Iuramentum,	86,27

Φ Ε Κ Τ Η Σ Τ Η Σ. Ε Χ Τ Ε Ρ Ρ Α

μόνη.	Sola,	
1 Οὐρανίος,	Calum,	83,30
2 Ορη,	Montes,	83,32
3 Πόντος,	Pontus,	83,34

Φ Ε Ξ Ο Υ Γ Α Ν Ο Υ Ε C A E L O E T

κὶ Γῆς.	Terra.	
1 Ωκεανὸς.	Oceanus,	83,36
2 Κόϊτος,	Cæus,	83,1
3 Κρεῖτος,	Creus,	85,1
4 Υπερίων,	Hyperion	85,1
5 Ιαπετός,	Iapetus,	85,1
6 Θεία,	Thea,	85,2
7 Ρεία.	Rhea,	85,2
8 Θίμια	Themis,	85,2

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10 Φοίβη,	Phæbe,	85,3
11 Τηθύς,	Tethys,	85,3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13 Βρόντη,	Fronte,	85,
14 Κύκλωπες, Στρώπη,	Cyclopes, Sterope,	6,
15 Ἀργη.	Arge,	7
16 Κόπρος,	Cottus,	85,16
17 Βριάρεως,	Briareus,	85,16
18 Γύγης,	Gyges,	85,16
19 Ερινύες,	Erynies,	87,16
20 Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21 Νύμφαι Μελίαι,	Nympha Melia,	87,18
ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΧ ΔΡΥΜΑ ΓΕ- νέας αἰδοῖα, Οὐραίου ἀγρῦ,	nitantium Cali.	

1 Ἀφροδίτη,	Venus,	87,22
2 ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ	ΕΧ ΟΥΚΕΑΝΟΥ	
καὶ Τηθύς.	καὶ Τηθύς.	
Ποταμοί,	Fluvij:	
1 Νεῖλος,	Nilus,	95,25
2 Ἀλφειός,	Alpheus,	95,25
3 Ἡριδανός,	Eridanus,	95,25
4 Στρυμόν,	Strymon,	95,26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95,25
6 Ἰστρος,	Ister,	95,26
7 Φάσις,	Phasis,	95,27
8 Ρήσος,	Rhesus,	95,27
9 Ἀχελώϊος,	Achelous,	95,27
10 Νέσος,	Nessus,	95,28
11 Ρόδιος,	Rhodium,	95,28
12 Ἀλῖακμων,	Haliacmon,	95,28
13 Ἑπτάπορος,	Heptaporus,	95,28
14 Γρήνικος,	Granicus,	95,29
15 Αἰόνιος,	Æsopus,	95,29

16 Σιμοῖς,	Simois,	95,29
17 Πλώϊος,	Peneus,	95,30
18 Ἑρμῆς,	Hermus,	95,30
19 Κάϊκος,	Caicus,	95,30
20 Σαγγάριος,	Sangarius,	95,31
21 Λαδὼν,	Ladon,	95,31
22 Παρθένιος,	Parthenius,	95,31
23 Εὐῖος,	Euenus,	95,32
24 Ἀρδεσκος,	Ardescus,	95,32
25 Σκάμανδρος,	Scamander,	95,33

K O T P A I.

F I L I A.

1 Πειθώ,	Pitho,	95,36
2 Ἀδμήτη,	Admete,	95,36
3 Ιαίδη,	Ianthe,	95,36
4 Ηλέκτρα,	Electra,	95,36
5 Δωρίς,	Doris,	97,1
6 Πρυμνὴ,	Prymno,	97,1
7 Οὐρανία,	Urania,	97,1
8 Ἴππώ,	Hippo,	97,2
9 Κλυμένη,	Clymene,	97,2
10 Ροδία,	Rhodia,	97,2
11 Καλλιρρόη,	Callirhoë,	97,2
12 Ζεύξω,	Zeuxo,	97,3
13 Κλυτία,	Clytia,	97,3
14 Ἰδία,	Idia,	97,3
15 Πασιθόη,	Pasithoë,	97,3
16 Πλεξάυρα,	Plexaure,	97,4
17 Γαλαξάυρα,	Galaxaure,	97,4
18 Διώνη,	Dione,	97,4
19 Μηλόβοσις,	Melobosis,	97,5
20 Θόη,	Thoë,	97,5
21 Πολυδώρα,	Polydora,	97,5
22 Κερκίς,	Cerkeis,	97,6
23 Πλουτώ,	Pluto,	97,6
24 Περσηΐς,	Persëis,	97,7
25 Ἰάνιρα,	Ianira,	97,7

26 Ἀχάσκη.	Acaste,	97,7
27 Ξάνθη,	Xanthe,	97,7
28 Πετραία,	Petraa,	97,8
29 Μενεσθώ,	Menestho,	97,8
30 Εὐρώπη,	Europa,	97,8
31 Μήτις,	Metis,	97,9
32 Εὐρυνόμη,	Eurynomè,	97,9
33 Τελεσθώ,	Telestho,	97,9
34 Κρισία,	Crisia,	97,10
35 Ἀσία,	Asia,	97,10
36 Καλυψώ,	Calypso,	97,10
37 Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38 Τύχη,	Tyche,	97,11
39 Ἀμφιρό,	Amphiro,	97,11
40 Ωκυρόη,	Ocyroë,	97,11
41 Στύξ,	Styx.	97,12

Θ ΕΚ ΚΟΙΟΤ. ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΕ Θ , ΕΤ
Φαίβη. Phæbe,

1 Λητώ,	Latona,	99,21
2 Ἀστρία,	Asteria,	99,24

Θ ΕΚ ΚΡΕΙΟΤ ΚΑΤ ΕΧ Σ Ρ Ε Ο ΕΤ
Εὐρυβία. Eurybia,

1 Ἀσραῖος,	Astraus,	97,27
2 Πάλλας,	Pallas,	97,27
3 Πέρσης,	Perseus,	97,28

Θ Ε Ξ ΑΣΤΡΑΙΟΤ ΕΧ ΑΣΤΡΕΟ.
ἡ Ἥες. Aurora.

1 Ἀργίστης,	Argestes,	97,30
2 Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3 Βορέης,	Boreas,	97,40
4 Νότος,	Notus,	97,32
5 Εὐσφόρος,	Lucifer,	97,32
6 Ἄστρα,	Astra,	96,38

Θ ΕΚ ΠΑΛΑΝ. ΕΧ ΠΑΛΛΑΝ.
τος ἡ Στυγία. te, O Stygo.

1 Ζήλος	Zelus,	97,38
---------	--------	-------

2 Νίκη,	Victoria,	99,35
3 Κράτος	Robur,	97,36
4 Βία,	Vis,	97,36
ΦΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ	Asteria.	
Αστερίας.		
1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
ΦΕΞ ΤΠΕΡΙΟ. ΕΧ ΥΠΕΡΙΟ-	ne & Thea,	
νΘ, & Θείας.		
1 ΗλιΘ,	Sol,	97,22
2 Σελήνη,	Luna,	97,22
3 Ηώς,	Aurora,	97,23
ΦΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ	Perseide.	
Περσηίδος.		
1 Κίρκη,	Circe,	129,32
2 Αϊήτης,	Aeetes,	129,32
ΦΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΕΤΟ ΕΤ	Itha.	
Ιθύας.		
1 Μήδεια,	Medea,	129,36
ΦΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ	& Clymene,	
& Κλυμένης.		
1 Ατλας,	Atlas,	105,16
2 ΜενέτιΘ,	Menætius,	105,17
3 Προμηθεύς,	Prometheus,	105,17
4 Επιμηθεύς,	Epimetheus,	105,18
ΦΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΛΤΑΝΤΕ.		
1 Μαΐα,	Maia.	129,13
ΦΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ,	& Rhea.	
Ρείας.		
1 Ιστία,	Vesta,	101,33
2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
3 Ηρα,	Juno,	101,33
4 Αδης,	Pluto,	101,34
5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36
ΦΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.		
1 Κυμοπόλεια,	Cymopolia,	129

Θ Ε Κ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω -	Ε Χ Ν Ε Ρ Τ Υ Ν Ο
1 Θ κὺ Ἀμφιτρίτης.	Θ Amphitrite,
1 Τρίτων,	Triton, 129,6
Θ Ε Κ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω -	Ε Χ Ν Ε Ρ Τ Υ Ν Ο
1 Θ κὺ Μεδέσσης.	Θ Medusa,
1 Χρυσάορ,	Chrysaor, 93,4
1 Πέγασος ἵππος	Pegasus equus, 93,4
Θ Ε Κ Χ Ρ Τ Σ Α Ο -	Ε Χ C H R Y S A O -
ρος κὺ Καλλιρόης.	re & Callirhoë.
1 Γερυονίδης,	Geryoneus, 93,10, &
	93,20
Θ Β Κ Δ Ι Ο Σ .	Ε Χ Ι Ο Υ Ε .
1 Πάνας,	Minerva, 127,35
Θ Β Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Υ Ε Ε Τ	
κὺ Θέμιδος.	Themide.
1 Εὐνομία,	Eunomia,
2 Ὠρα, Δίκη,	Hora, Dice, 127,13
3 Εἰρήνη,	Irene,
6 Μοῖραι γ',	Parcares, 127,15
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Υ Ε Ε Τ	
κὺ Εὐρυστοίας,	Eurygnome.
Αἴλαια,	Aglaiia,
3 Χάριτες, Εὐφροσύνη,	Charites Euphrosyne, 127,
Θαλία,	Thalia, 20
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Υ Ε Ε Τ	
κὺ Δήμητρος.	Cerere,
1 Περσεφόνη,	Proserpina, 127,14
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Υ Ε Ε Τ	
κὺ Μνημοσύνης.	Mnemosyne,
9 Μῦσαι,	Musae, 127,27
Θ Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Υ Ε Ε Τ	
κὺ Λητοῦς.	Latona.
1 Ἀπόλλων,	Apollon, 127,29
2 Ἄρτεμις,	Diana, 127,29

THE O G. H. E. S I O D.

143

ΨΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
Ηρας. Iunone.

1 Ηβη, Hebe, 127,33

2 Αρης, Mars, 127,33

3 Είληθθα, Iacina, 127,33

4 Ηφαιστος, Vulcanus, 129,2

ΨΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
Μαίας. Maia.

1 Ερμής, Mercurius, 129,13

ΨΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
Σεμέλης. Semele,

1 Διόνυσος, Bacchus, 129,16

ΨΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
Αλκμήνης. Alcmene.

1 Ηρακλής, Hercules, 129,18

ΨΕ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ
Αφροδίτης. Vener.

1 Φόβος, Phobus, 129,9

2 Δέιμος, Dimus, 129,9

3 Αρμονία, Harmonia, 129,12

ΨΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ
γῆς. Terra,

1 Νηρως, Nereus, 89,28

2 Θαύμας, Thaumaz, 89,32

3 Φόρυς, Phorcys, 89,32

4 Κητώ, Ceta, 89,33

5 Εὐρυβία, Eurybia, 89,34

ΨΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΟ ΕΤ
Δαρίδος. Doride.

1 Πρωτο, Proto, 91,2

2 Εὐκρατία, Eucrate, 91,2

3 Σαώ, Sao, 91,2

4 Αμφιτρίτη, Amphitrite, 91,2

5 Ενδώρα, Endora, 91,2

6 Θέτις, Thetis, 91,33

7 Γαλαΐνη,	Galene,	91,3
8 Γλαύκη,	Glauce,	91,3
9 Κυμοδόνη,	Cymothoe,	91,4
10 Σπειώ,	Spio,	91,4
11 Θαλία,	Thalia,	91,4
12 Μελίτη,	Melita,	91,5
13 Εὐλιμήνη,	Eulimene,	91,5
14 Ἀγαυή,	Agave,	91,5
15 Πασιδέη,	Pasithea,	91,6
16 Ερατώ,	Erato,	91,6
17 Εὐτείχη,	Eunice,	91,6
18 Δωτώ,	Doro,	91,7
19 Πρωτώ,	Proto,	91,7
20 Φέρυσσα,	Pherusa,	91,7
21 Δυναμένη,	Dynamene,	91,7
22 Νησαίη,	Nesaea,	91,8
23 Ἀκταίη,	Actaea,	91,8
24 Περιοτομήδεια,	Protomedia,	91,8
25 Δωρίς,	Doris,	91,9
26 Πανόπη,	Panope,	91,9
27 Γαλάτεια,	Galathea,	91,9
28 Ἰπποδόνη,	Hippothoe,	91,10
29 Ἰπποτόνη,	Hipponee,	91,10
30 Κυμοδόκη,	Cymodoco,	91,11
31 Κυματοπλήγη,	Cymatolege,	91,12
32 Κυμώ,	Cymo,	91,14
33 Ηϊόνη,	Eione,	91,14
34 Αλιμήνη,	Halimede,	91,14
35 Γλαυκονόμη,	Glaucopome,	91,15
36 Πεντοπόρεια,	Pontoporia,	91,15
37 Λειαγόρα,	Liagora,	91,16
38 Εὐαγόρα,	Euagora,	91,16
39 Λαομήδεια,	Laomedea,	91,16
40 Πολυνόμη,	Polynome,	91,17
41 Αὐτονόη,	Autonoë,	91,17
42 Λυσιστράσσα,	Lysistrassa,	91,17

43 Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44 Ψαμάθη,	Psamathe,	91,19
45 Μενίππη,	Menippe,	91,19
46 Νησώ,	Neso,	91,20
47 Εὐπώμπη,	Eupompe,	91,20
48 Θειμίστω,	Themisto.	91,20
49 Προνόη,	Pronoe.	91,20
50 Νημερτής,	Nemertes,	91,21
ΦΕΚ ΘΑΥΜΑΝ- τος καὶ Ηλέκτρας.	EX THAUMANTE & Electra.	
1 Ιρις,	Iris,	91,25
2 Λεμναίη,	Allo,	91,26
Αρπυϊαί,	Harpyiae,	
3 Ωκυπέτη,	Ocyrete.	91,26
ΦΕΚ ΦΟΡΚΥΟΣ καὶ Κηπιῶ.	EX PHORCYG. ET Ceto.	
1 Γραῖαι,	Grae,	91,29
2 Περφρεδῶ,	Perphredo,	91,31
3 Εὐνώ,	Enya.	91,32
4 Σθύνω,	Stheno,	
5 Γοργόνες, Εὐρυάλη,	Gorgones, Euryale,	91,35
6 Μέδουσα,	Medusa	
7 Ἐχίδνα,	Echidna,	91,18
8 Δράκων φύλαξ ἰ- σπερείδων,	Draco custos Hesperidi- dum,	95,20
ΦΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΥ. καὶ Γῆς.	EX TARTARO & Terra,	
1 Τυφάδης,	Typhoeus,	125,4
ΦΕΚ ΤΥΦΩΕΩΣ. Αἶετοί,	EX TYPHOEΩ. Venti.	125,16
ΦΕΚ ΤΥΦΩΝΟΣ καὶ Ἐχίδνης.	EX TYPHONE & Echidna.	
1 Ορθύς κύνων,	Orthus canis,	93,32
2 Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
3 Τόρε Λερναίη,	Hydra Lerna,	93,39
4 Χίμαιρα,	Chimera,	95,6
	k. i.	

ΘΕΞ ΟΡΘΟΥΤ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΟ ΕΤ
Χιμαιρας. *Chimæra.*

1 Σφίγγξ,

Sphinx, 95,13

2 Λέων Νεμαῖου.

Leo Nemaus, 95,14

ΘΕΞ ΙΑΣΙΟΥΤ, ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟ ΕΤ
Δήμητρος, *Cerere.*

1 Πλούτος,

Plutus, 131,8

ΘΕΚ ΚΑΔΜΟΥΤ ΕΧ ΚΑΔΜΟ ΕΤ
ἡ Ἀρμονίας. *Harmonia.*

1 Ἰνώ,

Ino, 131,15

2 Σεμέλη,

Semele, 131,15

3 Αἴανθ,

Agave, 131,15

4 Αὐτοπόη,

Autonoë, 131,16

5 Πολύδωρος,

Polydorus, 131,17

ΘΕΚ ΤΙΘΟΝΟΥΤ ΕΧ ΤΙΤΗΟΝΟ
ἡ Ἥως. *ἡ Aurora.*

1 Μένων,

Memnon, 131,24

2 Ἡμαθίων,

Emathion, 131,24

ΘΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥΤ ΕΧ ΚΕΡΗΛΟ
ἡ Ἥως. *ἡ Aurora.*

1 Φαίθων.

Phaëthon. 131,5

ΘΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ
ἡ Μήδειας. *ἡ Medea,*

1 Μήδης,

Medæus, 132,4

ΘΕΞ ΑΙΑΚΟΥΤ
ἡ Ψαμάθης.

ΕΧ ΑΙΑΟ ΕΤ
Psamathe

1 Φῶκος,

Phocus, 133,7

ΘΕΚ ΠΗΛΕΩΣ
ἡ Θέτιδος,

ΕΧ ΠΕΛΕΟ ΕΤ
Thetide.

1 Ἀχιλλεύς,

Achilles, 134,10

ΘΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥΤ
ἡ Ἀφροδίτης.

ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ
ἡ Veneræ.

1 Αἰνείας,

Aeneas, 133,11

ΘΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ
ἡ Κίρκης.

ΕΧ ΟΔΥΣΣΕ
ἡ Circe,

1 Ἀχιλλεύς,

Agræus, 133,15

2	Λατῖν.	Latinus,	133.16.
ΕΕ	ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΥΛΥΣΣΕ		
	ἢ Καλῆφοις.	ἢ Calypso.	
1	Ναυσίθοις,	Nausithous,	133.19
2	Ναυσίνοις.	Nausinous,	133.20.

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex D. Philipp. Melanchth.

& Ioanne Frisio

Tigurino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in
initio huius libri.

T R A D I T discrimina dierum, qui fausti vel in-
auspicati sint, item alia alijs diebus licere. Quaedam
v. discrimina ad causas naturales referri possunt,
quedam sunt ex superstitionib. Sunt autē eatenus dis-
crimina seruanda quatenus cause naturales cogunt.
Superstitio verò præter causas naturales est, & ex
impietate profecta. Esset verò insania nō habere natu-
ra rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à
Deo condita. Itaq; discrimina dierū nata sunt aliqua
ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem.
Nā quadrati aspectus cient pugna naturæ cum morbo,
sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde
apparet non esse certam rationem discriminis dierum
apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

Pag. 43. Ὡς Περσείδης.) Τετράγισα μὲν. Or-
ditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse
k. ij.

Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conueniebat enim populus inferijs ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarerentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et bi ritus ad res politicas, non phisicas, referendi sunt.

Pug. 45. ὅ ἐστ' αὖτ.) Quidam Scholiaſtes hunc verſum aliter intell. git, & ita interpretatur: ἔταυ μὲν ἀλλήλους κρίνεσιν οἱ ἀνδρες τὰς ἡμέρας ἢ τι ἔταυ. τὴν ἀλλήν ὁπίστανται σωφρον, καὶ μετ' ἀκρίβειας μισοῦσιν.

ὅ Πρῶτον ἐν) Athenienſes menſem (qui apud eos eſt 30. tantum dierum) in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἱσαμῆς μῶος, ſecundam μεσοῦτον, tertiam φθινόγον. Deinde prima decada diem primam τοῦ μῶος, ſecundam, δευτέραν ἱσαμῆς, tertiam, τρίτην ἱσαμῆς, & ita deinceps uſque ad δεκάτην ἱσαμῆς. Secunda decada diem primam, δεκάτην ὅτι δέκα, ſecundam, δευτέραν ὅτι δέκα, uſque ad εἰκοστὴν ſive εἰκάδα, i. xx. diem. Tertia primam, δεκάτην ὅτι εἰκάδα, vel. ἑλάνης inuentu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minukendo, ἐνάτην φθινόγον, ſecundam, ὀχθόνην φθινόγον, tertiam, ἐξήμην φθινόγον, uſque ad τεσσαράκοντα, i. 40. diem, quam etiam ἐῖς καὶ ἑξάς vocabant, id eſt, veterem & nouam: quo nomine etiam inſtantis. menſis prima dicebatur: itémque prima dies. Lunæ iam apparentis, & tertia à coitu digreſſæ. Caterùm Hiſiodus hæc, nec ſingulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iisdē etiam appellattonibus commemorat, ſed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μετὰ δ' ἄλλων καὶ ἀκρίβως prætermiſis: quod ſuo quoque loco notabimus. Erit igitur primus dies eſt, pro ἐν καὶ νέε, nempe metri cauſæ. Hunc dicit eſſe ſacrum: ſunt enim omnia initia ſacra, τετρεῖς, πρὸς τετάρτην, quart,

us dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à coitu Luna, primūque tunc conspicitur.

✓ Ο γδάρη.) Præteritis, 2 & 3 itémque, & sexto diebus, ut medijs, venit ad octauum & nonum, quæ rectè utiles dicunt crescentibus: nam humores alit crescentia Luna. ✓ Ενδεκ.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum variè laudat: quia Luna Soli lem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant. ✓ Η μὲν) οἷς per syneresin pro οἷας. ✓ Τῇ) ἰ. τὰς τῇ. ἀεροπότης; pro ἀεροπότης; in aëre pendens. ✓ Ημερος) Quidā legunt ἐμπλείου, vniū vocabulo, & dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulatū & adauctum.

✓ Μλωός. Ait xvij. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetāt enim sementem facere in solo humidiorē iusto. Cōtra plantas ferere præcipiunt pluuijs etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τετραμηνίαν μλωός ἰσημερίου, qui dicitur aliās, τετὴν ὅτι δ' ἔρχε.

✓ Ἐκτῇ.) Præter vulgatum morem vocat 16. diem, ἔκτῃ μῶσῳ, quum aliās dicatur ἔκτῇ ὅτι δ' ἔρχε. Est autem hic dies, contrā quā superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna, utilis verò maribus gignendis: nam ex humido semine scemellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semē minus humidum est quā crescente.

✓ Οὐτε γλ.) ἔτ' ἂν γὰρ. αἰνῶ. id est, non est utile puellis ut cum contrahant nuptias, quia à plenilunio cœpit iam humor deficere. Addit deinde quadam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur.

✓ Εἰς γὰρ.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μλωός μεσσηνίος, diebus τῷ φθινορτοῦ continuo insequentibus. ✓ Γινώσκ.) Hic pro μετρησόμενα nonnulla exemplaria habent ἀετινόμενα. ✓ Εἰς γὰρ.) τριγὰς. vocat diem 14. τῷ k. ij.

περὶ δὲ μίωλον, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quo propter etiam animantia, cum tunc propter humeris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

† Τετράδις.) Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alij volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium ladunt corpora. Qui laborant cholericiis morbis ad postremam quartam magis languent, plegmatici contra.

† Πέμπτης.) Quintos dies monet fagiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quae est de religione, nempe quod tunc furia obambulent, & pœnas expectant à sceleratis hominibus.

Pag. 47. † Μίωσις.) Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura ficior est. Prodest autem importari frumentum siccus, nam madidum importatum statim corrumpitur. † Βάλλειν.) ὕλοσ. Iubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quae caditur decrescente Luna firmior sit, quae verò crescente Luna, illico putrescat.

† Νῆια.) In quibusdam exemplis interiicitur hic versus, τῆμεθ' ἀδυνατοτάτῃ πέλεται τριηδεῖσα σιδίρω. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. † 8. abundare omnino videtur.

† Εἰνάς.) Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ὅτι δεῖλα adverb. pluralis numeri, ut ὅδε ὅτα, Quidam legunt ὅτι δεῖλα. Derivatur à δειλον, crepusculum. † Πρῶτης.) Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

† Ανέρι.) ἔποτε πᾶν. Proverb. Nullus dies omnino malus. † Παῦρος.) Loquitur de xix. die mensis, biduo

nempe ante τὸν καὶ ἴταρ. Ὡς Ἀγαθή.) Gracissimus pro aperire dolium. Ὡς Ἡρόδοτος.) πῶς. ὁ αὐτ. &c. id est, pauci certè servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quisnam dies praestet.

Ὡς Τερσίαν.) Diem xij. intell. Ὡς Μίαν.) πῶς. ὁ αὐτ. Enervis hic est: nam ad dies referrì debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maximè mutabiles sunt principio postrema quarta.

Ὡς Ἀἰδὸς μὲν.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur considerandum quid religio praecipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet superstitio est. Ὡς Ἀἰδὸς.) μὲν ὁ αὐτ. promiscuum sonat. Αὐτίαν autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat δῆμια, quasi dicas inania.

Ὡς Ἀλλος.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum. Ὡς Ἀλλος.) Proverb. Dies noverca & parens.

Ὡς Τάαν.) Bene, inquit, habebit qui servaverit discrimina rerum. Adiecit tamen Correctionem, quòd alij alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i. ille non peccabit qui non violabit ea quae religiosè utiliter constituta sunt. Nam Dij fauent ijs qui natura rectè utuntur.

FINIS ANNOTATIONVM
in Dies Hesiodi.

TREVE S A N N O T A T I O N E S

in Scutum Herculis.

I N S C R I B I T U R hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod eius precipua sit hęc descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphij facta expeditione in Electryonis boues interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quàm de fratricidis pœnas sumpisset. Quamobrem ipse eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo : hic reuersus à pralio : ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Ioue verò Herculem : Qui cum auriga Iolao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho, depradabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facte Trachinem abit ad Cercē. Congressus cum Cygno, cum interimit, Martēque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistenoēn.

Pag. 49. Ὅλν) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀόμιδ & initium, quod & abruptum videretur, & obscurum, ideoq; variè absurdēque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationē eius euidentem adferemus (cuius ille I. Auratū sibi authorem esse profitetur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda: Hesiodus inter cetera quae Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μυρίαδας νοίας, ut vocat idem Pausanias, & praterea Athenæus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dicta sunt nomina, quod singula similitudines ab his vocibus, non omnino, inciperent: sicut & in Homeri *Bæotia* factum cernimus & apud Hebraeos in *Pentateucho*. Quocirca etiam contingit, ut uolui posteriores poeta, & inter alios *Hermesianax Colophonius*, *Hesiodi* fuisse amicam putarent, quam hoc modo celebrauerint: ut & *Homerus* *Penelopē*, & alij alias. Earum igitur hoc est fragmentum est, quod hodie extat, *Scutum Herculis*, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab non omnino, sicut etiam reliquæ, incipit. Exemplum unum, & alterum ab interprete *Pindari* citatum adducam: *Η ὦν Τεῖν πικρόφρον Μυκονίχην, Η τέκεν Εὐφρήμιον γαυρόχρον, &c. &: Η ὦν Φδίν Χρεΐτων δ' ὀπὸ καίῳ & ἰχθυόσῃ Πλωεὶ: ὃ παρ' ὕδαρ ἡγάλην τὰ γαστρὴ Κυρλῶν, &c.* Huius omnino simile est nostrum illud, *Η ὦν ἀεγλιπόδοι, &c.* Unde patet error *Scholasticis* *Græci* *Tzerzis*, qui non non sed non legit, ac non vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sanè interprete, qui *Heu* qualis, vel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba sonent, *Aux* qualis. Ineptè quoque τὰς νοίας quidam *Matutinas* vertit. Et quauis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & *Scutum Herculis* vocatur, quod eius præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos *Somniū Scipionis* dicitur. Hac igitur de ipsis vocabulis inij. Orditur autem Poeta à commendatione *Alcmene*, quæ *Amphitryonem* patris interfectorem *Thebas* secuta est.

ψ. Νόσφιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab *Amphitryone*.

Pag. 51. ψ Αἰσράσι.) Legitur etiam φητδίου.

ψ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐ φιλ.

Pag. 53 ψ Οἷς ᾠρολιπ.) Multa exemplaria pro δδμων hic habent δῶμα, non sine magno scdōque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Οἷς ᾠρολιπῶν δῶμα σφέτεροι σφετ. ψ Σχέτλιος.) Hic etiam pro μέλα versuimus πολ- λὰ ut constet versus. ψ Αὐταίρ.) pro ἐπατέλλετο legi- tur etiam ἐπέτειλε.

Pag. 55. ψ Η΄Θελ.) Αἱ ὁ δέει. ψ Φυλόπιδε. Αἱ ὁ φέρτερε. ψ Θύμω.) Nonnulli codices habent μύθο.

ψ Κάββαλ.) Est alia lectio; quæ pro δ' ἐνπῶν habet δέ τοι ἔσαν.

Pag. 57. ψ Χερσὶ.) Sequitur iam clypei Herculis ele- gantissima & admirabilis descriptio. In Ald. & Flor- editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ πῆς ἀσπίδος: quasi verò precedentia non pertineant ad idem opus.

ψ Λαμπόμορον.) Alias κυανῶ. ψ Σερίχ.) Quidam malunt, μελαίνη.

ψ Εν ᾧ.) Est hic ὑποτύπωσις avertimæ pugnae, ᾠροίω- ξις q.d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τῇτις φησὶν ἡμῶν καὶ ᾠροδίωξις καὶ ὁπλοδοδίωξις, ὥς πινες δικαὶ ἐξωγραφημένοι καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν δῶκοντα, καὶ καλεῖται τῷτε ᾠροίωξις, ποτὲ δὲ δῶκοντα, καὶ καλεῖ- ται τῷτο παλίωξις. igitur παλίωξις est quum ἢ qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant versa Mar- tis alea insecutantur. Huic loco similis est ille apud Vir- gil. cum Troiana pubes pugna ciet simulachra sub armis: Inde alios ineunt cursus aliόσque recursus Ad- versis ἑσπῆις: Et nunc terga fuga nudant, nunc ἑσπῆcula vertunt Insenfi, &c.

ψ Ἀμφίτο.) Sunt qui legant δαυρυτὰ. ψ Κυάνια.) Quedam exempl. habent Κυανεοί.

Pag. 59. ψ Τοὶ δ'.) Αἱ ὁ malunt κόπτοντε, & irasce- bantur, seu incendebantur.

ψ. Εἰ δ' ἡμῶν.) Alludit ad pugnam Lapitharum & ne-

Centauris in nuptijs Pirithoi. Ὡς Ἀρκτον.) Alia exempl. habent Ἐξέρωντι. Ὡς Ἰμερόν.) Deest fortasse articulus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.

Pag. 61. Ὡς Εἰ δ' ὤ.) Perseum clypeo anteuolantem fugit. Ὡς Κάλκ.) Quadam exempl. habent, ἰόνμα ποτάτα. Ὡς Κεῖτ.) Orcigaleam inuisibilem facit.

Pag. 63. Ὡς Μάναθ.) Quidam legunt ἀπὸ. Ὡς αἴ-
δρες. Alij malunt, γῆρας τ' ἐμέμαπτον. Ὡς Αἶμα)
Legitur etiam μάσποιεν, sed cum μασάποιεν melius
fuit versus. Et suprā etiam pag. 61. est ἱέρδμαι μα-
πέειν. Et pag. 65. ἱέρδμαι μαπέειν.

Ὡς Ἀἴσπος.) Vel, ἀλλ' ἄρα ἦγρ. Ὡς Χερσὶν.) vel, ἀ-
γλαίαις.

Pag. 65. Ὡς Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent κορυ-
νέοντα, q. d. fastigiatos culmas. Interpr. ἐκ δώδης, ἢ δι'
ἐκκαρπίας δούγχα. Ὡς Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἐπιπλόν
alij legunt ἱππτιον. Ὡς Οἱ δ' αὖτ'. In hoc et quar-
to deinceps versu pro ἰς ταλάρρις est in nonnullis codi-
cibus ἐν ταλάρρις. Ὡς ἱέρδμαι.) Legitur et ἀπαλύξαι.

Pag. 67. Ὡς καὶ σφ.) Alias φωνήσας. Ὡς Αἶμα) Le-
gitur etiam, Ἀλλο δὲ τοι ἔπος ἐξέρειω. Ὡς Αὖτις.)
Quadam exemplaria habent ὅπ' ἰῶτα, pro ὅπ' ἰούτα.
Ὡς Αἰγίῳ.) Alij, ἀπείσινάχισσε.

Pag. 69. Ὡς Πάωπ.) Notandum est hic σάκος poni prio-
re longa, ut et infrā pag. 75. quum tamen a libi sa-
leat Hesiodus alios Poetas in corripienda illa syllaba
sequi. Ὡς Ως δ' ὅτ'.) Comparatio hac est Homero
frequens. Ὡς Κάδ.) Hoc Homero et Virgi-
lio semper signum cladis est.

Pag. 71. Ὡς Οὐδ'.) Scholiast. Græcus Τετρεγς scribit
Seleuchum quendam legere χαλκός, ut de hasta in-
telligatur, nam scutum, inquit, non erat aneum.

Pag. 71. i Ὡς πλὴν ὧρλω.) lege ὀρυμαγδός.

Pag. 73. Ὡς Αὐτός.) Aut retinendum ὅπ' ἰόντα, ut suprā,
aut ὡροσίοντα reponendum pro ὡροσίοντα.

Ὡς Οὐρῇ) legitur etiam μασιχέων.

BREVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

Pag. 77. Ὡς καὶ πάλιν.) In nonnullis exemplaribus est Τερμῶσιν. Et Ὡς, sequenti quidam dividunt ἰπὸν κλέϊν.

Pag. 79. Ὡς Θείῳ.) Magis placeret altera lectio, ἰπὸν κλείειμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείειμι; Ὡς Ἀρχόμ.) Altera lectio, λήγουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est, Ὡς Σφῆς δ' αὐτὰς παρθόνων τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖσθαι: qui commodè effici non potest, si legamus λήγουσαι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσιν αἰοιδῆς, sub αὐτὸν ὑμνῶσαι. Ὡς Ἡ δ' ἔτι.) Secundū quosdam esset scribendum κῆρυξ, quod κῆρυξ corripitur: sed non assentiuntur veteres codices. Ὡς Μίμνεται.) Ald. edit. habet μένεται. Germ. μένεται. Venit. μεμῆνεται. Sed notum est ex Homero, μεμῆνεται contrahi in μέμνεται.

Pag. 85. Ὡς Βρόντ.) Hac lectio Latinorum Poëtarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀπερόπλω habet pro σπερόπλω. Ὡς Κυκλ.) Videtur potius legendum ἰς, pro εἰς per dieresin.

Pag. 87. Ὡς μήδεά θ') Non video quomodo ἀδάμαντος ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse mendium pro ἀδάμαντι, ut etiam interpretati sumus. Nam καὶ ὁ δὲ, et quae sequuntur de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. Ὡς Φάσκει.) Τί τῶντωντα quidam exponunt nocentes, sed iudicet lector num potior sit interpreta-

τῶ, extendentes, scilicet manum. ὧ Ἀνδρῶ.) Αἱ
legunt λιμὼν : & fortasse melius. Sicut etiam ὧ se-
quenti magis convenire videtur φόβου quàm φόβου,
quia supra in Αἰθιδ. coniunxit etiam Poeta hæc duo
φόβου & αἰδρότητα, pag. 57. ὧ Ταῖς.) Lege-
Κητώ.

Pag. 91. ὧ Περωτότ.) Quædam exemplaria habent:
Εὐχραΐτη. ὧ Ωκεῖνος.) Alias, μεγαλήτη.

Pag. 93. ὧ Μοχθεῖς.) Versus hic in omnibus exempla-
ribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post il-
lum Βα μεγαλήτη, cum tamen eò pertinere nullo modo
possit: Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno,
Euryace, & Medusa, neque in his recensetur Calli-
rhoe. Quocirca in G. Canterum sequuti, versum il-
lum huc transfulimus. Nam hoc cum historia plane
conuenit, quæ tota repetitur pag. 131. ὧ Κούρη δ' Ω-
κεανοῖο.

Pag. 95. ὧ Εὐλω.) In nonnullis exemplaribus est Αλ-
διον, pro Αρδιον.

Pag. 97. ὧ Οἱ δὲ ἱκ.) Legitur etiam ὄσσι πῖερ.

ὧ Κρείω.) Ominino legendum est & corrigendum.
Κρείω δ' Εὐρυβίη, ut sit sensus, Eurybiam peperisse.
Creso, &c. Nam vir Creso recensetur supra in cata-
logo filiorum Cæli & Terra, pag. 85. ὧ primo. Eu-
rybia autem mulieris sit mentio pag. 89. ὧ Εὐρυβί-
η, ubi ex Ponto & Terra prognata dicitur. Porro in hoc
versu προτιέν, legitur etiam τέκεν & φιλ.

ὧ Πέρολυθ.) Legitur etiam ὄς. πῖστος & Ἀργυρή.)
Alias, ἀργυρή.

Pag. 99. ὧ Μήτι.) Δπ. ῥαίον, reposuimus pro ὀπορῆ-
σιν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox
illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt
tamen qui malunt pro carete, accipere.

ὧ Εδω.) vel Πέζον.

Pag. 101. ὧ Εἰ τ' ἀγ.) Hic pro ἔνθ' reposuimus ἐν τ',
& pro ἔκ, ἔκ.

ὧ Εδω.) Aut legem

dum est, τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὁρᾶνεται aliud verbum reponendum videtur: certè τοῖσι παρίσταται sensui aptissimum esset. ὃ ῥ' εἶπ.) Quidam malunt, φέρει χείρονα τε, περὶ πῶς κῦδ. ὃ Βουκολ.) Fortasse pro ἐκκόλιε metri causa repositum.

Pag. 103. ὃ Κρίτη.) Iudicet lector, num rectè additum sit, ἐν. ὃ Ἡύξετο.) Nonnulli codices habent ὁμπλομήων δ' ἐνιαυτῶν.

Pag. 105. ὃ Οἱ οἱ.) Pro ἀπεμύσ. legitur ὃ ἐπεμύσαν το.

Pag. 107. ὃ Διασάμψ.) Finis huius versus sic legitur in Ald. ὃ Flor. edition. Ζῶος ἰόνι ἐξαπατίσκων: ubi Ζῶος: nullo modo ferri potest. de ἐξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. ὃ Ἀμφι.) pro νεοθῆ. eas reposuimus νεοθῆλῃ, ut iungatur cum ποῖος. ὃ Οὐλομή.) Mendosè prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quàm sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομήϊος πενίας ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο. Perperam etiā σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poëta loco, in Ἔργ. pag. 17. Λιμὸς δ' ὁ τοῖς πᾶμπ. ὃ c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxur sunt affecla.

Pag. 113. ὃ Φάινε.) Pro ἐναρτίος potest etiam legῆ ἐναρτίων. ὃ Ἐς φά.) Pro ὅπρ. legitur etiam ὑπρ.: ὃ fortasse rectius, ut eius aspiratio fulcet at præcedentem syllabam. ὃ Σῆς δ.) Est ὃ alia lectio, Ζῆσι δ' ὁππορσωήσι. ὃ Ἀψορρ.) Coniunximus δ' cum præcedenti voce ἄψορρ., ut videlicet sit aduerbiū motus, non autem cōiunctio ὃ. quæ iam est in præcedenti ὃ.

Pag. 115. ὃ Πίλνα π.) Legitur hic etiam, μίχας ὑπρ. δ' ὃπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictioris, ut iam antea vidimus, pag. 113. ὃ Ἐς φά. ὃ Σωδ'.) Quidam malunt

ἰσφραζοι, quam dictionem Hesych. exponit ἰσθουω, id est iactabant, crebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. Ὡ. Τῷ δὲ.) σιδῆρην scribendum, sed per σιδῆρην legendum σιδῆρην. Ὡ Αἰελίν.) Alij malunt Αἰελίνος: quod videretur tum in feminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἐνεκα. Quid si verò αἰελίνος legeremus?

Pag. 121. Ὡ Ος καὶ.) ὀπλοείφας, ab ὀπλοείτω. Quidam tamen ab ὀπλοείπω deducunt. & relinquētes exponunt. Ὡ Εὐδαίδη.) Legitur & λαῖνος.

Pag. 123. Ὡ Τρίστ.) melius fortasse sic quàm ut alia exempl. habent, Τρίστει δὲ αἰδὼς, cum qua lectione versus constare non potest.

Pag. 125. Ὡ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τε cum plerisque alijs. Nam superius pag. 97, separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρου τε, aut superius coniungenda hæc duo Ἀγίστω & Ζέφυρον. Ὡ Αἰ δὲ ἀλλ.) multa exempl. habent μαφάωραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μάταια αἰμοι, ἢ κῦφαί πνοαί. Ὡ Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῶα.

Pag. 127. Ὡ Αἰτ') Quidam scribunt ἰσθῶοισι, ψιλῶ: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quòd nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. Ὡ Ολβιος.) Legitur quoque ἀθανάτοισι τελίωσαι. Ὡ Η δὲ εἰ.) ε in particula δε sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. Ὡ Αὐτὰρ.) Reperitur etiam Νηρηΐδεις. Ὡ Αἰετον.) In nonnullis codicib. hæc duo verba, ἀμύμονα, & κρεττορον, scribuntur ut propria nomina.

FINIS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM;

QVORVM POEMAT A HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

- THEOCNIS** Megarensis, pag. 7
Annotationes in eundē; ex Elia Vineto, pag. 78
PHOCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chie, pag. 124
PYTHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.
Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.
SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143
TRITHEVS de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163
RHIANI, de imprudentia, pag. 171
EX NAMYMACHII scriptis sen-

I N D E X.

sententiæ.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
PANTASIDIS in incontinentiam,	177
EX ORPHEO , de Deo,	181
MIMNERMI de vita quòd breuis sit,	184
Epigrammata eiusdem,	187
LINI in Prudentiam & Spem,	189, & 191
CALLIMACHII nonnulla,	191
EVENI Parÿ sententiæ,	193
ERATOSTHENIS Cyrenai,	195
MENECRATIS Comici,	197
POSIDIPPI Cassandri,	ibid. & 265
METRODORI Atheniensis,	199
TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUI-
tur Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

-I N			
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i>	226
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Animum,</i>	352	<i>Auaritiam,</i>	224
		<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224.	<i>Iusto,</i>	208.
<i>D E</i>		<i>Iuventute;</i>	218.
<i>Bonus viris,</i>	200	<i>I. N</i>	
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226.	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210.	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>A D</i>	
<i>D E.</i>		<i>Medicos;</i>	214.
<i>Dco,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234.
<i>Doctrina;</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Mærorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212.
<i>I. N.</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fælicitatem,</i>	210	<i>I N</i>	
<i>Fidem;</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Neceſſitatem,</i>	200.
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210.
<i>A D</i>		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>A D.</i>		<i>D E</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis;</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>D E</i>		<i>Oratione;</i>	216
<i>Improbis;</i>	224.	<i>D E.</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200.
<i>Iniuria;</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentiæ;</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208.
<i>Iudicio, & diuina Iuſtitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212.
214.		<i>Prudentia;</i>	232.
<i>Larcinando;</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214.

I N D E X:

I N		Superbiam,	
Regem,	202	D E	
Resum,	204	Tempore,	214, & 234
I N.		Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	D E	
Senectutem,	204	Veritate,	202
Servos,	210	Vita,	202, & 212
Silentium,	226	Vituperio,	234
Somnum,	228	Voluptate,	212
Spem,	210	Virtute,	200

Ex Io. Hertelij versione:

ADDITA SVNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnonica. ab H.
Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novæ sen. mediæ
Comediæ Poëta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thurij,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Carystij,	244
APOLLODORI Geloi,	248
DIPHILI Sinopenfis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODORI Sinopenfis,	258

INDEX.

<i>Exilium</i> VLI Atheniensis,	259
IPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI,	207

FINIS.